

1908

76th Annual Report of the Board of World Missions

Reformed Church in America

Follow this and additional works at: https://digitalcommons.hope.edu/world_annual_report

Part of the [Archival Science Commons](#)

Recommended Citation

Reformed Church in America, "76th Annual Report of the Board of World Missions" (1908). *Annual Reports*. 51.
https://digitalcommons.hope.edu/world_annual_report/51

This Article is brought to you for free and open access by the Board of World Missions at Hope College Digital Commons. It has been accepted for inclusion in Annual Reports by an authorized administrator of Hope College Digital Commons. For more information, please contact digitalcommons@hope.edu.

CHINA

JAPAN

ONZE ZENDING IN AZIE

INDIE

ARABIE

BUITENLANDSCH
ZENDINGS WERK

1908

GEREFORMEERDE KERK
I N A M E R I K A

Inleidend Woord.

Ons Hollandsch volk heeft steeds getoond een hart te hebben voor de Zending. Onze Hollandsche gemeenten hebben steeds, en vooral in den laatsten tijd, ruimschoots bijgedragen tot dat heerlijk doel, niet uit een zelfzuchtig begijsel, niet om handelsvoordeelen, of anderzins, maar omdat ze Jezus' bevel kennen, "Predikt het Evangelie aan alle creaturen," omdat ze de eer huns Gods bedoelen, en de bevordering van de komst van Jezus' Koninkrijk.

Zendingsleesstof, berichten van het veld, zijn dan ook altijd zeer welkom, ja worden met verlangen tegemoet gezien. Met het oog op het bovengenoemde, juichten we het plan van Dr. Oltmans toe, om een werkje te publiceeren, in de Nederlandsche taal, en daarin ons Hollandsch volk, op eene eenvoudige, doch aantrekkelijke wijze, een overzicht te geven van het werk onzer Zending in zijn oorsprong en ontwikkeling, in de vier velden, China, Indie, Japan en Arabie.

Dankbaar gevoelen we, dat de Board onzer Zending gaarne medehielp dat plan ten uitvoer te brengen, en dat we ook zelf de behulpzame hand mochten bieden, door hier en daar wenken te geven in betrekking tot taal en inkleeding.

Terwijl we dit schrijven, hebben we het genot gesmaakt den inhoud te lezen, en we zijn in onze verwachting niet beschaamd.

De stof, in het boekje vervat, is met zorg gekozen; de vertaling uit het Engelsch doet den schrijver eere aan; de gedachten zijn in een eenvoudig doch aantrekkelijk kleed gestoken, zoodat ieder met graagte den inhoud zal lezen, en geen moeite hebben den schrijver te volgen.

Wat den inhoud betreft houden we ons overtuigd, dat het lezen van dit werkje, de liefde tot, en de geestdrift voor het werk der Zending zal vermeerderen en aanwakkeren.

Dat de Heere het daartoe moge gebruiken is onze bede.

A. RAAP.

Het doel van nevensgaand boekje behoeft geen bijzondere verklaring, daar het eenvoudig is om informatie te geven in betrekking tot ons zendingswerk in Azie.

Schoon de vertaling er van, in het Hollandsch, door den ondergeteekende werd verricht, en waarvoor hij alleen verantwoordelijk is, zoo werd toch de arbeid van bewerking en uitgave, van begin tot einde, verricht in samenwerking met onzen zendeling, Rev. H. Boot, die, van wege zijne vroegere ervaringen in soortgelijk werk, voor dit alles zeer nuttig was.

Onze dank is verschuldigd aan zendeling Rev. James Moerdyk, die de berichten aangaande Arabie bijeen gaarde, en vooral aan Professor A. Raap van Hope College, die, onder zeer drukke bezigheden, den tijd afstond, en zich de moeite getroostte, taal en stijl na te zien en te verbeteren.

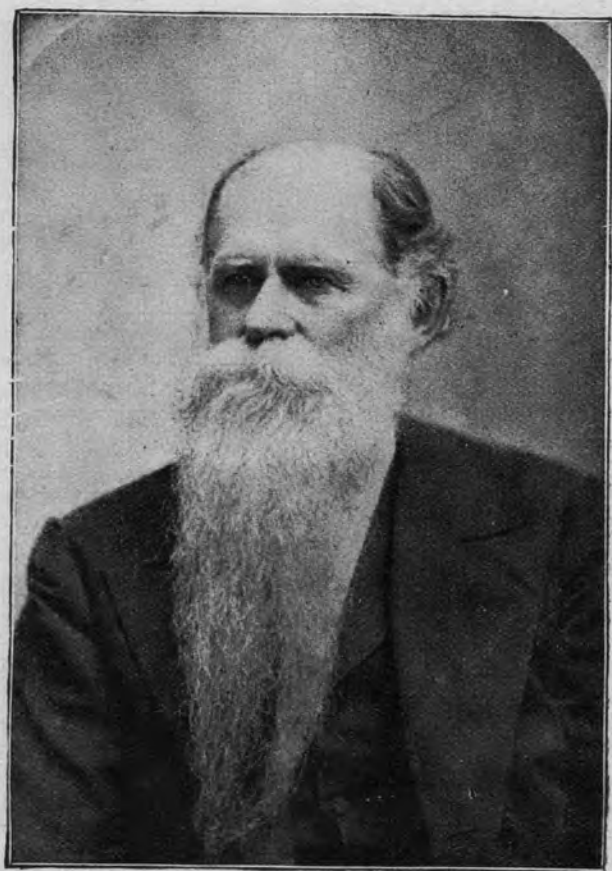
Wij hebben zooveel mogelijk onpartijdig de geschrevene berichten wedergegeven, en zoowel de schaduw als de lichtzijden voorgesteld.

De kleine photographie-en, die hier en daar in het boekje worden gevonden, zijn van hen, die, afwezig zijnde, of nog niet op het veld aangekomen, op de grootere photographie-en van het personeel der Zending niet verschijnen.

Worden onze gemeenten door den inhoud van dit boekje eenigzins ingelicht in betrekking tot de geschiedenis, den toestand, en de behoeften van onze Zending in Azie, en worden zij er door aangespoord tot nog meerdere belangstelling in, en meer ijverige pogingen voor, dezen arbeid ons door den Heere opgelegd en tot op heden door Hem zoo ruimschoots gezegend, dan achten wij onze geringe pogingen rijkelijk beloond.

A. OLTMANS.

Holland, Mich., 1 Februari, 1908.

REV. J. V. N. TALMAGE, D. D.

China.

Georganiseerd in 1842.

In overleg met andere Zendingen, werd een district van 6,000 vierkante mijlen, in de lagere helft van een der kleinste doch dichtst bevolkte provincien van China, **Fukien** geheeten, aan de Zending van de Gereformeerde Kerk toegewezen. Ons aandeel van dit derde gedeelte van het "Chineesch Zwitserland" heeft eene bevolking van ruim drie millioen.

HET VELD.—Van af eene geringe hoogte kan men met een oogopslag honderden van dorpen zien. Het is bevredigend te weten, dat zendelingen en inboorling-arbeiders niet slechts over dit geheele veld hebben gereisd, maar dat elke stad en elk aanzienlijk dorp is bezocht en wordt gekend, en dat alle plaatsen, centraal gelegen, voor het werk, dat nog te doen staat, bepaald zijn uitgekozen. Beschouwd uit het oogpunt van buitenlandsche arbeiders, dan is het veld in zoo verre bezet, dat zendelingen thans woonachtig zijn te Amoy, Tong-an, Chiang-chiu en Sio-khe, en het is waarschijnlijk, dat weinige of geen plaatsen meer voor buitenlandsche zendelingen behoeven geopend om het Evangelie behoorlijk aan elk deel van dit district te brengen, indien maar al de thans ingenomen zendelings-posten ten volle worden bemand.

TAAL.—Ofschoon de provincie Fukien in China bekend staat van wege hare vele, en onder elkander zeer verschillende dialecten, zoo wordt toch het dialect van Amoy verstaan door geheel het district, waarin het werk van de Gereformeerde Kerk ligt.

HISTORISCH OVERZICHT.—Een terugblik op de vier-en-zestig jaren van het bestaan en den arbeid van onze Zending moet ons leiden tot het besluit, dat niet een man, of mannen, aan het roer stonden, maar de Meester zelf. Gemakkelijkheidshalve verdeelen wij dezen arbeidstijd in perioden, als volgt:

1. 1842-'65, **Baanbrekers, en Fondamenten Leggen.**
2. 1865-'80, **Pogingen tot Instandhouding.**
3. 1880-'92, **Uitbreiding.**
4. 1892-1905, **Versterking en Aaneensluiting.**
5. 1905, **Vernieuwde Uitbreiding.**

ZENDING IN CHINA.

1842-'65.—Zes maanden voor dat het Nanking Verdrag de deur van China opende, trad Rev. David Abeel over den drempel, en hiermede nam het werk van de Amoy Zending een aanvang. Twee jaren later kwamen Revs. Doty en Pohlman direct van het werk onder de Chineezzen te Borneo naar dit "groot en machtig rijk van verwoesting en dood." Ondertusschen bereidde God in Amerika een man, door wien, meer dan door iemand of iets anders, de toekomst van de Zending werd gevormd. Deze man was Rev. J. V. N. Talmage, D.D., die in 1847 aankwam. Eenige jaren later arriveerden Rev. D. Rapalje en Rev. L. W. Kip, D.D. Deze alle waren mannen, die "alles voor allen" werden. In geloof en gebed bleven zij zwoegen, want zij waren gewis een groep van "reuzen," die ontelbare verdrukkingen leden. En thans staat er als een heerlijk gedenkteeken van hunnen arbeid een krachtige kerk, zelf-uitbreidend en zelf-regeerend, en die op weg is spoedig zelf-onderhoudend te worden. De opvolgers van deze baanbrekers kunnen niet met den Apostel Paulus er op bogen, dat zij niet op eens anders fundament bouwen. Evenwel, elkeen van de tegenwoordige zendelingen verblijdt er zich in, dat hij verwaardigd wordt deel te hebben in het optrekken van het gebouw op de breede en vaste fondamenten gelegd door die vroegste zendelingen.

INBOORLING LEERAARS.—Doch het grootste deel van dit werk behoort niet aan ons, en daarom werpen wij natuurlijk onzen blik op de inboorling-leiders. Deze zijn mannen van meer dan gewone opoffering en kracht, van een flinken en moedigen geest. Ofschoon slechts weinige van hen een degelijke wetenschappelijke voorbereiding hebben genoten, zoo zijn toch vele onder hen tamelijk ver gevorderd, en alle zijn bekwame en vertrouwbare mannen, onder wier leiding het werk heeft gebloeid en tot den tegenwoordigen graad van zelf-bestuur en zelf-onderhoud is gekomen. Negentien van deze mannen hebben in onze Zending de gemeenten als leeraars bediend; vier van hen zijn gestorven en drie zijn emeritus geworden.

INBOORLING PREDIKERS.—Rondom deze leeraars zijn geschaard de ongeordende predikers, die het werk in de buitenposten verrichten. Verscheidene van deze zijn den vollen cursus van onze scholen en van het seminarie doorgegaan. Maar het getal van dezulken is bij verre weg niet toereikend om al de reeds geopende predik-plaatsen te bezetten, en daarom moet men veel gebruik maken van mannen, die op lateren leeftijd zijn bekeerd en slechts meer of min wetenschappelijke voorbereiding hebben ontvangen in de theo-

ZENDING IN CHINA.

logische vakken. De Zending heeft behoefte aan al de mogelijke hulp van de kerk in dit land, opdat zij in genoegzame getallen vertrouwbare en kundige, welvoorbereide mannen moge verkrijgen. Want alleen langs dezen weg kan het werk blijvend en vast van aard, en zelf-uitwerkend en zelf-onderhoudend worden.

BIJBEL-VROUWEN.—Het getal Bijbel-vrouwen is aangegroeid van twee in 1879 tot tien in 1906, waarvan drie door inboorling-gemeenten worden onderhouden. Om gedurig met hunne zusters in aanraking te blijven, hen te bezoeken in hunne woningen, hen te leeren lezen, hen aan te sporen om de godsdienstige vergaderingen en de scholen bij te wonen, om de nalatigen te vermanen, om de kranken in de woningen en in de hospitalen op te zoeken en te helpen verplegen,—dit alles levert aan de Bijbel-vrouwen een zeer uitgestrekt arbeidsveld op, in een land, waar de vrouw nog steeds wordt beschouwd als een lager wezen, en waar zij, zelfs door vele van de Christenen, dikwijls geheel wordt verwaarloosd. Slechts het winnen van de vrouwen kan bestendigheid voor ons zendingswerk verzekeren. De Bijbel-vrouw is een onmisbare factor in het werk der Zending. Zij versterkt de scholen, zij is een getrouwe arbeidster in de hospitalen, en zij vult aan het werk van predikers en leeraars. In China, gelijk overal elders, zijn het de vrouwen, die met hand en tand aan den afgodendienst vasthouden, en zij oefenen hunnen invloed uit op de mannen en de kinderen. Zijn de vrouwen voor Christus gewonnen, dan zullen huisgezin, en kerk en maatschappij worden gezegend.

MILDDADIGHEID DER GEMEENTEN.—Ook hierover dient een enkel woord te worden gezegd. De geest van zelf-opoffering is hier niet ongekend. De Chineezen onderhouden thans met hun eigen geld al hunne leeraars en een steeds aangroeiend getal (op 't heden zestien) van ongeordende predikers en onderwijzers. Ook zorgen zij voor al de plaatselijke onkosten van elke gemeente, en voor die van hare buitenposten. Bovendien dragen zij milddadig bij voor hunne eigene Zendings-Vereeniging, die geheel en al onder het beheer is van een "Board" van Chineesche leeraars en ouderlingen, die hiervoor jaarlijks door de Synode worden benoemd. Ook wordt er jaarlijks een collecte opgenomen voor het werk onder de Joden, waardoor hun idee van milddadigheid wordt vergroot. En ook van de districten, waar gedurende de laatste jaren de helft van den oogst door watervloeden werd bedorven, komen thans ruime giften voor de hongersnood-lijdenden in het Noorden.

ZENDING IN CHINA.

Het **Weeshuis** werd geopend in 1886 door sommige vrouwen van de Engelsch-Presbyteriaansche en onze Zending. Noch de Board, noch de Zending is verantwoordelijk voor het werk, doch wij hebben ons altoos in den bloei er van verblijd, en onze "Woman's Board" geeft aan het werk de bijdragen van de "Baby Roll." Sedert het Weeshuis werd gesticht zijn er 129 kinderen in opgenomen. De meeste, die zich daar thans bevinden, zijn oud genoeg om naar school te gaan, en alle die tot onderscheid van jaren zijn gekomen, hebben belijdenis van hun geloof in Christus afgelegd.

HET BEGIN.—In gehuurde kamers te Amoy, in 1844, werd voor het eerst het Woord van God geregeld gepredikt. De eerste vrucht werd inge oogst in 1846, toen twee mannen, beide over de vijftig jaren oud, werden bekeerd. Het licht was door de duisternis heengedrongen, en des Heeren gezanten waren zoo aangemoedigd, dat reeds in het volgende jaar het eigendom aan de "Kleine Nieuwe Straat" werd gekocht, waarop in 1848, toen er nog maar drie inboorling Christenen waren, de eerste Protestantsche Kerk in China werd gebouwd, genaamd de "eerste kerk te Amoy."

In 1856 werden de eerste ouderlingen en diakenen verkozen en bevestigd, en ook de eerste gemeente te Amoy georganiseerd, waaruit reeds twee andere organisaties zijn ontstaan. Tot op heden zijn 603 leden in deze gemeente aangenomen op belijdenis des geloofs. De tweede gemeente van Amoy, waaruit het werk op het eiland van Amoy en in de Tong-an gewesten is voortgesproten, werd georganiseerd in 1860. Het vormen van eene theologische klas, het openen van een christelijke school, het employeeren van inboorling-helpers, en het onderhouden van medisch werk in vereeniging met de Engelsch-Presbyteriaansche en London Zendings-Vereenigingen, kwam alles tot stand in 1857, en hiermede waren de drie hoofd-afdeelingen van het werk begonnen.

De nauwe vereeniging van de Engelsch-Presbyteriaansche met onze Zending leidde in 1862 tot het organiseeren van de eerste Classis van Amoy, uit twee van de E. P. en drie van onze gemeenten. Een andere belangrijke dag in de vroegere geschiedenis der kerk was de 18de Maart, 1864, toen Lo-Ka-gu en Jap-Han-Cheong, als leeraars respectievelijk van de Eerste en Tweede gemeente van Amoy, werden bevestigd. De eerste periode eindigt met den dood van Mr. Doty, Maart, 1865, aan boord op weg naar, en dicht bij, huis. Bedenkende, dat er toen in geheel China slechts 2,000 bekeerlingen waren, waarvan 348 in onze Zending, dan mogen wij toch met den secretaris van

DE AMOY ZENDING—JANUARI, 1907.

ZENDING IN CHINA.

Buitenlandsche Zending zeggen: "God heeft groote dingen gedaan, tot Zijne eer, in het behoud van China."

1865-'80, POGINGEN TOT INSTANDHOUDING.—De geschiedenis van dit tijdperk is gekenmerkt door de financiële worsteling, die volgde op den binnenlandschen oorlog in Amerika. De gevolgen hiervan werden in Amoy erg gevoeld. Geen nieuwe zendelingen werden uitgezonden. Men deed herhaald aanzoek om meer gezonde zendelings-woningen, doch te vergeefs, niettegenstaande dat de gezondheid van sommige zendelingen dientengevolge werd ondermijnd; dringende aanvragen werden gedaan om nieuwe velden te openen, doch deze werden op zij gezet. Het getal van inboorling-arbeiders werd niet vermeerderd, maar integendeel sommige uit onze Zending werden van wege gebrek aan middelen overgedragen aan de E. P. Zendings-Vereeniging. En toch, het Woord van God keerde niet ledig weder. In weerwil van groote verliezen verdubbelde toch het getal leden ruimschoots, zoodat er gedurende dit tijdperk eene zuivere aanwinst was van 365. Bijzonder merkbaar was hunne toename in de genade van milddadigheid. Slechts twee of drie nieuwe buitenposten werden geopend, doch de drie gemeenten, arbeidende van uit hun midden, bewerkten het zoo, dat verschillende groepen van buitenposten zich combineerden, en uit deze combinaties werden vier nieuwe gemeenten georganiseerd, namelijk, O-Kang, Hong-San, Tong-an, en Chiang-chiu. In laatstgenoemde plaats was reeds in 1853 een aanvang met het werk gemaakt door de E. P. Zending, en later werd het voortgezet door die Zending en de onze tezamen, doch niet lang daarna kwam het geheel onder toezicht van onze Zending. In 1867 kwam er eene groote verbetering toen de Zending verplaatst werd van een achterbuurt naar een van de drukste plekken in de stad. Twee, en zelfs drie, inboorling-helpers werden bezig gehouden met het verklaren van de Schriften, en een "Evangelie-boot" voer de rivier op en neer voor het gerief van de predikers en de hoorders. In 1871 werd de gemeente georganiseerd met een dertig-tal leden, en op den 21sten December van dat jaar werd de eerste leeraar bevestigd. In die dagen beschouwde een ieder zich zelve als een heraut van het Kruis, en de blijde boodschap werd gebracht tot zelfs in de Sio-Khe gewesten. Sedert de organisatie hebben vijf honderd leden zich bij deze gemeente aangesloten, en de twee gemeenten te Thian-san en Sio-Khe zijn er uit ontstaan.

1880-'92, UITBREIDING.—De drie honderd leerlingen in vijftien scholen, een ledental in tien gemeenten van 1,008, en een aantal

ZENDING IN CHINA.

mannen en middelen aan het werk op het einde van dit tijdperk, doen ons beseffen, dat de vooruitgang niet alleen bestond in de verschillende benoodigde gebouwen, die gedurende deze jaren werden opgericht. De gemeenten te Sio-Khe, Thian-po en Lam-sin werden gesticht. In 1881 werd de Binnenlandsche Zendings-Vereeniging opgericht. Elk zette zijne schouderen onder het wiel, de collecte-bus werd eene vaste instelling in iedere gemeente, op elken Zondag legde een ieder een gedeelte van zijne goederen weg. Ook begon men werk onder de Hakkas, doch dit werd in het jaar 1900 aan de E. P. Zending van Swatow overgedragen. Toen begon de Vereeniging werk op te vatten op twee eilanden ten oosten van Amoy gelegen, en later op het eiland Toŋg-soa, zuidwest van Amoy. Ofschoon het getal bekeerlingen in dit veld verkregen nog gering is, zoo is toch het werk zeer belangrijk voor de Vereeniging zelve, daar het een wijder uitzicht geeft aan een volk, dat van nature geneigd is zich zelve ten doel van hun leven te stellen.

De tweede gemeente van Amoy stelde een hulp-prediker aan, gevende daardoor aan hunnen leeraar Jap ruimere gelegenheden om zendings-reizen te doen. Ook nam de kerk een vaster standpunt in met betrekking tot de discipline. Christenen van het tweede geslacht kwamen in 't bezit van hunne voorrechten in grootere getallen, en de kerk begon een nieuw tijdperk van zelf-regeering. Reeds waren er enkele Christenen van het derde geslacht, waarvan sommige als hospitaal-studenten, onder de leiding van Dr. Otte, een Zondags-school openden te Sio-Khe in 1885. Het idee van federale kerkvereeniging, thans zoo algemeen in China, werd door ons voor het eerst behartigd in datzelfde jaar door afgevaardigden te zenden naar de Classis vergadering te Swatow. Twee jaren later begonnen zendelingen in het binnenland te wonen, en verkregen daardoor een beter toezicht over het werk. In 1889 werd het Neerbosch hospitaal opgericht, van waar mannen uitgingen wijd en zijd om te vertellen van den buitenlandschen geneesheer en zijn' wonderbaren Verlosser.

1892-1905. VERSTERKING EN AANEENSLUITING.—Gedurende dit tijdperk was Gods hand bijzonderlijk zichtbaar, zoowel in ontmoedigingen als in bemoeidigen. De groote "Boxer" beweging, ofschoon eene vermindering voor het werk in het noordelijk binnenland, bracht in ons veld geen levensverlies of verloochening van den Heere te weeg, maar integendeel, opende de oogen der menschen, en vermenigvuldigde onze gelegenheden.

Velen vielen een prooi van, of vervielen in armoede door, de plaag, de cholera en de watervloeden, maar ook door dit alles werd

ZENDING IN CHINA.

niet de vooruitgang van het koninkrijk belemmerd, en gedurende drie jaren, verdubbelden de bijdragen elk jaar. De brand te Amoy zuiverde een door de plaag bezochte plaats, waar thans de nieuwe tweede kerk van Amoy staat, het schoonste kerkgebouw in deze geheele streek, en uit welks midden een wonderbaar werk wordt verricht in het redden van zielen uit zedelijk bederf.

Gedurende dit tijdperk begonnen de zendelingen meer en meer in het binnenland te wonen. Het werk voor vrouwen in de landelijke

MRS. J. A. OTTE

MISS E. M. CAPPON

MRS. H. P. BOOT

plaatsen werd ook vooral versterkt. De zendings-reizen naar het binnenland maakten plaats voor het wonen van de vrouwen-zendingen te midden van het volk. Op het veld zelf werd de geest van vooruitgang in evangelisatie zichtbaar. Het verzoek om zendelingen werd gerugsteund door een inboorling-broeder, die \$600 zond voor de reiskosten van zulk een zending, die zich mocht aangeven. Plannen gemaakt in 1892 door de Eerste en Tweede Gemeente voor het onderhoud van een zendingspost op het eiland werden het volgende jaar ten uitvoer gebracht. Dat werk hebben zij van dien tijd af aan volgehouden. Later heeft elke gemeente een zendingspost op zich genomen, en tezamen onderhielden zij twee of drie.

Verdere blijken van groei waren de organisatie in 1893, van een tweede Classis en van de Synode, alsook het openen van acht-entwintig nieuwe buitenposten in dit uitgestrekte veld rondom deze gemeenten, als middelpunten. Bovendien werden drie nieuwe gemeenten georganiseerd; Poa-a in 1894, Toa-law-teng in 1901, en Soasia in 1905. Daar een vijfde gedeelte van het nieuwe werk in de buitenposten werd gedaan op kosten van de inboorling-gemeenten, mogen wij ons inderdaad verblijden over de vruchten van vroeger onderwijs, vooral ook, omdat het zoo belovend is voor de periode van Vernieuwde Uitbreiding, die wij pas zijn ingetreden.

1905, VERNIEUWDE UITBREIDING.—Deze periode is geken-

ZENDING IN CHINA.

merkt door eene groote ontwaking in het Rijk van China. Het revolutionair Keizerlijk gebod, afschaffende de eeuwenoude civiele en militaire examinaties, heeft het leven aangeraakt van elk dorp, waarin zich degenen bevonden, die, door een literatischen graad te winnen, zich eeuwigdurende faam dachten te verwerven. Bij eene onlangs gehoudene gouvernements-examinatie waren acht van de twee-entertig mannen Christenen, waarvan bijna de helft op Zendings-scholen waren begonnen. De kandidaten werden aan geen godsdienstige toetsen of ceremonien onderworpen, zelfs de vormen van eerbied betoond aan de beambten van de commissie van onderzoek werden achterwege gelaten. Twintig jaren geleden wilde de onderkoning van Nanking geen horloges dulden aan zijn hof, maar nu heeft hij er een noodig om niet de trein van 10:30 te missen.

Het nieuwe Testament is ingevoerd in al de scholen van de provincies Hupeh en Hunan. Opium moet binnen tien jaren uit China verbannen, en een constitutie is aan het volk beloofd. Gouverneurs en hooge beambten hebben hunne duizenden aan zendings-inrichtingen gegeven. Drukpersen zijn bezig om de Schriften ver en wijd te verspreiden.

Gedurende dit tijdperk zijn slechts twee nieuwe zendingen aan de Zending toegevoegd. De inboorling kerk echter is gegroeid in getallen, in offervaardigheid en in kennis. Een nieuwe gemeente, te Leng-soa, werd georganiseerd, doch geen nieuwe buitenposten zijn geopend.

Op hare laatstgehouden vergadering besloot de Synode elk jaar een biddag af te zonderen voor de scholen, gelijk men dat in ons land doet. Laat echter niemand denken, dat het werk gedaan is; veel meer, dat het juist goed is begonnen. Er is plaats voor vernieuwde uitbreiding in alle afdeelingen. Onze een-en-vijftig predik-plaatsen zijn niet alle bemand, en op verre na niet genoegzaam bemand, en deze buitenposten vallen nog veel te kort in het bezetten van de uitgestrekte velden, die nog niet bereikt zijn met het Evangelie. Verstaat de kerk in Amerika het wel goed, dat slechts een handvol van buitenlandsche zendingen, 13 inboorling-leeraars, 100 inboorling-arbeiders, 1,636 inboorling-Christenen—een totaal van 1,747—elk 1,700 zielen moeten bereiken eer de 3,000,000 aan hunne zorg toevertrouwd den Vredenvorst kunnen leeren kennen? Doch met een kerk, die gedurende de laatste tien jaren ongeveer \$90,000 (gemiddeld \$6.00 per lid) voor het werk heeft opgebracht, met de kerk in Amerika wakker en ijverig om het werk der Zending te steunen, en met den Heere als Leidsman, is het een wonder dat uwe vertegenwoordigers hier in China grootelijks bemoedigd gevoelen?

ZENDING IN CHINA.

EVANGELISATIE.

Gedurende een gedeelte van het jaar 1906 is het werk te Sio-khe en Chiang-chin meer of min belemmerd geworden. Geschillen en moeite met de Roomsche-Catholieken leidden tot eene mouterij te Chang-poo, die zeer schadelijk was voor onze Engelsch-Presbyteriaansche broeders aldaar.

De kerk was niet bij machte om haren besten arbeid te verrichten, omdat de harten beide van de Christenen en van anderen door den algemeenen onrust afgetrokken werden. In weerwil echter van deze inbreuk had men toch eene zuivere aanwinst van negen-en-veertig leden, terwijl 127 werden aangenomen op belijdenis van hun geloof in Christus. Wij laten hier korte verslagen van de verschillende districten volgen.

TONG-AN DISTRICT.

Hong-san Gemeente, georganiseerd met 52 leden van de tweede kerk te Amoy in 1870, is van het begin af aan eene zendingskerk geweest, en van uit haar midden zijn drie leeraars, dertien predikers en onderwijzers, en vijf Bijbel-vrouwen uitgegaan. Verleden jaar was de gemeente het geheele jaar vacant, en het werk rustte op de schouders van de jongere mannen van den kerkeraad, die goed hun best hebben gedaan, en gegroeid zijn onder het besef van hunne verantwoordelijkheid. De Zondagavond bidvergaderingen in twee van de buitenposten bleven voortgaan, en de "Christian Endeavor" Vereeniging is in werkzaamheid vooruit gegaan.

Te-thau, het centrum van een aantal dorpen van dieven, vol van twisten, en waar opium overvloedig groeit, rapporteert toename in de opkomsten tot de diensten, als vruchtgevolg van het werk eener Bijbel-vrouw.

In An-khoe zijn sommige vijanden in vrienden veranderd, door het voorbeeldig leven van den prediker en van de leden. Een orgel voor de kerk, en twee kleinere orgels voor straat-prediking, zijn aangekocht. Een nieuwe buitenpost is geopend te Khoe-a-be, alwaar sedert de aankomst van den nieuwen prediker de opkomst is vermeerderd, en het werk in de aangrenzende dorpen met meer kracht is voortgezet.

Tong-an Kerk werd in 1871 georganiseerd met 33 leden, doch bleef achttien jaren zonder leeraar. Ofschoon geschillen, pest en opium hier meer hebben verhinderd, dan op andere plaatsen, zoo zijn er toch tot op heden 318 als leden in deze gemeente opgenomen,

ZENDING IN CHINA.

en uit haar midden werden twee leeraars, elf predikers en onderwijzers, en vijf Bijbel-vrouwen verkregen. In deze kerk werden in Februari bijzondere vergaderingen gehouden, en velen werden opgewekt tot meer ijverigen arbeid, hetwelk ten gevolge had, dat de opkomst grooter werd, nieuwe hoorders kwamen, en ook nieuwe leden werden aangenomen. De "Christian Endeavor" Vereeniging groeide in ledental, en na de Conventie werd de Vereeniging ook voor vrouwen opengesteld. Er zijn vijf buitenposten met den Tong-an kerk verbonden.

Chioh-jim rapporteert vooruitgang, vooral ten gevolge van de dag-school, onderwezen door de vrouw van den prediker. Taw-kio gemeenteleden werden verleid door opium, en de meest belovende buitenpost werd een van onze bitterste teleurstellingen. Door de pogingen van den leeraar zijn sommigen wederom zoover terug gebracht, dat zij de bijeenkomsten bijwonen. Poa-thau-chhi kan van geen bijzondere vooruitgang op geestelijk gebied spreken, doch zij verheugen zich in het bezit van een nieuwe kerk, gebouwd in een oud fort. Deze kerk is een geschenk van Mrs. Havilaar, vroeger een onzer zendelingen, en bekend als Miss Calkoen. In de Sai-pi en Poa-nia gemeenten worden nieuwe leden opgenomen. Het werk staat onder toezicht van een man, die zijn zaak heeft laten varen om het Evangelie te verkondigen. Schoon het volk zeer arm is, zoo leeren zij toch de genade van het geven. Een man gaf een kamer voor het gebruik van de school, een ander stond een kamer af voor den prediker, en een derde veranderde zijn kamer, waarin de afgestorven voorvaderen werden aangebeden, in eene kerk. De aandrang tot dit alles kwam als vrucht van het werk van twee Bijbel-vrouwen.

HET EILAND AMOY.

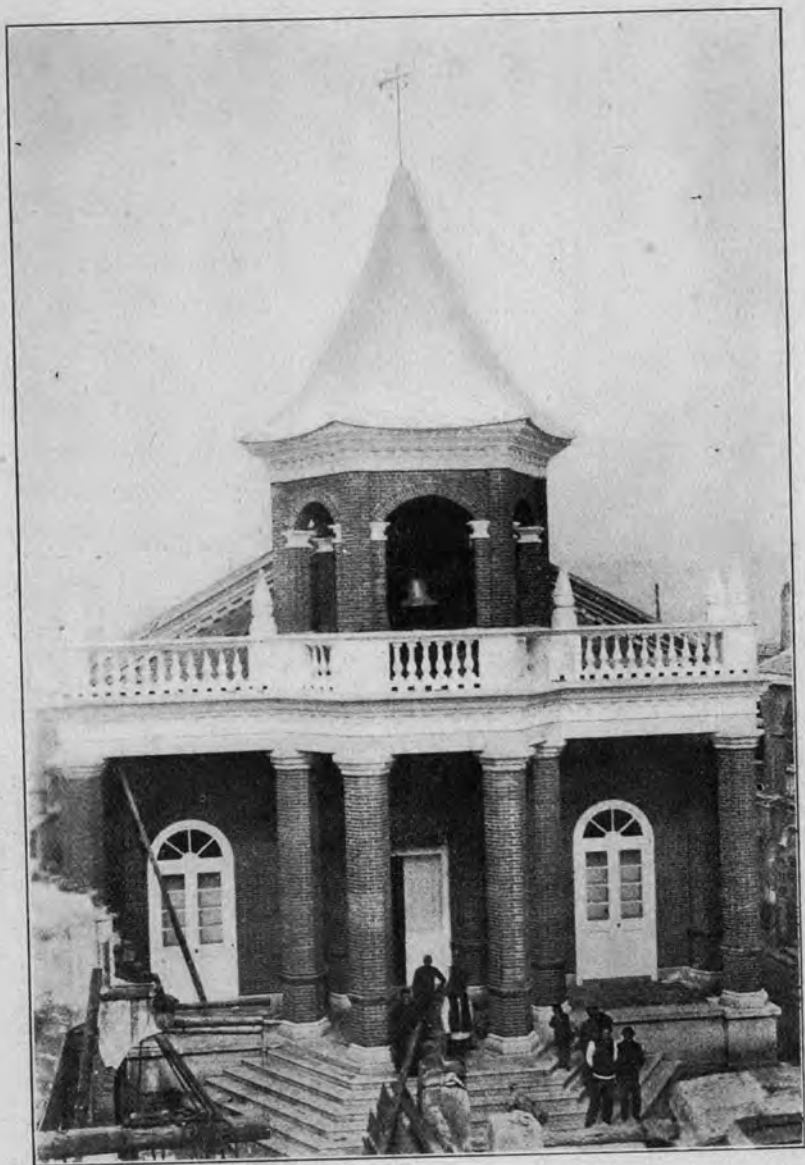
DE AMOY GEMEENTEN.—Sin-koe-a en Tek-chhiu-kha gemeenten laten hunnen invloed gevoelen, en worden algemeen in waarde gehouden. Hiervan zijn verschillende blijken. De plaatselijke autoriteiten geven de gansche zaak van het inzamelen van belastingen over aan de leden der gemeente, die al het geld ontvangen en het dan in een som aan de bevoegde personen overhandigen. Deze ontvangst geschiedt zonder navraag te doen. Ook worden leden van de gemeente uitgenoodigd door de autoriteiten om met hen publieke belangen te bespreken. Vele vergaderingen, met betrekking tot het **voetbinden**, zijn gehouden, waarbij leeraars en leden verzocht zijn te presideeren, en hunne raadgevingen in deze en andere zaken worden dikwijls gezocht. Verschillende kerken stellen thans

ZENDING IN CHINA.

pogingen in het werk om in vereeniging met de gegoede lieden in de stad een Christelijke Jongelings Vereeniging op te richten. Plan-nen zijn reeds gemaakt om voor dit doel een stuk gronds aan te koopen. Ofschoon de leeraar van de Sin-koe-a gemeente in zwakke gezondheids-toestand is geweest, zoo draagt toch zijn werk het zegel van Gods goedkeuring in de inzameling van bijna een twintigtal, die tot belijdenis des geloofs zijn gekomen. De gemeente onderhoudt twee christelijke scholen, een te Sin-koe-a en de andere in den buiten-post Khoe-hoa, en, behalve een kleine dag-school, is zij geheel zelf-onderhoudend.

In Tek-chhiu-kha is het werk zeer gezegend; de opkomsten vullen de groote vergader-zaal. Op Zondag, den 18den November (1906) werden negen volwassenen op belijdenis des geloofs aange-nomen, waarvan vier ook den doop ontvingen. De pastorie, het gebouw voor de meisjes-school, en het havenhoofd werden in Mei alle voltooid, en het zou moeilijk zijn om langs deze kust een schooner eigendom te vinden. Met uitzondering van een kleine dag-school voor meisjes is ook de Tek-chhiu-kha gemeente geheel zelf-onderhoudend, en hare buitenpost, Che-chiu, blijft in een bloeienden toestand. Juist is er bericht ontvangen, dat hunne geliefde leer-aar, Rev. Ti-Pheng-theng, op Zondag den 22sten September, 1907, is overleden. Hij was "een goed man, vol van den Geest, en uitstekend getrouw." Gedurende zijnen arbeid van 23 jaren in deze tweede gemeente van Amoy werden er tusschen 300 en 400 leden op belijdenis aangenomen, en deze groote schare van zielen, door zijnen dienst tot den Zaligmaker geleid, is zijn heerlijkst monument. Be-mind en gewaardeerd door allen, en genietende tot het einde toe het vertrouwen van allen, zoo zal ook zijn invloed in deze kerk van Christus te Amoy zekerlijk niet ophouden gevoeld te worden.

O Kang.—Het werk in deze gemeente is, als 't ware, bij ver-nieuwing in het leven geroepen. In December (1906) stelde de Zen-ding nog twee arbeiders aan, die tot grooten steun van den leeraar zijn. De prediker en zijne vrouw te Chai-chhing schijnen zich met hart en ziel aan de zaak te wijden, en trekken vele onderzoekers. Dikwijls komen er meer dan veertig, zoowel vrouwen als mannen, tot de geregelde bid-vergaderingen. De leeraar en zijne helpers konden bij beurten eens in de maand bijeen in een van de buiten-posten voor buiten-vergaderingen en straat-prediking. De onder-zoekers worden getrouw elken Zaterdag door den leeraar gecatechi-seerd.

TEK - CHHIU - KHA KERK, AMOY

ZENDING IN CHINA.

CHIANG-CHIU DISTRICT.

In het Chiang-chiu district wordt het gebrek aan inboorling-arbeiders meer en meer openbaar, daar herhaalde verzoeken om meer arbeiders steeds moesten worden afgewezen. De beambte en zijne dienstdoenden te Lam-cheng hebben aan de gemeenten van Leng-soa en Thian-po nog al heel wat moeite en zorg veroorzaakt. In laatstgenoemde gemeente vooral bleven nieuwe hoorders terug, tengevolge, zoo werd er gezegd, van de onwaardige behandeling, die de opzieners der gemeente hadden ontvangen, alsook van wege het besluit van den magistraat, dat indien menschen niet de voorvaders wilden aanbidden, zij dan ook niet zouden deelen in de opbrengst van de voorvaderlijke velden. In weerwil van dit alles gaat de leer-aar steeds voorwaarts, en heeft hij op eigen kosten een boek laten drukken over de leerstellingen des Bijbels, voor het gebruik van onderzoekers.

REV. EN MRS. H. P. DEPREE

Meer nadruk werd gelegd op Bijbel-studie, en in de Chiang-chiu kerk werd een Zondagsschool geopend met een naamlijst van 130 scholieren, waarvan meer dan vijftig niet konden lezen. Twee maanden later waren er 300 scholieren en meer dan dertig onderwijzers. Wekelijke "teachers' meetings" werden gehouden, en veel belangstelling openbaarde zich voor het werk. Deze school zal ongetwijfeld behulpzaam zijn aan den plaatselijken kerkeraad in het bereiken van hun doel, n.l., om geen leden in de gemeente aan te nemen, voordat zij de Schriften kunnen lezen.

Om de duizenden van jonge mannen in Chiang-chiu te bereiken, hebben de vereenigingen van jonge menschen in onze kerk en in die van de London Zendingen Vereeniging tezamen eene Christelijke Jongelings-Vereeniging in de stad opgericht met zestig leden. Tien bestuursleden werden aangesteld, en commissies gevormd tot het verkrijgen van een secretaris, een stuk gronds, en, voor het tegen-

ZENDING IN CHINA.

woordige, een gehuurd gebouw. De loopende onkosten gedurende vijf jaren, alsook eene belofte van \$3,000 voor een gebouw, zijn zoo goed als verzekerd.

In het najaar van 1907 werden zeventien nieuwe leden op eenmaal door deze gemeente aangenomen, en ofschoon er nog al moeite is, en de jonge pas-ontwaakte verstanden niet gemakkelijk te besturen zijn, zoo is toch het vooruitzicht van de Chiang-chiu gemeente schoon.

Gelijk te voren, heeft ook wederom de leeskamer, waar de voornameste Chineesche dagbladen, de kerkelijke tijdschriften, en ook een groot aantal van Chineesche boeken en vlugschriften te lezen liggen, of te koop worden aangeboden, een zeer nuttig werk gedaan in de verspreiding van christelijke literatuur, en in het verschaffen van gelegenheden aan de meer ontwikkelden om met de omstandigheden en teekenen des tijds in aanraking te blijven.

Chioh-be.—Deze is de derde gemeente gesticht door ons in het district van Amoy. Het was in dit district dat de gevolgen van de Chang-poo mouterij het meest werden gevoeld gedurende dit verloopende jaar. Vele van de nieuwe hoorders hebben tijdelijk Hai-teng verlaten, hetwelk een buitenpost is van Chioh-be. Negen zijn tot de gemeente toegetreden op belijdenis. De leeraar deed een heerlijk werk voor de jeugd van zijne gemeente en van de stad door een Engelsch-Chineesche school op te richten en te besturen, gedurende de examinaties waarvan verleden Juli, de stads-beambten, zoowel de school als de onderwijzers, lof toebrachten.

Soa-Sia.—Een groote hoeveelheid "wrakhout" is uit deze gemeente verwijderd. Dat de arbeid van den leeraar, Lim, werd op prijs gesteld, bleek uit het eenparig beroep, hetwelk hij ontving. Den 16den Januari, 1907, werd hij geordend. De vier buitenposten verbonden met deze gemeente kunnen nu de zeer noodige verzorging en discipline bekomen, terwijl de arbeiders in dit gansche district in den leeraar Lim een waardigen helper en raadgever ontvingen.

Leng-soa.—Deze onze jongste gemeente werd georganiseerd met 36 leden, waarvan negen onder censuur waren. Den 10den Juni, 1906, werden drie ouderlingen en vier diakenen geordend, en hiermede was de gemeente van Leng-soa volkomen georganiseerd. Binnen een jaar werd Tan-Haw-tek, hun vroegere prediker, hun leeraar. Ofschoon het rapport niet spreekt van leden, aangenomen op belijdenis, zoo zijn er toch zeventig onderzoekers, waarvan sommige op het punt staan van te worden aangenomen. Het werk in een van de buitenposten van deze gemeente begint ook meer belovend er uit te zien.

ZENDING IN CHINA.

SIO-KHE DISTRICT.

De Sio-khe gemeente werd in 1881 georganiseerd. Ettelijke jaren te voren waren drie mannen naar Amoy gereisd om genezing voor het lichaam, en hadden het Woord, dat genezing brengt aan de ziel, met zich terug genomen. Dit eenvoudige zaaien van het zaad ontmoette spoedig tegenstand; de weinige getrouwen vertrokken naar de nabij gelegen heuvelen; doch het licht had in deze vruchtbare vallei geschinen, menschen werden uit de duisternis overgebracht, en toen een zeventigtal lichtdragers waren verkregen, werd de gemeente georganiseerd. De ijver van de inboorling-broeders en predikers werd beloond met wonderbaren groei. Afftrekkende al de verliezen, daar drie gemeenten uit haar ledental werden gesticht, rapporteert nog de gemeente een ledental van 92 aan het einde van het jaar (1906).

De gemeenten van Sio-khe worden gezegd thans een soort van winter-seizoen door te passeeren, de rusttijd, die den groei van eene nieuwe lente voorafgaat. Deze overgangs-periode, die voor alle gemeenten komt na een bestaan van ongeveer dertig jaren, bestaat in het leggen van lasten op nieuwe en onervaren schouders. Kinderen van de eerste bekeerlingen hebben geen persoonlijke ondervindingen gehad van de wanhoop van hen, die niet onzen God kennen, terwijl zij ten volle beseffen de ledigheid, onwetendheid en bijgeloovigheid van den valschen godsdienst rondom hen. Hun geloof in God en in Jezus Christus als hunnen Zaligmaker, en hun ijver in alle goede werken, hebben vele kenmerken, waarin zij van hunne vaders verschillen.

De Sio-khe, Lam-sin en Toa-law-teng gemeenten passeeren thans door zulk eene periode. In Sio-khe heeft een van de jongere mannen van de gemeente gediend als assistent van den bejaarden leeraar. Hij is zeer werkzaam en ijverig geweest, en heeft goeden arbeid verricht.

Te Lam-sin is de nieuwe kerkeraad van jonge mannen ten achter gebleven in de verwachte hulp aan hunnen leeraar die nu, tot spijt van zijne gemeente, eene roeping naar een ander veld heeft aangenomen.

Voor de Toa-law-teng gemeente is het een jaar van reorganisatie geweest. Gedurende de laatste twee jaren werd zij zwaar beproefd door herhaalde watervloeden, die sommigen van de gemeente tot de diepste armoede deden vervallen. Plannen worden beraamd om een leeraar te beroepen, daar de gemeente van af het begin van het jaar vacant is geweest.

ZENDING IN CHINA.

In Poa-a, de vierde georganiseerde gemeente van dit district, heeft men een kerkeraad van twaalf mannen gevormd, en onder hen zijn er nog verscheidene van de oudere mannen der gemeente. De leeraar, Lim-Chi-seng, is zeer gezegend in zijn werk, en de gemeente is blijven groeien.

Het doopen van vijf bekeerlingen, de eerstelingen, te Hong-thaupoa, was een van de voornaamste gebeurtenissen van het jaar. Van het begin af aan is hier een groep van ernstige onderzoekers geweest, die, in weerwil van moeielijkheden, den weg der zaligheid hebben geleerd, en groote vorderingen hebben gemaakt. Er zijn teekenen, dat dit slechts eerstelingen zijn van een grooter getal, die gedurende het komende jaar waarschijnlijk belijdenis van hun geloof zullen afleggen. In het gezicht van het steeds aangroeiend getal van gedoopte kinderen in de gemeente werd in Juli door de Zending een plan van studie vastgesteld, hetwelk behulpzaam is geweest in het organiseeren van het onderwijs gegeven des Zondags-achtermiddags, eenigszins gelijk aan het Zondagsschool werk in ons eigen land.

Geregelde drie-maandelijksche bijeenkomsten met de predikers zijn gehouden, en elken keer bracht men verscheidene dagen door met prediken in de dorpen, en in de studie van de onderwerpen door de Zending vastgesteld voor de jaarlijksche examinaties van de predikers.

Twee colporteurs werden ge-employeerd gedurende het grootste gedeelte van het jaar tot het verkoopen van Bijbels en christelijke geschriften. Door de markten te bezoeken, die twee of drie maal in elke tien dagen worden gehouden, hebben zij een groote hoeveelheid van bepaald christelijke lectuur onder het volk verspreid.

ONDERWIJS.

Van de vroegste dagen af heeft de Zending veel nadruk gelegd op het onderwijs. Met de organisatie van bijna elke gemeente ging gepaard het openen van een nieuwe school. De regel van de Zending is altoos geweest om, zooveel mogelijk, Christen-onderwijzers aan te stellen, en men heeft gestaag pogingen aangewend om het onderhoud van de dagscholen op de schouderen van ouders en inboorling-gemeenten te leggen. Het gevolg was, dat het werk van onderwijs een langen tijd zwak bleef. Gedurende de eerste dertien jaren hadden wij geheel geen scholen, en dagscholen waren er in 1883 nog slechts drie, terwijl de drie hoogere scholen van dien tijd nog maar in hun begin waren. In 1890 was er een merkbare vooruitgang, doch de laatste weinige jaren hebben een nooit te voren gekende vooruit-

ZENDING IN CHINA.

gang teweeg gebracht. Thans hebben wij in het geheel vier-en-dertig scholen, met een naamlijst in 1906 van meer dan 1,000 leerlingen.

De Amoy Zending heeft met betrekking tot haar opvoedingswerk een zeer hachelijken tijd bereikt. Onze scholen moeten door en door christelijk zijn, en terzelfder tijd zoo sterk, als opvoedingsinrichtingen, dat zij heinde en ver de aandacht zullen trekken, en eindelijk door het Gouvernement zullen worden erkend en tot voorbeelden genomen, indien ook al niet door het Gouvernement onder-

MISS A. H. MEENGs

REV. H. J. VOSKUIL

MISS K. R. GREEN

houden. Ons doel moet zijn om niet alleen aan de Kerk, maar ook aan den Staat en de Maatschappij mannen te leveren van gezonde kennis en geheel doortrokken van het Christendom. Geen werk is van grooter belang voor de Kerk van de toekomst.

DAG-SCHOLEN.—Reeds in 1857 werd de eerste dagschool geopend te Amoy. Thans hebben wij 25 zulke scholen met 603 leerlingen. Van elken zendingspost komen berichten aangaande het goede werk door deze scholen verricht, maar vooral in verscheidene plaatsen van het Tong-an district zijn zij de hoop voor de toekomst, en het leven der kerk. De magistraat van Peng-ho heeft \$100 geschonken voor leerboeken in de Sio-khe school. Waar de Zending de fondsen en onderwijzers kan verkrijgen, daar kan men met tien leerlingen van school-jaren en \$24 voor het salaris van onderwijzers, in eenige buitenpost een christelijke school verkrijgen. Wij hebben op het heden tien zulke verzoeken voor ons, hetwelk wel bewijst, dat dit werk wordt gewaardeerd. Verscheidene van onze christelijke scholen zijn geheel zelf-onderhoudend. Sedert 1863 heeft de inboorling-kerk het opzicht gehad over het onderwijs in de christelijke scholen, en zij heeft zich edel van de zaak gekweten. Op de laatste Synode werd er een cursus van acht jaren vastgesteld, overeenstem-

ZENDING IN CHINA.

mende met dien van het Gouvernement, met bijvoeging van christelijk onderwijs.

KOSTSCHOLEN VOOR MEISJES.—Van deze scholen zijn er vier, een in elk district. Ook is er te Amoy een Bijbel-school voor vrouwen. Deze scholen zijn geheel onder toezicht van de Zending. Schoolgeld wordt gevraagd, doch geen meisje, anders geschikt, wordt van wege armoede teruggezonden. Uit het midden van deze leerlingen zijn vele invloedrijke vrouwen in de kerk opgetreden, die thans het huiselijk leven vernieuwen, en tot voorbeelden zijn voor hunne zusters, zoowel in zindelijkheid als in godsvrucht. In het heerlijk werk van de redding der vrouwen vervullen niet alleen deze scholen eene dringende behoefte, maar ze dragen ook toe aan de toekomstige standvastigheid van de kerk, en door hun werk begint de kerk te verstaan, dat het menschedom een groot huisgezin is, en dat zoowel de vrouw, als de man begiftigd is met een kostbare ziel.

AMOY.—In 1870 werd eene school voor meisjes opgericht te Amoy door Mrs. Talmage. Deze school staat thans bekend als de Kolongsu Meisjes Kostschool, en heeft tot op dit 37ste jaar van haar bestaan 600 leerlingen gehad. Thans zijn er 104 op de naamlijst.

Deze meisjes, tezamen met hunne onderwijzeres, Mrs. Sia, die oud in den dienst is geworden, oefenen een ernstigen christelijken invloed uit, die zeer behulpzaam is in het werk. Miss Talmage heeft jaren lang de oudere meisjes opgeleid om te onderwijzen, en als een gevolg hebben niet alleen de landelijke kostscholen, maar ook vele van de dagscholen, goede onderwijzeressen verkregen. Tusschen veertig en vijftig zijn op deze wijze werkzaam geweest. Twintig meisjes hebben zich dit jaar bij de kerk aangesloten, en de verlevendiging, die in April voorviel, was van groot belang. Plotseling, als op den Pinksterdag, kwam de Heilige Geest krachtiglijk werken in de school. Bij velen was er een diep besef van zonde, vergezeld van geweën, belijdenissen, en dagen van gebed, en toen kwam er groote vrede en blijdschap. Zij, die deze blijdschap gevonden hadden, gingen dadelijk aan het werk voor anderen. Met de zomer vacantie nam bijna elk meisje traktaatjes mede naar huis, en bij de opening der school in het najaar gaven zij verslag van het zaad zaaien, door hen gedaan. Voorzeker, educatie en evangelisatie werken wederkeerig op elkander en versterken de een de ander.

SIO-KHE.—Onverschilligheid omtrent vrouwelijk onderwijs kenmerkt het district van Sio-khe, waar de inwoners grootendeels landbouwers zijn. De meisjes aldaar huwen in hunne vroege jaren, en worden, nog zeer jong zijnde, aan den arbeid gezet. Om deze reden

ZENDING IN CHINA.

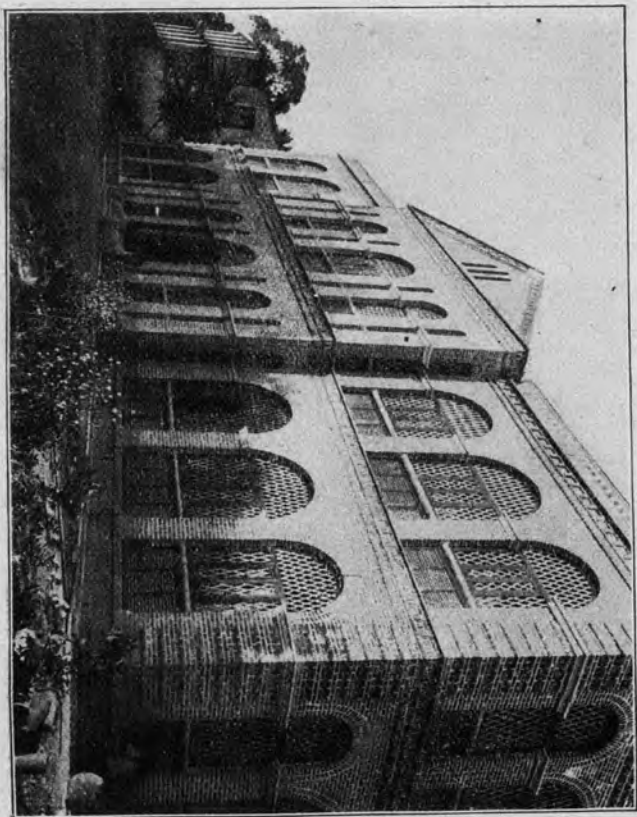
is het geheele getal van meisjes-leerlingen, van af het begin in 1888 tot op heden, slechts 200 geweest. Het verblijdt ons echter te kunnen zeggen, dat verscheidene van de oudere leerlingen thans leden van de kerk zijn, en nog maar pas geleden werden vier aan de gemeente te Sio-khe toegevoegd.

Het werk gedurende het jaar werd belemmerd door de beweging van de "Fanners," (een Vereeniging van opvoerders). Een geringe vooruitgang werd gemaakt in zelf-onderhoud, door de leerlingen te noodzaken, voor hunne groenten te betalen; van rijst, het overige voedsel, worden zij nog voorzien. Ofschoon nog geene van de meisjes-kostscholen meer dan een vierde van de onkosten opbrengt, zoo is toch Sio-khe bijzonderlijk ten achteren geweest in deze zaak. En waar aan de vrouw weinig waarde wordt gehecht, daar is het de vraag, hoeveel schoolgeld men kan eischen en toch de leerlingen in de school behouden.

CHIANG-CHIU.—De school alhier leed van wege den onrustigen toestand in het land, en was gesloten gedurende het voorjaars-termijn. In het najaar waren er 45 leerlingen, en onder hen twee moeders, die met hunne kinderen het lezen leerden, en eene vrouw, die vroeger opium gebruikte, maar nu naarstiglijk "Het Vraagboek van de Ware Leer" zat te bestudeeren. Elken Vrijdag avond heeft de school een biduur, en de "Christian Endeavor" Vereeniging van dertien leden komt ook wekelijks bijeen. Deze school werd geopend in 1895. In elf jaren tijds zijn er 155 scholieren geweest, waarvan 30 zich bij de gemeente hebben aangesloten.

TONG-AN.—Deze school werd gesticht in 1895. Sedert dien tijd zijn er ongeveer zooveel gehuwde vrouwen, als jonge meisjes en kinderen in de school geweest. Op de naamlijst zijn 292 geweest, en veertig leerlingen hebben zich bij de kerk aangesloten. Het optrekken van een geschikt gebouw, 't welk aan het werk ruimte verschaft om uit te breiden en te ontwikkelen, is een van de belangrijkste tijdstippen in het leven van elke school, en zulk een tijdstip heeft de Tong-an school juist bereikt. Het nieuwe gebouw werd in Juni, 1906, gereed, en is thans in gebruik.

VROUWEN-SCHOOL TE AMOY.—Daar gehuwde vrouwen slechts een gedeelte van den tijd van huis kunnen zijn, zoo wordt in deze school nadruk gelegd op het dialect in Romeinsche letters, en op Bijbel kennis. De school werd geopend in 1884, en 636 vrouwen hebben haar bezocht. De zorg voor de school is toevertrouwd aan

MEISJES SCHOOL, KOLONGSU

ZENDING IN CHINA.

de getrouwe matrone en onderwijzeres, Bi-Chim, met Mrs. Talmage aan het hoofd. Verleden jaar kwamen 40 vrouwen naar de school, waaronder een oude vrouw van 67 jaren, behoorende tot een van de dorpsgemeenten, die zeide, dat zij begeerde beter te leeren hoe den Hemelschen weg te bewandelen. Schoon vele met het alphabet beginnen, is het wonderbaar, hoe groote vorderingen zij maken in een korten tijd. Aan deze school worden ook de Bijbel-vrouwen opgeleid tot het grootsch werk, hetwelk zij verrichten.

De JONGENS-SCHOOL OP KOLONGSU.—Deze school werd geopend in 1893. Van jaar tot jaar is de school gegroeid, totdat thans het gebouw te klein is, en plannen worden gemaakt voor een geheel nieuwe school. Dit jaar (1906) waren er 125 leerlingen. Het getal van kostgangers moest worden beperkt, terwijl dat van dag-scholieren grooter was dan ooit te voren. Ongeveer 71 per cent van de jongens zijn van christelijke huisgezinnen. Noodzakelijke verbeteringen en hogere salarissen van inboorlingen vermeerderden de onkosten, maar deze zijn grootelijks gedekt door inkomsten van de school, bedragende meer dan \$800.

“TALMAGE MEMORIAL.”—De fondsen voor het bouwen van deze school (in 1894) werden bijeen gebracht door den Rev. P. W. Pitcher, den President van de school, die als zoodanig reeds 21 jaren heeft gediend. De school heeft ruimte voor 80 jongens, en is, met het er achter gelegen huis van den President, een kostelijk eigendom, gelegen aan den kruin van een kleinen heuvel genaamd “De Kleine Oostelijke Berg.” Deze school heeft in verloop van tijd vele veranderingen ondergaan, en is van stap tot stap geklommen, totdat het thans een wetenschappelijke inrichting is, in graad gelijk aan onze Hoogeschoolen in Amerika. Sedert 1881 zijn er 350 op de naamlijst geweest, met een jaarlijksch getal van ongeveer 40. Omstreeks 36 percent van de studenten zijn gegradueerd, terwijl meer dan 60 percent naar hogere inrichtingen zijn gegaan. Met inbegrip van de onderwijzers zijn 40 percent van de school werkzaam in de kerken. Deze getallen maken duidelijk, dat, met de nu vastgestelde wijze van bestuur, zulke scholen een toekomst hebben, en dat hun nut niet heeft uitgediend, maar nog slechts pas is begonnen. Ongetwijfeld zal de eisch spoedig komen om deze school tot een christelijke “College” te verheffen, en onze hoop is op de kerk in Amerika om ons daartoe in staat te stellen. Bovenstaande gedachte is later versterkt geworden door de gift van een schoon stuk gronds, op voorwaarde, dat binnen drie jaren daarop een school voor hooger onderwijs worde gebouwd.

ZENDING IN CHINA.

Het rapport voor het jaar zegt, dat in deze Vereenigde School 42 leerlingen waren, de helft waarvan tot de Engelsch-Presbyteriaansche Zending behoorden. De wekelijksche bijeenkomst van onderwijzers en leerlingen aan het huis van den President is door allen gewaardeerd, en de vergaderingen van de Y. P. S. C. E. werden goed bijgewoond. Het schoolgeld verzameld gedurende het jaar bedroeg ongeveer \$18 van elk leerling. Voor den "Normal" cursus, die werd ingesteld, deden vijftien studenten aanzoek, doch slechts vier van hen konden, op de gestelde voorwaarden, worden toegelaten.

De pogingen van de drie Zendings-Vereenigingen, de vraag naar degelijk westersch onderwijs en, diensgevolge, naar wel onderichte mannen om deze vakken te onderwijzen, alsook het aanvangen van deze "Normal" cursus, moeten alle leiden om binnen kort de zeer gewenschte "Normal" school-onderwijzers te kweken, en langs dezen weg het vooruitzicht helder te maken naar gelang van onze gelegenheden.

THEOLOGISCH SEMINARIE.—Reeds in 1855 begon men met een theologische klas, en in 1866 lezen wij van een theologische school. Later, en gedurende vijftien jaren, was de "Thomas De Witt Theologische School" in gebruik. Van af 1885 was er een Vereenigde Theologische School, waarvoor de Engelsch-Presbyteriaansche Zending het gebouw gaf. In 1907 vereenigde ook de London Zending zich met dit werk. Ongeveer 100 mannen zijn deze school doorloopen. In onze Zending hebben ongeveer 40 van de leeraars, predikers en onderwijzers geheel of gedeeltelijk hunne opleiding alhier genoten. Het eene betreurenswaardige feit is, dat zoo weinige van de jongelingen het Seminarie ingaan. Dit jaar zijn 19 in het Seminarie gegaan, waarvan 10 door onze Zending waren gezonden, doch zelfs niet alle deze hadden de voorbereidende opleiding genoten. Andere beroepen zijn, voor die onderwijs hebben genoten, meer aantrekkelijk. Wij hebben behoefte aan eene uitstorting van den Heilige Geest op ouders en jongelingen, zoodat de handelsgeest, die de kerk binnendringt, moge worden geweerd, en de kerk machtige mannen verkrijge om later de lasten van de tegenwoordige leiders op zich te nemen. Er is groote schaarschheid van inboorling-predikers. Ons gebed is om onderwezene jonge mannen, vol van Gods Geest, en om een onderwijzer, die onze Zending zal vertegenwoordigen. Kunnen wij met iets minder tevreden zijn voor de drie millioen zielen, die gevoed moeten worden door deze jonge mannen van onze profetenschool? De dag is voorbij, waarop minder dan een wel onderwezen staf van leeraars en onderwijzers het ontwakend China kan hopen

ZENDING IN CHINA.

te beïnvloeden en te leiden. Wij verblijden ons in het voornemen van de "Board" en de kerk ons niet langer te laten sukkelen van wege gebrek aan fondsen; onze harten vloeien over van dankbaarheid voor de beloofde nieuwe zendingen; doch wij bidden u, om Christus wille, het zenden van de beloofde vier mannen niet uit te stellen. Des Konings zaak vereischt haast.

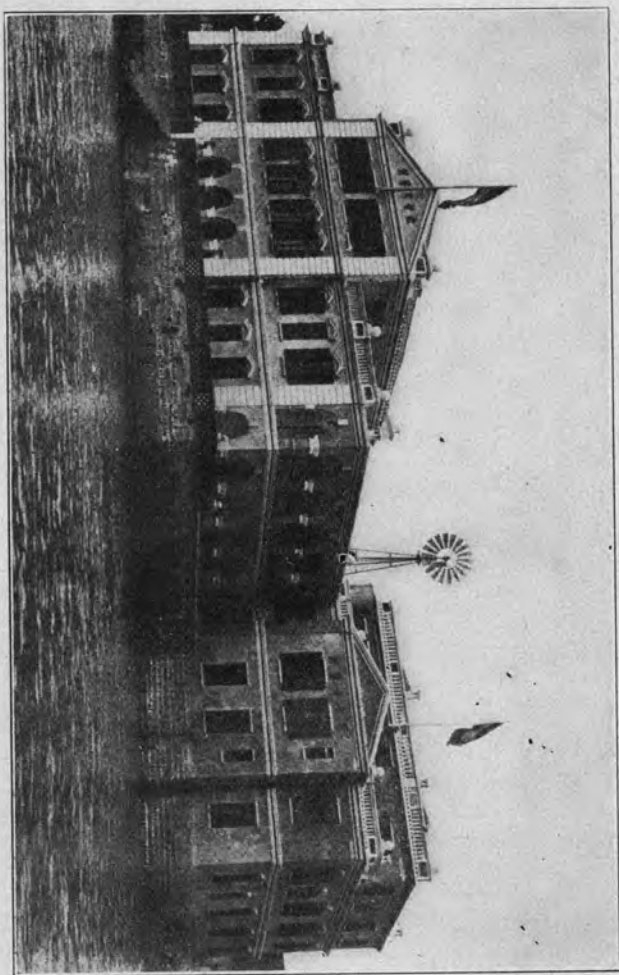
MEDISCH WERK.

Het medisch werk der Zending begon reeds in hetzelfde jaar, waarin de deuren van Amoy werden geopend (1842). Eerst werd dit verricht in private woningen, "dispensaries" en burgerlijke hospitalen onder toezicht van Drs. Cummings, Hepburn, Young en Macleish. Thans hebben wij drie wel-ingerichte gebouwen, terwijl

DR. EN MRS. C. O. STUMPF

het geld voor een tweede vrouwen-hospitaal voorhanden is, en de plaats er voor verkregen. In onze twee mannen-hospitalen zijn tot op heden (Dec., 1906) 166,831 patienten behandeld, en 7,013 zijn geopereerd, terwijl drie-en-dertig jonge mannen een medische opleiding hebben ontvangen. Het medisch werk onder vrouwen is grootendeels gedaan door mannen. In 1887 kwam Miss Dr. Y. M. King om het werk onder de vrouwen van Amoy te verrichten. Het volgende jaar nam zij haar ontslag en begon werk in Japan (niet in onze Zending, Vert). In 1889 sloot Miss Dr. Angie M. Myers zich bij de Zending aan, doch ongesteldheid noodzaakte haar in 1904 het werk neer te leggen. Miss Dr. E. Blauvelt begon werk te Sio-khe in November, 1906. Dat haar werk gewaardeerd wordt, blijkt uit het getal van vrouwen, die op de drie-wekelijksche "dispensary" dagen komen, alsook uit de vele verzoeken om medische hulp van uit de omliggende dorpen. Ook is er aanwinst geweest in het getal van vrouwen, die de kerkdiensten bijwonen, blijk van het nauwe verband, dat er bestaat tusschen evangelisatie en medisch werk.

HOPE EN WILHELMINA HOSPITALEN, AMOY

ZENDING IN CHINA.

NEERBOSCH HOSPITAAL, te Sio-khe, werd geopend door Dr. J. A. Otte in Maart, 1889. Het werd gedeeltelijk gebouwd en onderhouden door vrienden in Nederland, en heeft bewezen een krachtig middel te zijn, tot het afbreken van vooroordeel, en het openen van den weg tot vele huisgezinnen en dorpen voor de prediking van het Evangelie. Tot op het einde van 1894 waren in dit hospitaal bijna 61,000 patienten behandeld, en 1,326 geopereerd. Daarna was het hospitaal, van wege gebrek aan arbeiders, bijna zes jaren gesloten, waarna het voor drie jaren onder toezicht stond van Dr. Stumpf. Gedurende twaalf jaren was het hospitaal minder dan vijf jaren open. Twaalf studenten zijn hier onderwezen waarvan de eerste drie op den 29sten Maart, 1893, gradueerden.

HOPE HOSPITAAL.—Na de terugkeer van Dr. Otte naar China in 1897 werd "Hope Hospitaal" gebouwd op het eiland Kongsu, tegenover de stad Amoy. Het is recht doelmatig ingericht. Met uitzondering van vier maanden in 1906, toen het werk tijdelijk moest stil liggen van wege vergrooting en verbetering aan het gebouw, zijn de deuren van het hospitaal nimmer gesloten geweest. Tot op heden zijn 85,758 patienten behandeld en 4,865 geopereerd. Een-en-twintig studenten hebben hier hunne medische opleiding genoten. Het rapport van 1906 spreekt van verscheidene teleurstellingen, waarmede "Hope Hospitaal" had te kampen, doch de Heere wordt geprezen, die uit alle moeiten heeft gered. De betrekking van heelmeester voor het Consulaat werd, zonder reden, aan den dokter van het hospitaal ontnomen, waardoor de voornaamste bron van inkomsten is afgesneden; toch werden de boeken gesloten zonder schuld.

Slechts een nieuwe student werd toegelaten, een gradueerde, twee werden van wege slecht gedrag ontslagen, en een ging weg, omdat zijn broeder ontslagen was, zoodat er slechts vier mannelijke studenten overbleven.

De evangelist en de blinde prediker zijn zeer getrouw geweest, en een aantal patienten drukten hun voornemen uit om Christus te dienen. De dokter verklaart dat zijne aangenaamste uren waren, die, waarin hij met de patienten, studenten en bedienden tezamen kwam om hun de blijde boodschap te brengen, en dat, indien de belangstelling op hunne aangezichten een blijk was van, wat er in hunne harten omging, wij dan naar een grooten geestelijken oogst mogen uitzien.

WILHELMINA HOSPITAAL.—De hoeksteen van het Nederlandsch Vrouwen-Hospitaal werd gelegd October 27, 1898. en de inrichting geheel en al opgericht en in stand gehouden door vrienden.

ZENDING IN CHINA.

in Nederland. Uit erkentenis van de toegenegenheid van de Koningin, en van de milddadigheid van Hollandsche vrienden, werd het na zijne vergrooting in 1906 "Wilhelmina Hospitaal" genaamd. Miss Kranenberg, de verpleegster, uitgezonden en onderhouden door vrienden in Nederland, heeft het geheele voorkomen van het hospitaal veranderd. Het is thans schoon, zoo schoon als Hollandsche zindelijkheid het kan maken. Dit verwekt grootere blijdschap, dan iemand zich kan voorstellen, die nimmer met Chineesche vuiligheid in aanraking is gekomen. God heeft het werk van de arbeiders gezegend. Gedurende de negen maanden werden 2,006 patienten behandeld, en 191 geopereerd.

Hospitaal-predikers, Bijbel-vrouwen en zendelingen houden geregeld godsdienst-oefeningen. Menige man en vrouw leeren in het hospitaal den Bijbel lezen, en niet weinigen zien daar het Licht verrijzen in hunne ziel. Niemand weet hoe veel van de waarheid verspreid wordt door de patienten van het hospitaal, doch wij weten dat veel van den tegenstand tegen het Christendom, en van de blinde gehechtheid aan bijgeloof, uit den weg zijn geruimd door middel van het medisch werk. Ook hebben deze hospitalen invloed op eene klasse van menschen, die anders door de kerk niet worden bereikt. Dikwijls behooren zij tot de invloedrijke klasse. Hunne waardeering van het werk wordt niet slechts openbaar in de fondsen, waardoor "Hope Hospitaal" voor jaren zelf-onderhoudend is geweest, maar wij hebben ook reden te gelooven, dat hunne harten meer geneigd zijn tot de christelijke waarheid, al hebben zij ook nog niet hunne trouw aan Christus beleden.

Daar de Chineezzen met recht op den eisch beginnen aan te dringen van een beteren cursus, dan eenig man alleen hun kan geven, en daar meer en meer de verkrijgbare candidaten naar de gewone medische scholen beginnen te gaan, vermeerderen onze moeilijkheden zeer veel, en de vraag komt op of Amoy niet de plaats is, en of het thans niet de geschikte tijd is, om een medische school onder christelijk bestuur op te richten.

Met dit werk zoo hoog gewaardeerd en zoo zeer begunstigd, en met de mogelijkheid van het getal van lezers der waarheid, en misschien getuigen voor de waarheid, zoo grootelijks te vermeerderen, schijnt het, dat deze drie hospitalen, en het eene, dat gebouwd staat te worden, altoos hunne deuren wijd moesten open hebben, en nimmermeer behoorden gesloten te zijn, gelijk zoo dikwijls het geval is geweest. Dat is ook in lijn met de "Voorwaartsche Beweging," en hangt af van den wil van de Kerk in Amerika.

ARCOT ZENDING—OUDSTE ARBEIDERS
DR. EN MRS. J. W. SCUDDER, MRS. JOHN SCUDDER, DR. EN MRS. J. CHAMBERLAIN

Indie.

Georganiseerd in 1853.

HET VELD.—Het veld bearbeid door de Arcot Zending, bevattende zestien districten, is 8,333 vierkante mijlen in omslag, d.i., ongeveer de grootte van de Staten New Jersey en Delaware te zamen genomen, en heeft meer dan 20,000 steden, dorpen en gehuchten. Dit veld ligt geheel in het noordelijk gedeelte van de groote driehoekige vlakte van Madras. De twee groote spoorwegen van Zuid Indie, loopen,—de een west en oost, de andere zuid-oost en noord-west,—zoodanig dat men per spoor bijna al de zendings-posten, en ook vele van de buiten-posten, gemakkelijk kan bereiken. Hierdoor wordt veel tijd gewonnen, dien men vroeger moest besteden aan het reizen met ossen.

TALEN.—De talen door de menschen in deze streek gebruikt worden gezegd "zoo rijk te zijn, dat zij als voortreffelijke middelen kunnen dienen in de voorstelling van godsdienstige waarheden, behalve dat wij nieuwe meeningen moeten geven aan oude woorden die zonde, zaligheid, heiligheid, hemel, enz., bedoelen." Uit de gansche bevolking in het veld van Arcot gebruiken 1,350,000 de Tamil, 890,000 de Telugu en 160,000 de Hindustani en de Kanareesche talen.

HISTORISCH OVERZICHT.—De Arcot Zending werd gesticht in 1853 door drie broeders, waarvan twee met hun vader, Dr. John Scudder, reeds te voren in de Madras Zending van de Amerikaansche Board hadden gearbeid. In 1850 werd de oudste zoon, Rev. Henry Martin Scudder, met een medearbeider uitgezonden op een langen tocht van Madras naar het binnenland, met het tweeledig doel om te prediken en om uit te zien naar de geschikte plaats voor een buiten-post. Zij bezochten eenige van de voornaamste steden in het noord-oostelijk gedeelte van het district van Noord Arcot, en verkozen Arcot, of het nabijgelegen Wallajanugger, een stad van 25,000 inwoners, als de beste plaats voor een nieuwen zendings-post. Het volgende jaar verhuisden Rev. H. M. Scudder en gezin naar laatst-

ZENDING IN INDIE.

genoemde plaats, waar zij in 1852 een "dispensary" (hulp-hospitaal) oprichtten, om daardoor een meer gunstigen ingang voor het evangelie te verkrijgen, alsook om de ellende van het volk te verlichten. Twee jaren later sloten Rev. en Mrs. W. W. Scudder en Rev. en Mrs. Joseph Scudder zich bij dit eenzaam Zendingsgezin aan. Het waren deze drie broeders aan wie werd opgedragen een nieuwe Zending te vormen, hetwelk zij deden onder den naam van "De Amerikaansche Arcot Zending." In dat jaar werden drie middelpunten gekozen. Rev. H. M. Scudder werd geplaatst te Vellore, met Arcot als een buitenpost, Rev. W. W. Scudder te Chittoor, en Rev. Joseph Scudder te Arni. Het ideaal van de stichters der Zending is vervat in woorden overgenomen uit het rapport van 1907: "Om een inboorling Kerk te stichten, die van haar eigen wortel zal groeien, die een levend getuige van Christus zal zijn, en die op eene waardige wijze het christelijke ideaal voor de wereld zal vertegenwoordigen, is het doel waarvoor onze Zending bestaat."

Het geringe beginsel van het werk bestond uit een kleine gemeente van inboorling landbouwers, die door Mr. Morris, een "Plymouth Brother," aan de Zending te Chittoor werd overgehandigd, en een handvol van inboorling Christenen, onder bearbeiding van een catechiseermeester te Vellore en Chittoor, die door de "Vereeniging tot Verspreiding van het Evangelie" met alle hartelijkheid werden afgestaan. Deze laatsten waren grootendeels dienstbaren van militaire officieren en anderen verbonden met de regimenten te Vellore en Chittoor. De aankomst van nog vier meer Scudder families, en van Rev. en Mrs. Jos. Mayou en Rev. en Mrs. Jacob Chamberlain in 1861 maakte een sterke Zending van negen families, en was mede oorzaak van de spoedige uitbreiding van hare grenzen.

Te Coonoor, in de heuvelen, was een groote Tamil bevolking zonder zendeling, omdat de Basel Luthersche Zending zich beperkte tot andere stammen, die geen Tamil verstonden. De gezondheid van Rev. en Mrs. Joseph Scudder in 1856 bracht te weeg, dat wij vestiging verkregen in de Nilgiri heuvelen te Coonoor. Hier, door de milddadigheid van een Engelsch inwoner en van koffie planters, werd spoedig een fraai kerkgebouw opgericht, terwijl een rustend Engelsch officier, Majoor-Generaal Kennett, als een gift aan de Zending, een flink huis bouwde, thans nog bekend onder den naam "Wyoming." Dit huis heeft reeds voor jaren gediend als een "Sanitarium" gedurende een gedeelte van het heete seizoen.

In 1859 werd besloten dat het Telugu veld niet langer oningenomen moest worden gelaten, en Rev. en Mrs. E. C. Scudder werden aangesteld om zich te Palmaner te vestigen. Een schoone **bungalow**

ZENDING IN INDIE.

(huis met maar een verdieping), gebouwd door een Engelschen ingenieur voor zich zelf, werd aangekocht voor slechts een tiende van wat het had gekost.

De Amerikaansche oorlog zelfs moest dienen ter bevordering van het Telugu veld, daar gebrek aan geld Rev. S. D. Scudder, M. D., verhinderde de benoodigde fondsen voor medisch werk te verkrijgen, tengevolge waarvan hij in 1863 naar Palmaner werd gezonden, terwijl Rev. en Mrs. J. Chamberlain toen die plaats verlieten en een nieuw Telugu district openden te Madanapalle in het gewest van Cuddapah. Het aangrenzende gedeelte van het rijk van Mysore, waar ook de Telugu taal wordt gesproken, werd spoedig daarna ook aan de Arcot Zending overgegeven door de "London Zending" en de Engelsche Wesleyanen die arbeiden onder de "Kanarese."

In 1861 begon het werk zich van Arni zuidwaarts uit te breiden. Rev. en Mrs. Mayou vestigden zich eerst in de historische stad van Gingee, doch deze plaats werd te ongezond bevonden. Tindivanam werd toen verkozen, en in 1875 bezet door Rev. J. H. Wyckoff als een zendingspost. Deze post maakt thans nog het zuidelijk gedeelte van de Zending uit.

Gedurende de eerste periode der Zending besteedde de zending het grootste gedeelte van zijn tijd aan de verkondiging van het evangelie in de talen van het volk, aan hoog en laag, geleerd en ongeleerd; en het is van dezen arbeid dat het meeste succes is verkregen. Men moest tenten meenemen om er in te wonen, want geen Hindus wilden de herauten van het Kruis in hunne huizen ontvangen. De tent werd opgeslagen in een boschje nabij een der grootere dorpen dat men wenschte te bereiken, en werd niet verzet, voordat al de dorpen binnen een omtrek van vier of vijf mijlen waren bewerkt. De geschikste plaatsen in de dorpsstraten worden uitgezocht, Hindu kermissen, feesten en voornamelijk markten bezocht, en zelfs onder de massas, die jaarlijks de groote Hindu tempels bezoeken, wordt dagen achtereen het zaad des Evangelies gezaaid, en weggedragen naar misschien honderden van dorpen. Dat zulk werk gezegend wordt, blijkt uit het feit dat in 1902 meer dan tachtig percent van de toen 10.060 bekeerlingen door deze openbare verkondiging van het Evangelie in de volkstalen, waren toegebracht. Waar is het, dat deze meestal van de lagere klassen kwamen, doch zelfs een aanzienlijk deel van de bekeerlingen uit de hooge klassen werden op dezelfde wijze tot de kennis van Christus gebracht. Merkwaardige voorvallen staan opgeteekend van het zaaien des zaads door middel van traktaatjes, en de zegenrijke vrucht daaruit voortgekomen. De oude Seth Reddi, de hoofdman van zijn dorp van hooge klasse-menschen, ontving in het

ZENDING IN INDIE.

jaar 1852, op eene plaats 150 mijlen van Arcot verwijderd, een traktaatje getiteld: "Geestelijk Onderwijs," hetwelk hij overwoog, las voor zijn gezin en voor het volk van zijn dorp; hij nam den Christus er in voortgezet, op in zijn hart, liep 70 mijlen door het ongebaande gebergte naar de Zending om onderwijs te ontvangen, werd gedoopt met zijn huisgezin, en twee van zijne zonen werden spoedig eerbare helpers. In het door zonde en kaste verduisterd en verdorven Indie zijn vele veranderingen teweeggebracht door het zaaien van het zaad des Evangelies gedurende vier-en-vijftig jaren. Niet alleen zijn zielen gewonnen, maar ook een krachtige, zelf-onderhoudende Kerk is gesticht.

GROEI IN GETAL STERKTE.—Het rapport van 1907 zegt: "Wij hebben thans een christelijke bevolking van bijna 10,000 zielen, verspreid in meer dan 160 dorpen, waarvan 2,792 leden in volle gemeenschap zijn, en meer dan 5,000 doopleden. Verleden jaar werden 146 op belijdenis aangenomen, eene zuivere aanwinst van 116. De leden zijn georganiseerd in 18 kerken, verbonden met de twee classes van Arcot en Madras. Acht van deze gemeenten zijn geheel, en de overige gedeeltelijk zelf-onderhoudend, en worden bediend door veertien geordende leeraars, die alle onderwezen en opgeleid zijn in de Zending.

Doch bovenal, deze kerk, voor zoo vele jaren verbonden met onze kerk in Amerika, is nu onafhankelijk en zelf-regeerend geworden door verbinding met de Vrije Kerk van Schotland, en in 1904 werd zij een zelfstandig deel van de groote organisatie gevormd door vereeniging van al de kerken van Indie die het Gereformeerd geloof en de Presbyteriaansche Kerkregeering vasthouden."

ZELF-ONDERHOUD.—Deze Kerk wordt langzamerhand zelf-onderhoudend. Het moet bekend, dat in het begin van het zendingswerk in Zuid Indie, er weinig klem gelegd werd op zelf-onderhoud. Uit Amerika werd geld genoeg gezonden voor het werk; bekeerlingen waren weinig in getal, en bijzondere pogingen werden aangewend in het werk van evangelisatie. En indien ook voor en na gebrek aan fondsen mocht worden gevoeld, zoo werd toch al licht de armoede der inboorling Christenen als een voorwendsel gebruikt om geen lasten op hen te leggen. Dit is ongetwijfeld het zwakke punt geweest in de administratie van de Zending; doch een studie van het probleem van zendingswerk heeft ons geleid deze fout te verbeteren, en wij zijn thans in dezen op den weg van vooruitgang. In het eerst is deze vooruitgang langzaam, doch met het derde en vierde geslacht van Christenen zal zij veel sneller zijn. Ons aandringen bij het volk,

MEP

DE ARCOT ZENDING EN DR. KITTFREDGE—JANUARI, 1907

ZENDING IN INDIE.

dat zij hun aandeel zullen doen in het oprichten en onderhoud van dorpskerken, begint vrucht af te werpen. In dertig jaren zijn de bijdragen der inboorling Christenen gestegen van 632 tot 7,083 "rupees" (Een "rupee" is 32 centen Amerikaansch geld).

WELDADIGHEIDS-VEREENIGINGEN.—De inboorling Kerk onderhoudt ook verscheidene inrichtingen van weldadigheid. De **Sahodara Sangam Vereeniging** tracht den toestand der Christenen in de dorpen te verbeteren door hun, tegen lagen interest, kleine sommen geld te leenen. Wel nemen zij eene hypotheek op het huis of het land, maar toch stellen zij den dorpeling in staat een onafhankelijk bestaan te maken. In tijden van vervolging of verdrukking helpt ook deze Vereeniging de dorpelingen om zich zelven te verdedigen voor de rechtbanken, en om hunne goederen te herkrijgen. De inkomst van deze Vereeniging, geheel uit plaatselijke bronnen, bedraagt jaarlijks bijna 1,000 "rupees."

Het doel van de **Leeraars Hulp-Vereeniging** is om hulp te verleen aan gemeenten, die een leeraar verlangen, doch niet in staat zijn hem geheel en al te onderhouden. De giften van inboorling Christenen aan deze Vereeniging bedragen thans jaarlijks 9,000 "rupees."

Het groote gebrek in de inboorling Kerk van Indie is geweest, dat de zendingsgeest ontbrak. Thans wordt er veel ijver betoond in de **Vereeniging van Evangelie Uitbreiding**, die nu in de **Polur Taluk** drie evangelisten onderhoudt. Ook is er belangstelling in de **Nationale Zendings Vereeniging**, pas opgericht, en die een nieuw tijdperk aanwijst in de geschiedenis van de Kerk van Indie.

Eene **Vrouwen Vereeniging voor Evangelie Uitbreiding** is reeds verscheidene jaren in werking geweest en onderhoudt een aantal Bijbel vrouwen.

GEESTELIJKE VOORUITGANG.—De getuigenis afgelegd aangaande de geestelijke vooruitgang van de bekeerlingen is bemoedigend. Dat zij hunne zwakheden hebben is te verwachten, daar zij nog maar zoo kort geleden uit het heidendom zijn opgekomen; maar dat velen hunner een eenvoudig geloof in Christus hebben en, te midden van eene moeilijke omgeving, trachten een christelijk leven te leiden, is een ontegenzeggelijke daadzaak. Onder hen, die als Christenen geboren, en van kindsbeen af in de Schriften zijn onderwezen, vinden wij niet weinge voorbeelden van mannen en vrouwen, die een karakter aan den dag leggen, hetwelk vele Christenen in ons eigen land zou beschamen. Het is zeer aangenaam het kinderlijk

ZENDING IN INDIE.

geloof en de blijdschap te aanschouwen die sommigen van onze Christenen in Indie kenmerken. Een onzer zendelingen zegt: "Indien ik gevraagd werd sommige van de heiligste en blijdste geloovigen aan te wijzen, die ik ooit heb ontmoet, dan zouden het sommige van onze inboorling leeraars en evangelisten zijn in de Arcot Zending."

MRS. H. J. SCUDDER

REV. H. J. SCUDDER

MISS M. K. SCUDDER

Ook ontbreken gelijksoortige voorbeelden niet onder de Christen vrouwen. Wij zouden kunnen verhalen van niet weinige wier levenslust het is aan de voeten van den Meester te zitten, en die ijverig trachten Zijne glorie te verbreiden. Een ander zendingeling schrijft: "Een van zulke moeders in Israel behoort tot onze kudde. Zachtmoedig, bedeesd en ingetogen van aard, deinst zij terug van openbare opmerking, doch verheugt er zich in de boodschap des heils aan hare zusters in duisternis gezeten, te brengen."

DE OPWEKKING.—Het rapport van 1907 beweert, dat er beaalde teekenen zijn van Gods voornemen om spoedig deze kudde van ware geloovigen te vermeerderen. Sedert den tijd van het krachtige werk der genade begonnen in Wales, zijn de Christenen in Indie in een staat van verwachting geweest. Eene oproeping tot gebed werd uitgezonden door de twee Classes. Door de inboorling helpers werd deze oproeping hartelijk beantwoord, en gedurende verscheidene maanden, door geheel de Zending, ging onophoudelijk gebed op om de openbaring van Gods Kracht. "De uitstorting van den Geest kwam toen belijdenis, zelf-vernedering en verlangen tot hun uiterste waren gekomen." Madanapalle, Chittoor, Ranipettai en Arni werden bijzonderlijk gezegend. Over de wonderbare ondervindingen te Madanapalle schrijft Mrs. L. B. Chamberlain aldus: "Reeds voor maanden waren eenige geloovige mannen met mijn man tezamen gekomen om voor den troon der genade te pleiten voor het volk van

ZENDING IN INDIE.

Indie, en vooral, voor dit volk hier aan onze deur, ons eigen Madanapalle volk. Toen kwam de Conferentie, beginnende op Woensdag, den 5den September. Hier waren bijeen vergaderd niet alleen al de Christenen uit Madanapalle, maar ook de helpers en het meerendeel hunner vrouwen uit de dorpen en buiten-posten, zoo wel als de onderwijzers van Punganur en Vayalpad. Sommigen hunner kwamen veertig en vijftig mijlen om zooveel mogelijk de kruimkens van het Brood des Levens op te garen.

Eene bijzonderheid van de vergadering was, dat er geen vast programma en maar weinig spreken was, toch slechts ernstig, geloovig gebed. Men zocht en zag uit naar de leiding Gods. In het begin waren er twee zonden die de gemoederen aantastten, n.l., Achans zonde van een gedeelte van het Gode toegewijde zich toe te eigenen, en de zonde van Ananias en Sapphira om een gedeelte van den prijs te onttrekken. Op Zaterdag begon het werk der genade en der verzoening van degenen, die van elkander vervreemd waren geweest, en een diep besef van persoonlijke zonde werd door sommigen van de mannen gevoeld. Later op den dag werden de vrouwen en meisjes in de kostschool aangetast. Zondag was letterlijk een dag van gebed en spreekingen. Mijn man en Dr. Scudder en het meerendeel der gemeente waren onafgebroken in de vergadering van negen uur des morgens tot zeven uur des avonds. In den achtermiddag, na een gebed hetwelk het volk als 't ware onmiddellijk aan de voeten van Christus bracht, werden de deuren der fonteinen geopend, en het tooneel kan ik u niet beschrijven. De mannen waren vooral aangedaan, en de een na den ander brak geheel neer, terwijl sommigen hunner geheime zonden beleden, die zij jaren lang met zich hadden gedragen. Na de vergadering van den dag kwamen zij des avonds wederom bijeen om te bidden en scheidden niet voor middernacht. Op Maandag, na den vroegen morgendienst waarmede elke dag begon, kwam de gemeente om negen uur bijeen tot het vieren van het Avondmaal, hetwelk op Zondag was gezet geweest, doch duidelijk door de werking van Gods wil was uitgesteld. En zelfs op Maandag knielde het volk twee uren lang in strijdend gebed, eer zij aan het Avondmaal deel namen. En toen, gedurende het zingen van het lied, "Just As I Am," kwam de eindelijke triomf. Mannen en vrouwen liepen door de gangen naar elkanders zitplaatsen, de hand schuddende, om vergiffenis smeekende, verkeerdheden erkennende, verzoening zoekende, bijzondere zonden belijdende, terwijl anderen opstonden en, naar het scheen met verbrokene harten, erkenden dat zij publieke gelden hadden teruggehouden of misbruikt, en gaven schriftelijke bewijzen, dat zij zulke gelden zouden terughetalen. Dit alles ging

ZENDING IN INDIE.

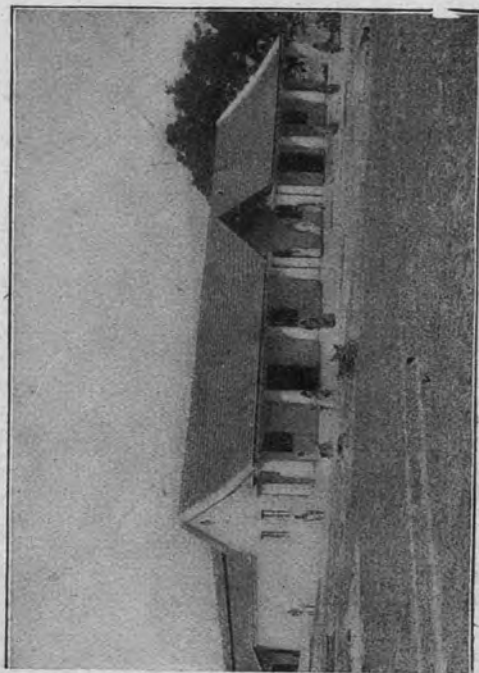
gepaard met gebroken snikken en zuchten, en ik ben zeker, dat er geen droge oogen in de kerk waren. En toch, alles ging eerbiedig toe, en met een heiligen ernst. Waarlijk de Heere handelde krachtiglijk met ons, en nimmer was Zijne macht meer openbaar. Niets anders dan Gods genade kon zoo op de harten van mannen en vrouwen hebben gewerkt. Het is nu meer dan een maand sedert de Conferentie, en met diepen ootmoed gevoelen wij, dat het in waarheid Gods werk was, want het was diep en werkelijk. Het besef van vrede en van harmonie, de diepe afhankelijkheid van God tot verkrijging van kracht, de eendracht waarmede het volk elken avond vergadert van huis tot huis om te bidden, zijn beteekenisvolle dingen. De strooien hut van den tuinman en den stalknecht, de woningen van den onderwijzer, van den gouvernements-beambte, van de Bijbel-vrouw, en het zendingshuis,—allen zijn zonder onderscheid elken avond om zes uur gereed voor gebed en lofgezang."

De Kerk behoort ernstiglijk te bidden, dat zulk een werk als dit moge worden verbreid en versterkt, zuiver gehouden en blijvend gemaakt, en het middel worde tot inzameling van vele zielen in het Koninkrijk.

EVANGELISATIE.

Pogingen tot evangelisatie zijn bemoedigend en belangwekkend. Zij volgen hier bij zendings-posten:

VELLORE.—Terwijl de zendeling alhier maar eene reis gedurende het jaar heeft kunnen maken, zoo ging doch deze over eene groote uitgestrektheid. Men maakte gebruik van twee marktdagen, en verscheidene dorpen werden bereikt, waar nog nimmer een zending of prediker was geweest. Het kleine orgel en de tooverlantaarn trokken velen, en het eenvoudig Evangelie werd door velen van het algemeene volk met blijdschap gehoord. Nimmer te voren is er zooveel onophoudelijk en wel geregeld prediken gedaan door de inboorling helpers als tegenwoordig. De "Olcott band" werkte getrouwelijk in het noordelijke gedeelte van het district, verscheidene evangelisten (een er van onderhouden door de Vellore gemeente) werkten in het zuiden, terwijl in en rondom den zendings-post drie troepen van predikers geregeld het werk verrichten des Zondag achtermiddags. Om de in het Engelsch onderwezen Hindus te bereiken werden scholen, en toespraken in het Engelsch, gebruikt. De voordracht van Dr. Charles Cuthbert Hall, eene geheel bijzondere voorstelling van Christus als den Goddelijken Zaligmaker, werd niet

MEISJES KOST SCHOOL, RANIPETTAI

ZENDING IN INDIE.

alleen gehoord door misschien de grootste schare van Hindus en Mohammedanen ooit vergaderd om naar een christelijke voordracht te luisteren, maar werd door hen gehoord met de diepste sympathie, en met zeer ernstige aandacht.

MADANAPALLE.—Gedurende het jaar is het werk van evangelisatie krachtig voortgezet, en plaatsen, lang onbezocht zijn bereikt geworden. Het werk werd grootelijks verricht door de "Olcott band" van predikers. In weerwil van de ruwe, steenachtige, spoorlooze, eenzame streek waarheen zij werden gezonden; in weerwil van de strenge koude van het regen-seizoen; in weerwil van hun gebrek aan warme kleederen en goed onderdak; in weerwil van moeilijke reizen door het lage gebergte; was er slechts een—en hij een nieuweling—die tegen dit werk opzag, terwijl de anderen zijn teruggekomen stralende van blijdschap over de wijze, waarop hun boodschap is ontvangen, en begeerig om bij vernieuwing de plaatsen te bezoeken, die het moeilijkst zijn te bereiken, indien er slechts bemoediging is. Op Dinsdag aan de wekelijksche markt te Madanapalle wordt er geregeld gepredikt, en op Vrijdag in de leeszaal meestal door de "Christian Endeavor" Vrijwilligers.

TINDIVANAM.—Het rapport spreekt van opwekking, wanneer ze bij eenen of bij twee-en komen, meestal des avonds laat, om te leeren van Hem, die het Licht der wereld is. Een van de zoodanigen vond het Licht dit jaar, en moediglijk ontving hij in October den doop met zijn gezin, bestaande uit zes personen; en vol zijnde van blijdschap en van den Heiligen Geest, tracht hij aan anderen het Licht te toonen.

ARNI.—Hier werd het evangelistisch werk geregeld verricht door de jongens van de nijverheidsschool, die veel ijver aan den dag leggen in het werk, en des Zondags in groepen naar de omliggende dorpen gaan, met muziek-instrumenten, om het Evangelie aan de heidenen te verkondigen. Ook de evangelisten van de "Evangelie Verbreiding" verrichten een moeilijk werk, terwille waarvan zij groote en vele ontberingen en lichamelijke opofferingen zich getroosten.

RANIPETTAL.—Drie korte zendingsreizen onder de nog ongeevangeliseerden werden ondernomen door den zendingeling. Met behulp van de studenten van de "Training School" werd de prediking op de wekelijksche markten geregeld onderhouden, de omliggende dorpen herhaaldelijk bezocht, en het Evangelie bij tijden verkondigd aan

ZENDING IN INDIE.

groote en oplettende scharen van toehoorders. De "Olcott Band" van predikers zijn nu drie jaren lang aan het werk geweest; de eene in Arcot, en een andere in Kaveripadi. Het werk in en rondom Arcot schijnt het meest belovend. Het volk geeft dikwijls hunne gewilligheid te kennen om Christenen te worden, doch wanneer men bij hen aandringt om den stap te nemen dan aarzelen zij nog.

CHITTOOR.—Gedurende Maart, April, Augustus en September werd er heel wat reizen gedaan onder de nog niet ge-evangeliseerden, en allerlei klassen van menschen werden bereikt. De Evangelien en christelijke literatuur werden zeer gezocht. Vele jonge mannen in Sudra dorpen zouden wel Christenen worden, indien ouders het niet tegenstonden.

ZENANA EN VROUWEN BIJBEL WERK.—Het Vrouwen Bijbel-werk, schoon ongestadig, en verspreid over een groot veld, in het dorp, bij den weg, bezijden putten en waterbakken waar vrouwen gewoon zijn saam te komen, in hospitalen en in huisbezoek, is toch de eerste stap tot het Zenana werk, hetwelk zich bepaalt tot geregelde leerlingen, met vastgestelde studien en naaldenwerk, doch altoos moet ook Bijbel-onderwijs worden toegestaan. Ofschoon zichtbare vrucht, zooals openbaar belijden van Christus, bijna onmogelijk is, zoo weten wij toch, dat de invloed van dit werk diep en onzichtbaar is, en onze vrouwen bereiken langs dezen weg het hart van het Hinduïsme, en niets zal eindelijk grootere gevolgen teweeg brengen.

OPVOEDING.

De Arcot Zending heeft altoos bijzondere pogingen aangewend in het onderwijzen van de bekeerlingen en hunne kinderen. De stichting van eene gemeente ging altoos vergezeld van het openen van eene school voor inboorlingen. Met de ontwikkeling van Indie ontstond ook de behoefte aan jonge mannen, die in geen opzicht ten achteren zouden staan bij degenen, die zij in het Koninkrijk zochten te brengen, en gevolgelyk werden Engelsch-Indische of Hooge-scholen opgericht. Later kwam het bericht, dat duizenden van Hindus eene "College" opleiding ontvingen, en "Voorhees College" was het natuurlijk gevolg. De wenschelykheid van wel onderwezen vrouwen voor leeraars, catechiseermeesters en onderwijzers, als ook de behoefte aan onderwijzeressen, Bijbel-vrouwen en Zenana-vrouwen, veroorzaakten het openen van dag- en kostscholen voor Christen meisjes. Scherpziende Hindu beambten en andere heeren, bemer-

ZENDING IN INDIE.

kende, dat onderwijs de door hen als "laag-geboren" beschouwde dochters der Kerk veredelde, begonnen ook voor hunne dochters, zusters of vrouwen onderwijs te verlangen, en in 1870 opende onze Zending, als baanbrekers, meisjes-scholen voor Hindus, en thans zijn er 18 zulke scholen met 1885 scholieren in onze zendings-posten. De geschiedenis van deze scholen vermeldt merkwaardige bekeeringen, en er bestaat goede reden te gelooven, dat aldaar veel vrucht zal rijpen, zoodat door deze middelen scharen van openbare discipelen en arbeiders in des Heeren wijngaard voor Christus zullen worden gewonnen.

LAGERE SCHOLEN.—De dorpsscholen, waarvan er 150 door de Zending zijn verspreid, staan onder inspectie van het Gouvernement, en examinaties en promoties gaan volgens een gouvernements cursus. Het schoolgebouw, hetwelk gewoonlijk op Zondag als kerk dienst doet, is een laag gebouw met een strooien dak, terwijl de muren en de vloer van slijk zijn gemaakt. Kleine glazen in de muren, en gaten in den dakrand, zijn om licht en lucht in te laten. De meubelen bestaan uit een eenvoudige tafel, een stoel of bank voor den leermeester, en misschien een kastje voor de boeken en leien. De kinderen zitten met gekruiste beenen op de vloer, en leeren dikwijls hunne letters door ze met den voorvinger in het zand te schrijven. Veel tijd wordt besteed aan godsdienstig onderwijs. De jongere scholieren worden dagelijks in een eenvoudigen catechismus onderwezen, en de meerderen van jaren leeren teksten en verhalen uit de Schriften. Bij verre het grootste gedeelte van de inboorling arbeiders hebben in deze scholen het fundament van hunne kweeking gelegd.

Een eerste vereischte voor de ontwikkeling van de inboorling-kerk is, om Christen kinderen af te zonderen in kostscholen, waar zij gespeend zullen worden aan het heidensch verkeer, in aanraking komen met een fijnere beschaving, en een gezond christelijk karakter ontwikkelen.

KOSTSCHOLEN VOOR MEISJES.—Er zijn drie kostscholen voor meisjes, bevattende 195 scholieren. In de Ranipettai school zijn het grootste gedeelte van de verdrukte klassen, doch zeven meisjes zijn van **Kaste**-families, alle bekeerlingen uit het Hinduïsme. Het is verbazingwekkend te zien, wat het Christendom voor hen kan doen. Met het derde geslacht kan men dikwijls gemakkelijk de Christenen onderscheiden, want daar beginnen de toestanden reeds te verbeteren. Er is echter een erfenis van zonde, doorlopende verscheidene ge-

ZENDING IN INDIE.

slachten, waarmede moet geworsteld, en het loopt niet altoos uit op overwinning. Langzamerhand leert het kind den nieuwen weg.

In de meisjes-kostschool te Chittoor is een Geestes-werk van Gods genade merkbaar. Door de nieuwe invloeden aldaar werkzaam is er veel belang ontstaan in de studie van Gods Woord en veel ijver in 't gebed. Weken achtereen werden door onderwijzers en leerlingen elken avond bidstonden gehouden, en sommige waren zeer bezorgd voor de zaligheid van onbekeerde vrienden. Verscheidene verzochten om het gebed, en een meisje verzocht met betraande oogen om het gebed voor haar vader, die een dronkaard was. Dageelijks werd voor hem gebeden, en middelwyl werd hij bekeerd in eene naburige plaats, zond het nieuws naar zijne dochter, en gebed veranderde in dankzegging.

In Madanapalle waren de oudere meisjes diep getroffen, en de geheele school was bewogen door de opwekking. Er is eene wezenlijke en merkbare verandering in het werk door de meisjes verricht. Elk een van de grootere meisjes neemt op zich de zorg van een der kleinen, behalve het dagelijksch huiswerk. Ofschoon schier alles van de Zending wordt ontvangen, zoo leeren toch de meisjes zelfverloochening door van hunne toelage voor voedsel iets op te sparen voor kerkgeld, terwijl geregelde studie en de verantwoordelijkheid in huishoudelijke zaken bijdragen tot ontwikkeling en groei in karakter.

KOSTSCHOLEN VOOR JONGENS.—De Zending heeft vier kostscholen voor jongens, met 235 scholieren. De waarde van zulke scholen ligt vooral hierin, dat de kinderen verwijderd zijn van de vuile omgeving van het huiselijk leven, 'en, beide op huiselijk en op geestelijk gebied, een reinere lucht inademen. Het grootste gevaar is, dat de jongens verwijderd worden van hunne gewone levenswijze en levensonderhoud, en dat degenen, die niet den hooger christelijken werkkring intreden, ongeschikt worden voor algemeen werk. De "Voorhees College" rapporteerde 80 studenten, van 16 tot 20 jaren oud, als zijnde in het kosthuis. Deze zijn meestal uit de dorpen, en dientengevolge grootendeels gevoed en gekleed op kosten der Zending. Dit behoorde in hen een geest van nederigheid en dankbaarheid te verwekken, doch de armoedigste is te dikwijls het meest hoovaardig en weerspannig. Sommigen moesten strengelijk worden gestraft, terwijl vier jongens moesten worden weggezonden. Allen wonen de vergaderingen van de Christelijke Jongelings-Vereeniging bij, des Vrijdags avonds, en bijna allen zijn leden van de "Christian Endeavor" Vereeniging. De "Junior Endeavor" is een groote zegen voor de jeugdige jongelingen geweest. De oudere jongens nemen

ZENDING IN INDIE.

deel in het prediken, en onderhouden ook Zondagsscholen in drie of vier dorpen.

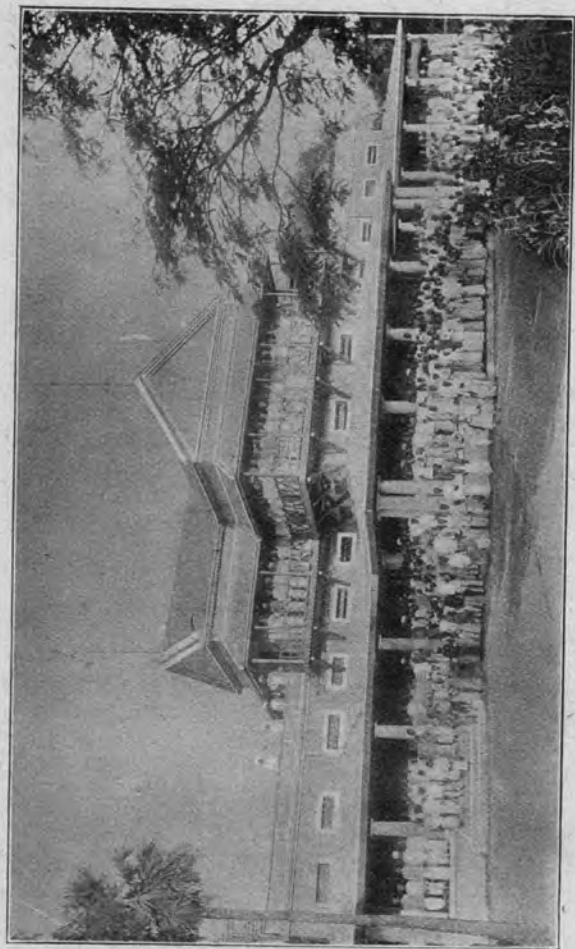
Tindivanam rapporteert een getal van ongeveer zeventig jongens, allen gezond, en met tamelijk goed gedrag. Een jongen kreeg de kinderpokken en stierf, doch hij was niet bevreesd voor den dood, daar hij wist in wien hij geloofde. Schoon er geen bijzondere geestelijke opwekking werd gezien, zoo bewezen toch getrouwe plichtsbetrachting in School en C. E. Vereeniging, en de algemeen heerschende toon van de School, dat er iets meer en iets diepers gaande was dan gewoon onderricht.

Het **Madanapalle** rapport spreekt van een geest van zelf-hulp, die zich ontwikkelt onder de jongelingen. Zien wij een tiental jaren terug, dan schijnt het, dat de jongens meer zelf-vertrouwen en onafhankelijkheid verkrijgen, en meer gereed zijn om zich zelven te helpen. Handenwerk, hetwelk zij tien jaren geleden als eene belediging aanschouwden, wordt nu gedaan als eene vanzelsheid. Gelegenheden om iets te verdienen worden thans op prijs gesteld.

Waar de bekeerlingen grootendeels komen uit de verdrukte klassen, daar heeft elke wel georganiseerde Zending behoefte aan inrichtingen voor de maatschappelijke en stoffelijke verbetering van het volk. Het is allerbedroevendst om te zien de diepe armoede van de geloovigen in een Christen dorp, en hoe vreedelijk zij worden uitgesloten van allerlei handel en handenwerk, waardoor zij bijna hopeeloos moeten worstelen om ook maar het allernoodigste voor hun levensonderhoud te verkrijgen.

DE NIJVERHEIDS-SCHOOL TE ARNI.—Het doel van de Nijverheidsschool te Arni is om zonen van bekeerlingen uit den dienstbaren stand op te leiden, zoodat zij hunne plaatsen zullen kunnen innemen als onafhankelijke en zelf-respecteerende handwerksmannen, en langs dezen weg niet alleen des te beter de dorpsgemeenten zullen kunnen voorhelpen, maar ook door daden zullen aanwijzen, dat het Christendom den geheelen mensch verheft. Deze Nijverheidsschool heeft veel te danken aan Rev. Dr. Hekhuis, haren stichter, en aan Rev. E. C. Scudder, die haar zeer vergrootte, doch zij heeft voor jaren geleden van wege gebrek aan fondsen.

De voornaamste handwerken, die onderwezen worden, zijn timmeren, kleermaken, drukken en weven. Verleden jaar waren er 48 jongelingen in de school. Groote bestellingen voor meubelen werden ontvangen van gouvernements officieren, hetwelk de jongens bezig

ELIZABETH R. VOORHEES COLLEGE, VELLORE

ZENDING IN INDIE.

hield, en meer werk werd verricht dan in eenig jaar te voren. Verscheidene gepromoveerden van de school verdienen thans een eerbaar bestaan in handwerken, die niet meer uitsluitend tot eene kaste behooren.

Een **Nijverheidsschool voor Vrouwen** wordt onderhouden te Ranipettai. De school bepaalt zich bij het maken van kant. Het getal vrouwen wordt beperkt tot 25, van wege de kleine geldelijke toelage, die zij ontvangt.

Eene school voor de opleiding van onderwijzers is een practisch resultaat van de vereeniging met de Schotsche Zending. De school is thans gevestigd te Ranipettai, en het verschillend christelijk werk aldaar heeft de hulp genoten van de 27 jongelingen in de inrichting. De aanraking met het godsdienstig leven van het volk bracht teweeg, dat dertien van de studenten zich in Augustus bij de gemeente aansloten op belijdenis des geloofs.

Te Chittoor wordt een school onderhouden voor de opleiding van onderwijzeressen. Ofschoon sommige van de 18 studenten in de school het werk moeielijk vonden, omdat het meer oefening van het brein, dan van het geheugen vereischte, zoo hebben toch allen getrouwen arbeid verricht.

“VOORHEES COLLEGE.”—“Voorhees College,” gevestigd te Vellore, het geographisch middelpunt van de Arcot Zending, is de grootste en invloedrijkste van onze opvoedings-inrichtingen, en kan een machtig middel zijn voor evangelie uitbreiding. Er waren verleden jaar 1,425 studenten, onder een sterken staf van christelijke onderwijzers en hulp-onderwijzers. In elke klas werd geregeld bijbelsch onderwijs gegeven, en dat onderwijs heeft een gedurigen invloed op de ontwikkeling van karakter, en zal invloed hebben, in Gods eigen tijd, op de bekeering van zielen. Er is nog behoefte aan meer christelijke onderwijzers. Nimmer is de gelegenheid zoo schoon geweest, want er is een groeiende waardeering van de heerlijkheid van het Christendom, en een openhartigheid (aan de zijde zelfs van de Hindu studenten, die bij verre het meerendeel uitmaken), die aantoonst de innerlijke werking van Gods Geest.

HOOGESCHOLEN.—De Gouverneur van Madras inspecteerde verleden jaar de “College” en Hoogeschool, en schrijvende zijne gedachten in het Bezoekers-boek van de school, sprak hij de hoogste lofbetuigingen uit over het werk.

De Hoogescholen, gelijk die thans worden bestuurd, zijn indirecte middelen tot evangelie uitbreiding. De school te Tindivanam had

ZENDING IN INDIE.

verleden jaar vijftig scholieren. Zij is vooral nuttig voor de samenbrenging van den zendeling en den Hindu, wegnemende vooroordeel en misverstand, en bereidende den weg tot vertrouwen en toegenegenheid. De meer gevorderden beginnen het voordeel van Bijbel-studie in te zien, en afkeer van een anderen godsdienst maakt plaats voor verdraagzaamheid, indien niet voor onderzoek. Behalve de geregelde Bijbel-studie wordt er ook een Zondagsschool onderhouden, en het is aangenaam den gemeenzamen omgang te zien van de Christenen in de school en degenen, die nog geen Christenen zijn.

Het rapport van de Hoogeschool te Madanapalle betreurt het feit, dat het christelijk onderwijs gegeven, zoo weinige directe bekeeringen heeft teweeg gebracht. Dat de scholen soms deuren openen blijkt in zake van Punganoor, een plaats bekend voor hare godsdienstige dweeperij, en thans veranderd in een plaats waar Christenen

REV. H. HONEGGER

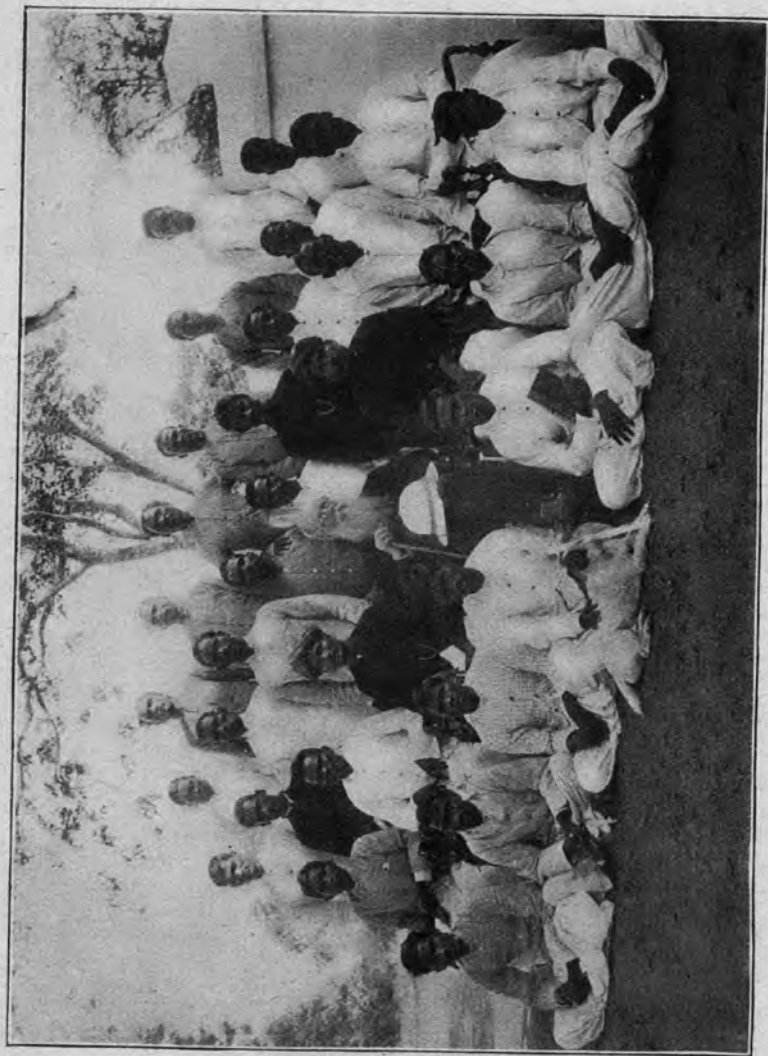
ongemeene vrijheid en aanzien hebben. Iemand, die vroeger een bittere tegenstander was, kwam tot den catechiseermeester, dien hij vijftien jaren geleden veroordeelde, en kocht een bijbel voor zijn jongen in de school, waar Christus wordt onderwezen. De man zeide, dat hij zelf den bijbel las, en hij wist dat het goed voor zijn zoon was om den bijbel te bestudeeren.

ARCOT THEOLOGISCH SEMINARIE.—De opleiding van inboorling arbeiders heeft van het begin af aan een voorname plaats beslagen in de werkzaamheden der Zending. Spoedig nadat hij in zijn district kwam, vormde Dr. H. M. Scudder een klas van jonge mannen die, zittende aan de voeten van hunnen geleerden onderwijzer, machtig werden in de Schriften, en, hem vergezellende op zijne prediktochten, opgroeiden tot bekwame inboorling predikers. Deze voorbereidende klas was het begin van Arcot Seminarie, voor

ZENDING IN INDIE.

vele jaren de voornaamste opvoedings-inrichting van de Zending. Met bijzondere fondsen, vergaderd door Dr. Chamberlain, werd in 1888 het Arcot Theologisch Seminarie gesticht, en werd de voornaamste bron voor het leveren van onze christelijke arbeiders. De eerste president, Rev. Dr. W. W. Scudder, werd in 1895 opgevolgd door den tegenwoordigen president, Rev. J. W. Scudder. Het rapport van 1906 meldt, dat er 21 studenten in de school waren, drie waarvan gezonden werden door de "United Free Church" van Schotland. Onderwijzers en studenten van het Seminarie waren den regel nagekomen om een dag in de maand te prediken in afgelegen districten, in zooverre als heerschende koorts en onstuimig wederzults toelieten. Ook hadden zij geregeld gepredikt op Vrijdag in de "Bazaar," en des Zaterdags en Zondags in de stad van Palmaner.

In verband met het Seminarie is er altoos een klas geweest voor het onderwijzen van de vrouwen van gehuwde studenten. Zij studeeren de onderwerpen van den Bijbel—God, Zonde en Verlossing; schetsen van Bijbelsche geschiedenis, en den algemeenen inhoud van de Bijbel-boeken. In verband met het Nieuwe Testament studeeren zij het Romeinsche Rijk; den politieken en godsdienstigen toestand van Palestina; de Godheid van Christus, en de Harmonie van de Evangelien. De tweede vergadering van de **Zomer School voor Bijbel-vrouwen**, begonnen in 1905 om eene korte opleiding te geven aan vrouwen, die van bovengenoemde School geen gebruik konden maken, alsook om kandidaten voor het Zenana werk op de proef te stellen, werd gehouden van af het midden van Juli tot aan het midden van September, en bijgewoond door zeven vrouwen, die gehuisvest werden in eene ledige kamer van de groote Zendings inrichting. Van het begin af aan was er groote belangstelling, en tot hunne verbazing bevonden zij hoeveel zij nog **niet** wisten aangaande onderwerpen, waarmede zij dachten heel goed op de hoogte te zijn. De studie van het verhoor en van den dood van Christus toonde aan, hoe weinig helder hunne kennis was aangaande de gebeurtenissen gedurende de twaalf uren voor de Kruisiging, alsook hunne moeielijkheid om Pilatus en Kajafas te onderscheiden; terwijl Judas van alle persoonlijke verantwoordelijkheid voor de zondige daad werd verontschuldigd door te zeggen, dat hij zijnen Heer moest verraden om de profetie te vervullen. De duidelijke verklaringen en wederleggingen van heidensche leerstelsels in de hoofdstukken van het "Bazaar boek" over Noodlot, Kaste, Zielsverhuizing en Afgodendienst, waren als eene openbaring voor deze Christen vrouwen, en als wapenen, die sommigen hunner dadelijk begonnen te gebruiken.

PROFESSOREN EN STUDENTEN VAN HET THEOLOGISCH SEMINARIE

ZENDING IN INDIE.

MEDISCH WERK.

Medisch werk, als een hulpe voor het Evangelie werk, is van af de stichting der Zending in gebruik geweest, en niet zonder vrucht. Dr. H. M. Scudder begon medisch werk in het Noord Arcot district in 1852, en later ontwikkelde Dr. Silas Scudder het groote hospitaal en de armen apotheek te Ranipettai, hetwelk thans op nog grootere schaal wordt bestuurd door Dr. Lewis Scudder, kleinzoon van den baanbreker, Dr. John Scudder. In het Telugu veld verrichtte Dr. Jacob Chamberlain hetzelfde goede werk, en stichtte hospitalen te Madanapalle en Palmaner, die hij later aan het Gouvernement overhandigde, doch waarmede hij zoodanig verbonden bleef, dat zij voortdurend tot grooten zegen waren voor de Christen bevolking van die plaatsen. Terwijl het Gouvernement in den loop des tijds deze inrichtingen zeer heeft vermeerderd, zoo waren toch onze zendelingen baanbrekers in dit werk, en wij kunnen niet anders dan ons verheugen, dat de namen van Scudder en Hekhuis in het Tamil veld, en van Chamberlain in het Telugu veld, in dankbare erkenenis worden gehouden vanwege den krachtigen stoot, dien zij gaven aan de invoering van medische wetenschap in de districten van Arcot en Cuddapah. In lateren tijd werd medisch werk voor vrouwen begonnen op groote schaal te Vellore, onder het bestuur van Drs. Ida Scudder en Louisa Hart, terwijl Mrs. Walter Scudder, M. D., het opzicht heeft over het vrouwen departement in het hospitaal te Ranipett.

RANIPETT HOSPITAAL.—In het Ranipett hospitaal was er een kleine vermindering in het getal van patienten vanwege de heerschende cholera. In het hospitaal werden verleden jaar 1,249 behandeld, en buiten het hospitaal 13,443, terwijl 26,946 bezoeken door zieken werden afgelegd. Het geld gecollecteerd voor behandelingen groeide zeer aan, en bedroeg 1,340 “rupees.” Het godsdienstig werk bestond in dagelijksche prediking voor de patienten binnen en buiten het hospitaal, en op Zondag daarenboven een dienst voor gezang. Een Bijbel-vrouw en de hospitaal-prediker wijdden veel tijd aan het onderwijzen van de patienten in de hospitaal-kamers. Een arme vrouw, die een zondares was, heeft haar kind aan het hospitaal gegeven, en tracht thans een behoorlijk leven te leiden. Haar kind is op de kostschool, en zal tot een Christen vrouw worden opgevoed. Een man, behoorende tot eene kaste, verklaarde bij zijn vertrek uit het hospitaal, dat hij een Christen wilde worden, doch men heeft sedert dien tijd niets van hem gehoord.

ZENDING IN INDIE.

Aan het **Vrouwen-departement** is een wel-opgeleide ziekenop-paster toegevoegd, die zoowel Hindustani als Tamil verstaat. Om de drie weken bezoekt ook de Bijbel-vrouw van Ranipettai het vrouwen vertrek van het hospitaal, om met de patienten te spreken, te bidden, en hun den Bijbel te onderwijzen. Dit is buiten het dagelijksch onderwijs van de blinde Bijbel-vrouw van het hospitaal. Bovendien, de oude, getrouwe Esther Amrual, die door den hospitaal-doctor "mijn mond" wordt genoemd, is altoos gereed het zaad te zaaien op plaatsen waar het voor den doctor onmogelijk is. Een jonge vrouw van hooge kaste was voor een week in het hospitaal geweest, en ofschoon Esther niet tot haar kon spreken omtrent haren Zaligmaker, zoo had toch de jonge vrouw zeven hoofdstukken uit het Evangelie van Mattheus gelezen en beloofd het geheel door te lezen. Een Brahmin vrouw van een bijzonderlijk beminnelijk karakter was voor een maand in het hospitaal, en had veel van de waarheid in Jezus Christus ingedronken. Bloedverwanten van deze twee vrouwen waren bij hen in het hospitaal, en kwamen aldus ook in aanraking met het christelijk onderwijs. Elf bezoeken bij huisgezinnen van hooge kaste werden afgelegd, waarvan drie gezinnen van Brahmins waren. De doctor heeft vele voorrechten. De Bijbel-vrouw moet wachten in het "voorportaal," maar de doctor en de verpleegster mogen het "binnenste heiligdom" intreden, hetwelk aanduidt het veld voor medisch werk. Dit werk opent een diep en bruikbaar kanaal voor het binnenstroomen van de zee van Gods liefde.

MARY TABER SCHELL HOSPITAAL.

Door de milddadige gift van \$10,000 door Mr. Robert Schell van New York werd in 1902 te Vellore een hospitaal opgericht, dat misschien het schoonste vrouwen-hospitaal is in geheel de Madras Presidency. Het **Mary Taber Schell** hospitaal heeft zijn vierde jaar gesloten, en de jaarlijksche vooruitgang bewijst dat het een werkelijke behoefte in dit district vervult. Het getal in-patienten in het verleden jaar was verre boven dat van eenig vorig jaar. Buiten het hospitaal werden 30,321 patienten behandeld. Om verschillende redenen was het percent van sterfgevallen een weinig hooger dan te voren.

De "dispensary" is open van 7 tot 12 des morgens, en van 3 tot 5 des achtermiddags. Des morgens is de behandeling vrij, behalve een halve cent voor het toegangsbewijs, terwijl des achtermiddags 16 centen wordt gevraagd. Slechts weinigen komen in den achtermiddag, doch die dan komen hebben betere gelegenheid voor behandeling,

ZENDING IN INDIE.

en ook is er tijd om vriendelijk met hen te spreken. Wanneer een vrouw haar laatste bezoek brengt, wordt zij aangemoedigd een dankoffer achter te laten, en van allen wordt gevraagd voor de medicijnen te betalen. Uit beide deze bronnen wordt een gedeelte van het inkomen van het hospitaal verkregen, en het is bemoedigend te zien, hoe van jaar tot jaar deze gaven vermeerderen.

Dat het medisch werk een krachtig middel kan zijn tot evangelie-uitbreiding, blijkt uit de volgende woorden van Dr. Ida Scudder's rapport: "Het groote doel waarvoor het hospitaal werd opgericht is om zondige zielen te wijzen op een liefdevollen Zaligmaker, die van zonden kan verlossen, en tot dit einde arbeiden wij. Elke patient wordt toegesproken over de liefde van Christus, en schoon wij nog geen bijzondere resultaten hebben gezien, zoo kunnen wij toch merken dat deze groote Goddelijke Liefde in het leven en gezin van velen binnendringt, en wij gelooven dat het leven van velen is verlicht en verhoogd geworden door aanraking met hen, die zij in het hospitaal hebben ontmoet. Onder de verpleegsters is een "Christian Endeavor" Vereeniging opgericht. De vergaderingen worden elken Zondag-achtermiddag gehouden, en zijn zeer verkwikkend. De 'Commissie van Uitzicht' brengt de vrouwen en kinderen van het Zendingspersoneel bijeen, alsook de herstellende patienten, en zelden hebben wij minder dan vijftig op elke vergadering."

REV. GUIDO F. VERBECK, D. D.

Zuid Japan.

Georganiseerd in 1859.

HET VELD.—Het veld van deze Zending is op Kyushu, het zuid-westelijk eiland van Japan, hebbende een lengte van bijna twee honderd mijlen, en een gemiddelde breedte van ongeveer tachtig mijlen, met eene bevolking geschat op zeven millioen. De grootte van het eiland is ongeveer een derde van die van 'den Staat van Michigan, doch het heeft drie maal zooveel inwoners. Behalve onze Zending zijn er zendelingen van de Episcopalen, Methodisten, Congregationalisten, Baptisten, Lutherschen en Roomsche Katholieken. Het eiland is het historisch veld van de Roomsche Katholieke zending in de zestiende en zeventiende eeuw (1554-1637 A. D.), de herinnering waaraan in het gemoed der Japanneezen die diepgewortelde vrees en haat in betrekking tot het Christendom had verwekt, die het wederinkomen er van in de negentiende eeuw zoo moeilijk, ja bijna onmogelijk maakte. Het was op dit eiland, dat de Christen Japanneezen, tot uitersten gedreven door vervolgingen, eindelijk in opstand zich verzetten tegen het Gouvernement, waarvan de uitslag oogenschijnlijk was de algeheele uitroeiing van den Christelijken godsdienst in Japan. Het was hier, aan de haven van Nagasaki, dat onze voorvaderen, de Hollanders, gedurende meer dan twee eeuwen lang (1637-1845 A. D.),—terwijl aan alle andere Westersche natien ingang tot Japan werd verboden,—handelsverkeer dreven met de Japanneezen.

HISTORISCH OVERZICHT.—En in deze zelfde havenstad van Nagasaki kwam onze eerste zendeling, de vermaarde Dr. Guido F. Verbeek, aanlandende den 7den November, 1859. Het volgende is eene beschrijving, door Dr. Verbeek zelve, van de toestanden van het veld ten tijde van zijne aankomst en gedurende verscheidene jaren daarna:

“Wij bevonden de inboorlingen geheel niet toegankelijk in betrekking tot godsdienstige zaken. Wanneer zulk eene zaak werd aangevoerd in het bijzijn van een inboorling, dan haalde hij gewoonlijk

ZENDING IN ZUID JAPAN.

zijne hand dwars over zijn keel, willende daardoor te kennen geven het uiterst gevaarlijke van zulk een gesprek. Indien bij zulk eene gelegenheid meer dan een inboorling tegenwoordig was, dan was de schuwheid, indien mogelijk, nog meer zichtbaar, want er was weinig vertrouwen tusschen de menschen onderling vooral van wege het afschuwelijk stelsel van geheime bespieding, hetwelk wij bij onze aankomst en nog verscheidene jaren daarna in vollen gang vonden te zijn. Duidelijk was het, dat, eer wij konden hopen iets uit te richten in ons bepaald werk, er twee dingen onmisbaar waren; wij moesten het algemeene vertrouwen van de menschen verkrijgen, en wij moesten de taal der inboorlingen machtig worden. Wat het eerste aangaat, door de wijzen en wantrouwenden werden wij beschouwd als menschen, die gekomen waren om het volk van hunne getrouwheid aan het "goden-land" af te leiden, en, in 't algemeen, om hunne zeden te bederven. Dit grove misverstand moesten wij zoeken te verdrijven door herhaaldelijke vriendelijkheid en toegevendheid, door hun aan te duiden, dat wij gekomen waren om hun ten allen tijde, en in al onzen omgang met hen, slechts goed te doen, hetzij wij elkander ontmoeten in vriendschap, hetzij in den handel, hetzij in onze roeping, of op welke wijze dan ook;—waarlijk, een zeer eenvoudige christen-plicht! Wat aangaat de andere zaak zoo onmisbaar voor gezegend werk, in dezen waren wij niet zeer begunstigd, en gevolgelyk waren onze vorderingen langzaam. Wij hadden hoegenaamd geene van de hulp-middelen voor de studie van de taal, welke zoo veelvoudig zijn verschaft aan degenen, die later kwamen. De ontdekking van een nieuw woorddeel, of van eene nieuwe uitdrukking, scheen ons dikwijls gelijk aan de ontdekking van een nieuw land, en was oorzaak van groote vreugde.

Wat mijzelven aanbetreft, ik kan zeggen dat, als een hulpmiddel in mijne pogingen om de bovengenoemde twee onmisbare dingen te verkrijgen, ik vroeg begon om aan mijn huis gratis onderwijs te geven in de Engelsche taal en in verschillende andere nuttige vakken. Dit, onder Gods voorzienigheid, bracht mij vroegtijdig in nauw verband met zaken van het Onderwijs, en heeft veel toegedaan aan den vorm en de kleur van mijn loopbaan in dit land."

Voorzeker, een moeielijk arbeidsveld! En toch, reeds jaren voor de aankomst van Dr. Verbeck, in het jaar 1854, begon de Heere daar den weg te bereiden voor den geestelijken arbeid in Zuid Japan, door op het water der haven van Nagasaki een Chineesch Nieuw Testament te doen drijven, hetwelk opgenomen werd door Wakasa, Admiraal van de Japansche vloot van booten, die het oog hielden op een Engelsche vloot welke de haven van Nagasaki was

ZENDING IN ZUID JAPAN.

binnen gekomen. Doch eerst acht jaren later, in 1862, kwam Ayabe, de jongere broeder van Wakasa, tot Dr. Verbeck om onderwijs uit den gevonden bijbel te ontvangen. Ondertusschen hadden zij echter, met nog eenige anderen, den bijbel bestudeerd te Saga, nu reeds voor vele jaren een onzer zendingsposten. Het rapport zegt: "In het volgende voorjaar kwam deze man Ayabe bij nacht tot Dr. Verbeck en waarschuwde hem omtrent gevaar, dat er bestond voor hemzelven en zijn gezin, indien zij niet oogenblikkelijk zich uit de voeten maakten. Het is zeer waarschijnlijk, dat zij aan deze waarschuwing hun levensbehoud hadden te danken, daar zij vluchtten naar China, waar zij verbleven totdat de ernstige moeielijkheden, die volgden, ten einde waren gekomen. Na een langen loop van wisselvallige omstandigheden, en een langer dan drie-jarig bijbel-onderwijs door middel van correspondentie, werden de Hoofdman Wakasa, zijne jongere broeder Ayabe, en zijn neef Molino, door Dr. Verbeck gedoopt—de eerstelingen van het Protestantsch zendingswerk in Zuid Japan." De omstandigheden van deze gebeurtenis zijn zoogewichtig, dat wij ze hier laten volgen:

"Op den 14den Mei, 1866, kwam er een bode tot Dr. Verbeck en zeide hem aan, dat eenige hooggeplaatste ambtenaren uit de provincie van Hizen waren gearriveerd, en verzochten hem dag en uur te bepalen voor een onderhoud. Tot zijne groote blijdschap en verbazing bleken deze mannen te zijn Wakasa met zijn broeder en Molino.

Op den bepaalden tijd verscheen Wakasa met zijn gevolg. Hij was te dien tijde een van de ministers van staat, en gouverneur van de provincie Hizen. In voorkomen was hij groot en deftig, met eene zeer aangename uitdrukking. Hij zeide tot Dr. Verbeck: 'In mijn geest heb ik u lang gekend, en begeerde met u te spreken; het verblijdt mij zeer, dat ik onder de voorzienigheid Gods thans dat voorrecht mag genieten.' Twee zijner zonen waren bij hem.

Deze mannen hadden klaarblijkelijk het Woord met alle bereidwilligheid des geestes ontvangen, en zochten thans naar meerder licht in betrekking tot christelijk karakter en christelijke gewoonten. In den loop van het onderhoud zeide Wakasa: 'Mijnheer, ik kan u niet vertellen, wat mijne gevoelens waren, toen ik voor de eerste keer de beschrijving las van het karakter en het werk van Jezus Christus. Nimmer had ik zulk een persoon gezien, of gehoord, of mij voorgesteld. Ik was vervuld met bewondering, overstelpt door aandoening, in beslag genomen door de beschrijving van Zijn karakter en Zijn leven.'

Hij legde zeer nauwkeurige bekendheid met den bijbel aan den

DR. VERBECK EN ZIJN KLAS VAN "SAMURAI"

ZENDING IN ZUID JAPAN.

dag, maakte verscheidene gepaste aanhalingen, en was bereid te gelooven al wat Jezus zeide, en te doen al wat Hij eischte. Na een lang onderhoud aangaande de macht en de liefde van Christus, werd Dr. Verbeck niet weinig verrast door het verzoek van Wakasa, dat hij en zijn broeder gedoopt zouden worden. Men wist zeer goed, dat zoo iets vergezeld ging met groot gevaar, daar de wet des lands den christelijken godsdienst strengelijk verbood. Molino wenschte ook gedoopt te worden. Dr. Verbeck waarschuwde hen tegen bijgeeloovige denkbeelden omtrent de werking en beteekenis van den doop, en onderhield hen aangaande de heilige verplichtingen van degenen, die den doop ontvangen. Nadat hij hun de meening van het Formulier had uiteen gelegd, werden zij gevraagd als in de tegenwoordigheid Gods te beslissen. Zonder aarzelen herhaalden zij hun verzoek, met slechts de eene bepaling, dat de zaak niet publiek zou worden gemaakt, daar anders niet alleen hun eigen leven, maar ook dat van hunne gezinnen, in gevaar zou zijn. Verder onderzoek duidde aan, dat hunne ondervinding degelijk was geweest. Zij gevoelden de grootheid hunner zonden en beseften hunne behoefte aan een Zaligmaker. Erkennende de ongenoegzaamheid van alle andere leerstellingen, ontvingen zij met blijdschap Christus als hunne hope voor tijd en voor eeuwigheid. De volgende Zondag werd bepaald voor de plechtigheid, en op het gegeven uur verschenen de drie mannen. Hun gevolg hadden zij weggestuurd, met bevel om over een uur terug te komen. De blinden werden gesloten, en na eenige woorden van vermaning werden zij gedoopt en namen deel aan het heilig Avondmaal. 'Thans,' zeide Wakasa, 'bezit ik datgene, waarnaar mijn hart lang heeft verlangd.' Toen vertelde hij de geschiedenis van het vinden van het Nieuwe Testament in de haven van Nagasaki, twaalf jaren te voren, en alles wat er uit was voortgekomen. Wakasa keerde huiswaarts, zich verblijdende in de liefde Gods en in de tegenwoordigheid van den Heiligen Geest."

Na een tienjarig verblijf in Nagasaki werd Dr. Verbeck verplaatst naar de hoofdstad, Tokyo, om behulpzaam te zijn in het stichten van een school voor Westersche talen en wetenschappen. Uit deze school is de tegenwoordige Keizerlijke Universiteit te Tokyo gegroeid. Kort voor Dr. Verbeck Nagasaki verliet, arriveerde Rev. H. Stout, om daar zijn plaats in te nemen. Dit was in 1869. Zoo sterk was toen nog het wantrouwen tegenover het Christendom, dat in het volgende jaar, 1870, ongeveer vier duizend Japannezen uit dorpen nabij Nagasaki, die voorgaven, dat zij afstammelingen waren van de Roomsche Katholieken in de 17de eeuw, in ballingschap werden weggevoerd naar verschillende afgelegen eilanden.

ZENDING IN ZUID JAPAN.

Zij werden later door bemiddeling van sommige buitenlandsche ministers in Japan naar hunne woningen teruggezonden. In 1872 legde Rev. Stout zijn ambt als onderwijzer in de gouvernements-school neer, om zich geheel en al aan direct zendingswerk te wijden. Onderwijs in de Engelsche taal echter scheen ook nog voortaan het beste middel te wezen om een begin te maken met het werk. Gevolgelyk was de eerste stap een avond-klas van jonge mannen te vormen in het huis van den zendeling. De bijbel was het voornaamste leerboek. Al spoedig waren er zoo velen, als men maar kon verzorgen in geregelde opkomst.

Niet lang daarna deed zich eene gelegenheid op voor Mrs. Stout om een klas te openen voor meisjes (in het naaien en breien). Het godsdienstig onderwijs aan de klas werd gegeven ten huize van de zendelinge. Dit was het begin van zendings meisjes-scholen in Zuid Japan.

In het najaar van 1873 werden drie scholieren van de jongens-school gedoopt. In ditzelfde jaar werden de plakkatens tegen het Christendom, die voor meer dan twee eeuwen lang aan de hoofdwegen van Japan hadden gestaan, weggenomen, schoon er geene wetsverandering plaats had in betrekking tot het verbieden of toelaten van den christelijken godsdienst. Het was slechts een zwijgende erkenning van het Gouvernement, dat zulk een openbare proclamatie tegen het Christendom voortaan niet behoorlijk was in Japan.

Het jaar 1874 zag een anderen stap voorwaarts in het werk der Zending. Het eerste kerkgebouw van het Protestantsch Christendom in Zuid Japan werd opgetrokken te Nagasaki. In het volgende jaar werd er een predikplaats geopend in het midden der stad. Beide gebouwen werden spoedig gevuld met toehoorders, grootteliks uit nieuwsgierigheid, waarom dan ook de belangstelling later verminderde.

De eerste Protestantsche gemeente in Zuid Japan werd georganiseerd in 1876 te Nagasaki met tien leden in volle gemeenschap, en twee gedoopte kinderen. Dat was tien jaren na den doop van Wakasa en zijn broeder en Molino!

Twee jaren later, 1878, werd Kagoshima geopend als een buitenpost, en Mr. A. Segawa, bij velen onzer bekend, en een van de eerste drie door Rev. Stout gedoopt, werd daar geplaatst als evangelist. In hetzelfde jaar werd ook de "Jonathan Sturges Seminary," onze meisjes-school te Nagasaki, gevestigd, en twee jaren later, in 1880, werd de jongens-school, thans "Steele Academy," daar geopend door Rev. E. S. Booth. Ook werd het theologisch onderwijs begonnen door Rev. H. Stout, bijgestaan door Rev. A. Segawa, terwijl te

ZENDING IN ZUID JAPAN.

Kagoshima in hetzelfde jaar de eerste Protestantsche gemeente werd gesticht met vier-en-twintig leden. Saga, thans een Zendings-post, werd terzelfde tijd als een buiten-post geopend.

In 1883 werd het Zendings-personeel vermeerderd met Rev. en Mrs. N. H. Demarest, voor het evangelisatie werk, en het volgende jaar met Rev. en Mrs. H. Harris voor de jongens-school en Miss Mary Brokaw en Miss C. B. Richards voor de meisjes-school. Mr. Harris kwam de plaats innemen van Mr. Booth, die verplaatst was naar Ferris Seminary, onze meisjes-school te Yokohama, terwijl Miss Richards na slechts enkele maanden in het huwelijk trad met Professor Dixon van de Keizerlijke Universiteit.

In 1886 werden Rev. en Mrs. Harris verplaatst naar Tokyo, en Rev. en Mrs. Oltmans werden uitgezonden om hunne plaats te Nagasaki in te nemen. Nu begon men met het optrekken van gebouwen voor de meisjes- en voor de jongens-scholen, en in het najaar

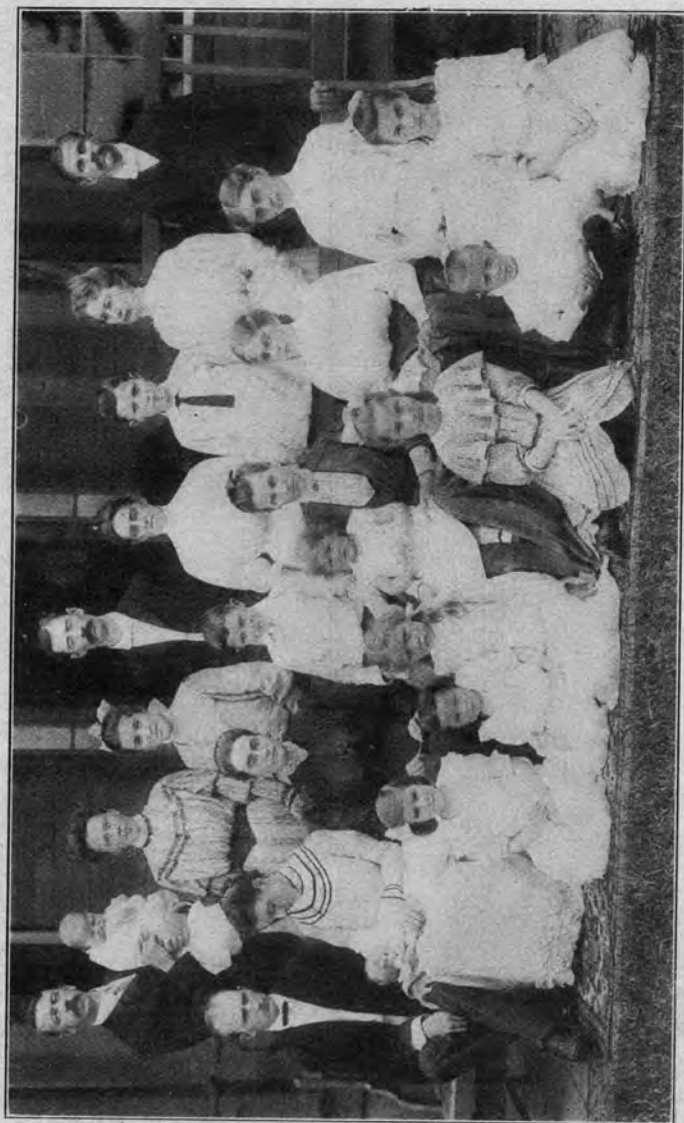
REV. W. G. HOEKJE

van 1887 werden deze gebouwen voor het werk geopend. De grondslagen waren nu gelegd voor beide het evangelisatie-werk en het onderwijs in de scholen. Van tijd tot tijd werden er nieuwe zendelingen uitgezonden naar Zuid Japan.

Het personeel der Zending bestaat thans uit de volgende personen: **Te Nagasaki**, Rev. en Mrs. Pieters, Mr. en Mrs. Walvoord, Miss Couch, Miss Pieters en Miss Thomasma; **Te Saga**, Rev. en Mrs. Peeke; **Te Kagoshima**, Rev. en Mrs. Hondelink, Miss Lansing en Rev. Hoekje.

TEGENWOORDIGE TOESTAND.

HET VELD.—Nagasaki, Saga en Kagoshima zijn de drie Zendings-posten, van waar het werk der Zending van Zuid Japan uitgaat. Een plaats, waar buitenlandsche zendelingen wonen, wordt een "zen-

DE ZUID JAPAN ZENDING—JANUARI, 1907

ZENDING IN ZUID JAPAN.

dings-post" genoemd. Hier wonen echter niet alleen zendelingen, maar ook Japansche leeraars of evangelisten, die de gemeenten daar ter plaatse bedienen. Een plaats, waar slechts Japansche leeraars of evangelisten zijn gevestigd wordt een "buiten-post" genoemd, terwijl de kleinere plaatsen rondom, die geregeld door deze leeraars of evangelisten worden bewerkt, "predik-plaatsen" zijn. Wij hebben thans in Zuid Japan drie "zendings-posten," dertien "buiten-posten," en met elk dezer zijn een of meer afgelegen predik-plaatsen verbonden. Ons veld beslaat ongeveer een zesde gedeelte van de inwoners van het eiland, d. i. ander-half millioen. Tenminste, onze zendelingen tellen ongeveer een zesde van al de Protestantsche zendelingen thans op het eiland werkzaam.

ZENDINGS PERSONEEL.—Ons tegenwoordig zendings-personeel in Zuid Japan bestaat uit vier zendelings-gezinnen, vier ongehuwde vrouwen-zendelingen en een ongehuwde mannen-zending. Bovendien zijn er van de Japannezen vijf geordende leeraars, negen evangelisten en twee Bijbel-vrouwen.

OPMERKINGEN.—Uit het boekje, "Our Mission in Japan," 1907, nemen wij het volgende over:

"De Kerk van Christus is thans een blijvende factor in het leven der natie, en in de vestiging van die Kerk heeft onze Zending een deel gehad. Het is waar, dit deel is niet uitstekend geweest. Het heeft niet gelijken tred gehouden met de ontwikkeling van dit gedeelte van het land, waarin wij hebben gearbeid. In alle tijdelijke dingen hebben de negen provincien van het eiland Kyushu gedeeld in den vooruitgang des tijds. Zij staan vooraan in de productie van steenkool, en staan bij geen gedeelte van Japan ten achteren in opvoeding, spoorwegen, scheepsbouw of militaire dapperheid. Dat niettegenstaande al deze dingen de Classis Chinzei (d. i. Kyushu) bijna de zwakste classis is van het Kerkelijk lichaam, is niet toe te schrijven aan bijzondere moeilijkheden, maar hoofdzakelijk daaraan, dat, met algemeene toestemming, het veld aan onze Zending alleen, door de Presbyterische en Gereformeerde groep, is overgelaten, en dat onze Zending nimmer genoeg arbeiders heeft gehad om zulk een groot veld genoegzaam te bewerken.

Toen wij het werk van evangelie-prediking in Kyushu ondernamen, wenschten wij niet slechts de menschen, thans in deze omgeving, te bereiken met de blijde boodschap, maar ook in steden en dorpen middelen daar te stellen die, onder den zegen Gods, met de kracht van een nimmer eindigend leven zouden zijn beziel, en die

ZENDING IN ZUID JAPAN.

zouden blijven voort bestaan om de evangelie-boodschap te verkondigen van geslacht tot geslacht. Dit wordt verkregen door het organiseren van plaatselijke gemeenten. Doch zoolang als de geldelijke ondersteuning der Zending noodig is, hebben wij geen waarborg, dat het werk blijvend van aard is, want er bestaat gevaar, dat de onderneming in duigen valt, zoodra de helpende hand wordt onttrokken. Alleen wanneer de plaatselijke gemeente den geest en de kracht heeft om voor zich zelve te zorgen, heeft zij de bestanddeelen voor een blijvend leven. Eene plaatselijke gemeente tot op deze hoogte te brengen zou, voor die omgeving, als het toppunt en als de voleindiging van de Zendings-onderneming kunnen worden beschouwd. Ons eerste succes in dezen (te Nagasaki) is voor ons eene inspiratie om met verdubbelden ernst te werken tot het bereiken van ditzelfde doel te Fukuoka, Kagoshima, Karatsu en andere plaatsen. Waar wij den geest hebben, die thans al onze buiten-posten in Kyushu bezielt, daar is de volkomen verwezenlijking van onze hoop in dezen slechts eene kwestie van getallen. Want daadzaak is het, dat in den geest van zelf-onderhoud Kyushu vooraan staat in geheel de Kerk. Gedurende het jaar 1905 gaven zij per hoofd yen 9.62 (\$4.81 in Amerikaansch geld, doch in betrekking tot de dagloonen gelijkstaande met ongeveer \$18.00 in dit land.)

EVANGELISATIE.

NAGASAKI.—De stad Nagasaki is van het begin af aan altoos het hoofdkwartier geweest van onze Zending. De gemeente te dezer plaatse, zijnde een van de allereerste gemeenten, georganiseerd in Japan, en staande in nauwer en meer direct verband met de zendingen dan eenige andere gemeente, was natuurlijk veel vooruit in getallen en in geldelijke kracht. En toch, tot op het begin van dit jaar (1906) betaalde de Zending meer dan de helft van al de onkosten der gemeente. De beweging aangaande zelf-onderhoud op de Synode en door de pers verwekte in Mr. Yoshitake,—vroeger een evangelist en thans onderwijzer in "Steele Academy" en ouderling in de gemeente,—een ware geestdrift voor zelf-onderhoud, en een vast besluit, dat de Nagasaki gemeente op geldelijk gebied voor zich zelve moest zorgen. Met diepen ernst, doch zonder een spoor van een "anti-foreign" geest, drong hij zijne zienswijze bij de gemeente aan, en dat wel met zulk een succes, dat in Juni de gemeente een vriendelijken brief zond aan de Zending, bekend makende, dat zij voortaan geene hulp meer behoeft. En zoo degelijk was hun zelf-onderhoud, dat zij het kerkelijk eigendom, zoo vele jaren door hen gebruikt, niet natuur-

ZENDING IN ZUID JAPAN.

lijker wijze als het hunne beschouwden, maar aanboden er huur voor te betalen. De eenige gunst, die zij wilden aannemen, was, dat de huur dan niet op de basis van handel zou worden gesteld, maar slechts genoeg zou zijn om brand-assurantie, reparatie en andere noodige onkosten te dekken.

Het was niet zonder vrees voor mislukking, dat de gemeente dezen geheelen last van zelf-onderhoud op zich nam, want de leden zijn niet rijk. Het is te betwijfelen of er meer dan een enkel bezitter van eigendom onder hen is. Doch het spreekwoord: "Hoe meer de menschen geven, hoe meer zij kunnen geven," werd ook hier bewaarheid. Een arme weduwe, een lid van de gemeente, werd ziek en, voor een langen tijd aan medische behandeling behoefte hebbende, werd zij in een privaat hospitaal geplaatst, waar zij twee maanden lang werd verpleegd, totdat zij was hersteld. Wel is waar hielpen ook de zendelingen persoonlijk in dit werk, doch een aanzienlijk gedeelte van de onkosten werd door de leden der gemeente betaald, en de ervaring ontwikkelde in hen een uitstekenden geest van verantwoordelijkheid voor het welzijn van de armen in hun midden, die zich uitstrekten tot anderen, zoowel als tot de vrouw, wier ziekte eerst dien geest in 't leven had geroepen. Terwijl de patiente in het hospitaal was, bezochten de vrouwen der gemeente haar getrouw, zoodat de zieken-oppassers uitriepen: 'Wat heeft deze vrouw vele bloedverwanten, en hoe goedaardig zijn ze voor haar!'

Het kan niet gezegd worden, dat de gemeente de hoogste graad van ernst of geestelijkheid openbaart. De bidstonden laten nog wel wat te wenschen over. Doch, in andere opzichten is de gemeente te Nagasaki voor jaren niet in zulk een goeden toestand geweest als tegenwoordig. Zij heeft een goeden leeraar, wien zij een goed traktement betaalt zonder hulp van buiten. Zij heeft een uitmuntenden kerkeraad van ouderlingen en diakenen, en de beste harmonie en gemeenschap heerschen onder de leden. Wij danken God voor het voorrecht van onder zulke omstandigheden afscheid te kunnen nemen van eene gemeente, die voor dertig jaren het voornaamste voorwerp van onzen arbeid en onze zorg is geweest.

Het Zendingswerk in Nagasaki zal zich voortaan bepalen bij Zondagsscholen, vrouwen-vergaderingen en soortgelijken evangelie-arbeid, verricht in onafhankelijkheid van de gemeente, doch altoos zal er voor gezorgd worden, dat men in geen ding het werk der gemeente hindert. Behalve de Zondagsschool der kerk, worden er vier door de Zending gehouden. De opkomst in deze scholen is min of meer ongeregeld, daar er slechts enkele van de kinderen uit

ZENDING IN ZUID JAPAN.

Christen huisgezinnen komen, maar zij tellen gemiddeld tusschen de dertig en veertig voor elke school.

De vrouwen vergadering, twee maal in de maand, is ook een middel van evangelisatie. Schoon in den beginne geene Zendings-onderneming, zoo heeft toch deze vergadering schoone gelegenheden gegeven aan Miss Couch, die bij elke vergadering een bijbel-klas leidt, en aan Mrs. Pieters, die als presidente algemeen overzigt heeft over het werk.

Daar er geen evangelist te Nagasaki woonachtig is, zijn er geen buiten-posten mede in verband, hoewel van tijd tot tijd mannen verbonden met de scholen uit gaan te prediken.

Buiten Nagasaki is het evangelisatie-veld onzer Zending in tweeën verdeeld; het eene, de stad Kagoshima met de buiten-posten Kawanabe en Miakonojo, terwijl het andere het noordelijk gedeelte van het eiland beslaat. Over het eerstgenoemde heeft thans Rev. G. Hondelink het toezicht, en over het laatstgenoemde Rev. H. V. S. Peeke.

KAGOSHIMA DISTRICT.—De toestand te Kawanabe is niet veel veranderd gedurende het jaar. In April scheen het, alsof er eene heele wending naar het Christendom zou plaats vinden. Niet weinigen schenen begeerig naar den godsdienst te luisteren. Het getal toehoorders werd grooter dan ooit te voren, en alles scheen voordeelig. Maar helaas! ter oorzake van het babbelen van de vrouw van den evangelist gevoelden sommige leden en onderzoekers zich beleedigd en bleven van de vergaderingen terug. Dit maakte eene verandering noodzakelijk, en de evangelist, Mr. Sato, werd naar Oita verplaatst, terwijl Rev. Tomegawa van laatstgenoemde plaats het werk te Kawanabe opnam. Sedert dien tijd wonen de Christenen de vergaderingen goed bij, en er zijn ook eenige onderzoekers, die misschien binnen kort tot het geloof zullen worden gebracht, terwijl nog anderen, het Christendom wel gezind, de vergaderingen bezoeken. Mr. Tomegawa heeft goede verwachting.

Van uit Kawanabe en Miakonojo, beide, gelijk van uit al onze buiten-posten, gaan de evangelisten geregeld naar omliggende plaatsen om te prediken en persoonlijk arbeid te verrichten. Waar zij ook gaan, vinden zij toehoorders. Niet dat velen zich tot den godsdienst wenden, doch het is alles zaad zaaien, en de oogst van al dit zaaien zal gewisselijk eenmaal worden ingebracht.

In de stad Kagoshima zelfe opende het werk met het begin van het jaar zeer voorspoedig. Op Kerst-dag (1905) waren er velen gedoopt, en er waren nog een getal van onderzoekers. Het scheen, alsof bij het einde van het jaar (1906) wederom verscheidenen zich

PREDIKERS VAN DE ZUID JAPAN ZENDING

ZENDING IN ZUID JAPAN.

tot de Christenen zouden toevoegen. Doch dit was niet het geval. In elk jaarlijksch rapport hebben wij hier of daar mislukking en teleurstelling te erkennen, en deze keer was Kagoshima de teleurstelling. Een man en zijne vrouw, die nabij het Koninkrijk schenen te zijn, verhuisden naar eene andere plaats, de belangstelling van anderen kwijnende, zoodat bij het einde van 't jaar er geene onderzoekers overbleven. Het moet echter gezegd, dat de opkomsten geheel het jaar door tamelijk goed bleven. Doch een betrekkelijk groot gedeelte van de opkomenden waren scholieren van de publieke Hoogeschool voor meisjes, waarvan sommigen gewoon zijn de klas voor Engelsch onderwijs van Miss Lansing bij te wonen. Soms bij den morgendienst maakten deze meisjes wel een derde van het geheele gehoor van veertig of vijftig uit. Dit zeggen wij niet uit kleinachting voor het komen van zulke meisjes, maar om aan te toonen wat soort van menschen wij bereiken. Ons werk is grootelijks onder de wel opgevoede klasse en degenen, die onderwijs ontvangen, terwijl kooplieden, bankiers, rechtsgeleerden en andere degelijke inwoners, die een blijvende plaats hebben in de stad, niet worden bereikt. Behalve deze, is daar nog de groote massa der lagere klassen, die hoegenaamd nog niet door de christelijke beweging in Japan zijn aangeraakt.

Daar de Synode had besloten, dat eenige gemeente, die met September 1907 niet zelf onderhoudend was, moest ophouden te bestaan als een zelfstandige gemeente, zoo had de leeraar van de Kagoshima gemeente eene sterke begeerte om haar tegen dien tijd zelf-onderhoudend te maken. Zijn ijver echter in deze zaak, hoe loffelijk ook uit dit oogpunt beschouwd, ging niet met verstand gepaard, daar het ledental klein is en grootelijks bestaat uit jonge menschen die geen inkomen hebben. Wat ook de Synode moge besluiten, het is duidelijk, dat zulk eene gemeente niet een leeraar kan onderhouden en al de onkosten, verbonden aan het wonen in eene stad gelijk Kagoshima, betalen. De leeraar nam zulk een radikaal standpunt in, dat hij een aanbod van hulp van de Zending voor het bouwen van een zeer benoodigd kerkgebouw weigerde, en ook berispens begon te worden in zijne preeken. Hierdoor verloor hij grootelijks de gunst van het volk, en stond zijn eigen nuttigheid in den weg, hetwelk gedeeltelijk oorzaak was van de onvoldoende vrucht op het werk van het jaar in deze plaats.

Er is echter niets mismoodigend in betrekking tot het Zondagschool werk in Kagoshima. Zonder moeite kunnen wij groote en bloeiende Zondagsscholen hebben, waar wij ze ook openen. In October werden er twee nieuwe ondernomen, eene door Miss Thomas-

ZENDING IN ZUID JAPAN.

ma, en de andere door Mrs. Hondelink. Eerstgenoemde heeft gemiddeld veertig, en laatstgenoemde zeventig scholieren. Het geheele getal Zondags-scholieren is meer dan vijf honderd, waarvan tachtig percent geregeld de lessen bijwonen. Behalve het Zondagsschool werk besteden de vrouwen der Zending vrij wat tijd om, door middel van les geven in het Engelsch, in aanraking te komen met verschillende groepen van jonge menschen. In October begon Mrs. Hondelink eene klas van negen meisjes te onderwijzen, die behooren tot de voornaamste klasse in de stad, bevattende de dochters van den Gouverneur der Staat, van een baron, van een Opperrechter, enz., eene klas van menschen, die zich tot nu toe algemeen hadden teruggehouden van het Christendom. Eene christelijke jonge vrouwen vereeniging met vijf-en-twintig leden werd opgericht, waartoe vijf van de bovengemelde meisjes behooren, terwijl de overigen hunne begeerte hebben te kennen gegeven om zich ook aan te sluiten. Wat door deze vereeniging zal worden tot stand gebracht, weten wij niet, doch zijn verzekerd, dat dit grootelijks zal afhangen van de gebeden, die er voor worden opgezonden hier in Amerika.

SAGA DISTRICT.—De zendeling in dit veld heeft werkelijk het opzicht over twee afzonderlijke velden. Het eene bevat drie buitenposten en ligt langs de noord-oost kust van Kyushu in de provincie Oita, terwijl het andere, met vier buitenposten, gelegen is in het noord-westelijk gedeelte van het eiland. Laastgenoemde buitenposten zijn alle binnen twee uren rijdens per spoor van Saga, en een zendeling, die deze vijf plaatsen had te overzien, zou een heerlijk en gemakkelijk te bereiken veld hebben. En evenzoo een zending gevestigd in de stad Oita, want behalve zijn eigen woonplaats zou hij de bloeiende dorpen Saeki, Usuki, Beppu en Hiji dicht bij de hand hebben, en de landelijke streek van Usa niet te ver weg. Doch deze tweede zendeling, schoon er jaren naar uitgezien is, en voor gebedeld, en voor gebeden, schijnt thans nog even ver af als ooit. Ondertusschen doen wij ons best. De zendeling in dit veld werkzaam heeft gedurende het jaar drie bezoeken door geheel zijn district kunnen afleggen. Het is een zeer aangenaam veld om te bezoeken. Overal is de ontvangst uiterst vriendelijk. Er is nog veel van het "Oude Japan," doch het volk is openhartig en bereid om de evangelie-prediking te hooren. In een van de dorpen wordt de zendeling altoos verzocht de studenten in de publieke Hoogeschool toe te spreken.

In de drie buitenposten van dit veld is het getal aanhangers ongeveer hetzelfde als verleden jaar, doch er is groei in kennis ge-

ZENDING IN ZUID JAPAN.

komen onder de Christenen, en veel getuigenis der waarheid is er geweest aan degenen die nog geen Christenen zijn.

Gebrek aan plaatsruimte verbiedt in bijzonderheden te treden omtrent het werk in de stad Saga zelve en in de buiten-posten van Sasebo, Kurume, Fukuoka en Karatsu, of in de verder afgelegen plaatsen zooals Usuki, Oita en Usa. Op sommige plaatsen, zooals Sasebo en Kurume, schijnt het werk bijzonder moeilijk, terwijl het in Fukuoka en Karatsu meer bemoedigend schijnt. Het oprichten van een nieuw kerkgebouw te Karatsu is zeer verblijdend, en hetzelfde is uiterst noodig in Fukuoka. Ook is het werk van Mrs. Peeke en Miss Muto in Saga veel-belovend, vooral omdat het hen in persoonlijke aanraking brengt met de vrouwen en moeders van huisgezinnen. Onderwijs te geven in het koken en bakken mag sommigen onzer wat aardig voorkomen als behoorende tot het zendingswerk, doch wie de toestanden in Japan eenigszins verstaat, die weet heel wel hoe zulke en soortgelijke middelen soms volstrekt noodzakelijk zijn en welke heerlijke gelegenheden zij aanbieden om bijbel-onderwijs te geven, en persoonlijke indrukken te doen gelden, die een blijvend invloed hebben op hen, die anders schijnbaar niet onder het bereik des evangelies zouden komen.

Het werk van prediking en verspreiding van den Bijbel te Saga gedurende de tentoonstelling aldaar was van onberekenbare waarde. Ongeveer tien duizend menschen luisterden naar de prediking des evangelies, en velen er van herhaaldelijk, terwijl er 16 Bijbels, 1156 Nieuw Testamenten, 157 Bijbels in het Engelsch, 3437 gedeelten des Bijbels in het Japanneesch, 62 gezangboeken en 71 godsdienstige boeken werden verkocht.

Het rapport wijst verder op de krachtige poging, die door de Japanneesche leiders der kerk wordt aangewend om geheel en al de gemeenten binnen de grenzen der organisatie te regeeren en te leiden; op de plaats van invloed, die thans de Christen leeraar inneemt in de omgeving waar hij arbeidt; op de verspreiding van den Bijbel, die thans op vele plaatsen in den gewonen boekhandel wordt te koop aangeboden op gelijken voet met andere boeken.

Dit gedeelte van het rapport eindigt als volgt: "Niemand kan met oplettenheid de tegenwoordige toestanden in Japan nagaan zonder krachtiglijk overtuigd te zijn van de groote dingen, die God heeft gedaan, thans doende is, en de nog grootere dingen, die Hij staat te doen. Dit is bovenal de tijd voor geduld, gebed en getrouwheid bij een ieder, die geboorte verkregen heeft in Gods Koninkrijk en verwaardigd wordt om te deelen in de verantwoordelijkheid voor de uitbreiding van dat rijk."

STURGES SEMINARY, NAGASAKI

ZENDING IN ZUID JAPAN.

OPVOEDING.

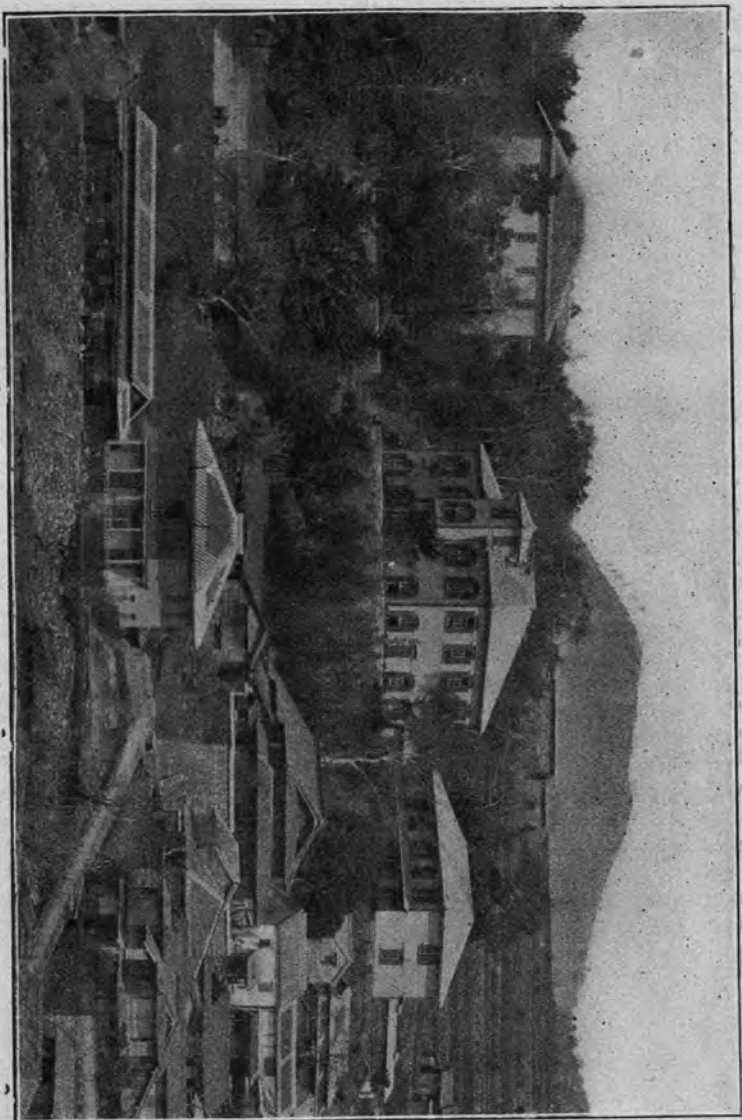
STURGES SEMINARY.—“Gedurende het jaar 1906 werden er in Sturges Seminary meer verbeteringen aangebracht aan eigendom en benoodigdheden dan ooit te voren. Dit is in lijn met den eisch van den tijd, want de vooruitgang op het gebied van onderwijs aan het vrouwelijk geslacht is eene van de duidelijkste kenteekenen van het hedendaagsche Japan. Overal verrijzen er meisjes-scholen, wel voorzien met onderwijzers en met alle benoodigdheden voor het werk van hoogere opvoeding. Ofschoon wij niet eerezuchtig zijn om Sturges Seminary tot een groote school te maken, zoo kunnen wij toch ook niet toelaten, dat het haar zal ontbreken aan wat onmisbaar is voor wat thans in school-onderwijs wordt vereischt.

De grootste verbetering was het oprichten van een bescheiden, doch doelmatig gebouw voor lichamelijke oefeningen, hetwelk thans een hoek van de speelplaats beslaat. Het geheele gebouw is uiterst eenvoudig en goedkoop, kostende minder dan \$350, doch is een groote zegen voor de school, daar we nu in allerlei weder onze lichaams-oefeningen kunnen houden.

Tegen het einde van het jaar bemerkte men, dat het mogelijk was om, zonder verdere toelage van de Board, wat geld te besteden aan boeken, kaarten en instrumenten voor wetenschappelijk onderwijs. De voorraad, schoon nog niet wat die behoort te zijn, is toch door dezen grootelijks verbeterd.

Verder wijst het rapport op de behoefte aan een piano voor de school en eene bibliotheek. (Voor lessen op de piano wordt door de scholieren bijzonder betaald.) Met eene bibliotheek is een begin gemaakt door honderd yen (\$50), ontvangen van Mrs. Fujiki, die verscheidene jaren geleden gradueerde, voor dat doel af te zonderen. Deze gift was bijzonder welkom als een blijk van de blijvende belangstelling der gegradueerden in de school, en als voorspellende den tijd, wanneer de giften der Japannezen zullen toevloeien tot onderhoud van christelijke opvoeding. Van de drie-en-dertig kost-scholieren zijn er achttien Christenen. Deze, met de Christen-onderwijzeressen, zijn werkende leden van onze “Christian Endeavor” Vereeniging, waarvan het getal begunstigers bijzonder groot is.

Miss Couch heeft gebruik gemaakt van hare betrekking in de school tot het verrichten van vrij wat evangelie werk in de stad, en heeft vele van de huisgezinnen van de scholieren bezocht. Op zulke bezoeken wordt zij altoos wel ontvangen, en er is hier een uitgebreid veld, waarvan alleen gebrek aan tijd ons gedeeltelijk terughoudt.

STEELE ACADEMY, NAGASAKI

ZENDING IN ZUID JAPAN.

STEELE ACADEMY.—Het jaar 1906 is een belangrijk jaar geweest voor Steele Academy. Gebeden zijn rijkelijk verhoord en verwachtingen verwezenlijkt. Ofschoon reeds meer dan twintig jaren geleden gesticht, zoo was toch, om verschillende oorzaken, de school niet zoo bloeiend als werd gewenscht, en men gevoelde, dat er iets ontbrak. Gevolgelyk, toen de Deputatie van de Board, in het voorjaar van 1905 Nagasaki bezocht, werden onder andere de volgende veranderingen aanbevolen:

(1) Dat in het onderwyzend personeel en in benoodigdheden de school op een hoogte zou worden gebracht, om aan de vereischen van het Gouvernement te voldoen, zoodat wij eene vergunning zouden kunnen verkrijgen, gelijk aan die van een "Middle" school of academie.

(2) Dat eene geregelde jaarlijksche toelage aan de school zou worden gegeven van vier duizend yen (\$2,000).

(3) Dat de schoolgelden van de studenten ontvangen ten bate van de school zouden zijn.

In Januari 1906 werd er een brief ontvangen ons berichtende, dat de Board hartelijk instemde met het beraamde plan van de school; dat een duizend yen (\$500) was toegevoegd aan de toelage voor 1906, en vijf honderd yen (\$250) was gegeven voor het aanschaffen van benoodigdheden. Ook werd de naam der school veranderd van Steele College tot Steele Academy, om meer in overeenstemming te zijn met den graad van het werk, 't welk wij ons thans hebben voorgenomen te doen."

Het rapport geeft uitgebreid verslag van de wijze, waarop de school eindelijk de verlangde vergunning van het Gouvernement ontving. In de geldelijke behoeften werd grootelyks voorzien door Miss H. K. Steele, (dochter van Dr. Steele, naar wien de school is genoemd), die eerst \$1,600 en later nog \$1,300 gaf.

In Maart (1906) gradueerden er vijf jongelingen. Het geheele getal gegradueerden tot op heden (1906) is vier-en-veertig.

De godsdienstige belangstelling in de school was zoo ongeveer als naar gewoonte. In het voorjaar mochten wij ons verblijden in het ontvangen van vijf van de beste leerlingen in de gemeenschap der Kerk.

Het rapport wijst ten slotte op de groote behoeften, die er nog in de school bestaan aan, bijv., verschillende benoodigdheden van binnen en van buiten, maar bovenal de behoefte aan een bibliotheek, vooral met het oog op het steeds aangroeiend getal van boeken in Japan, die gedeeltelyk christelyk zijn, en christelyke idealen voorhouden, al zijn zij dan ook niet geheel christelyk in uiterlijken vorm.

ZENDING IN ZUID JAPAN.

Om in deze behoefte spoedig te voorzien, zullen zeker bijzondere giften noodig zijn.

Uit het laatste rapport (Aug. 1907) van de "Council of Missions" in Japan, nemen wij nog het een en ander over.

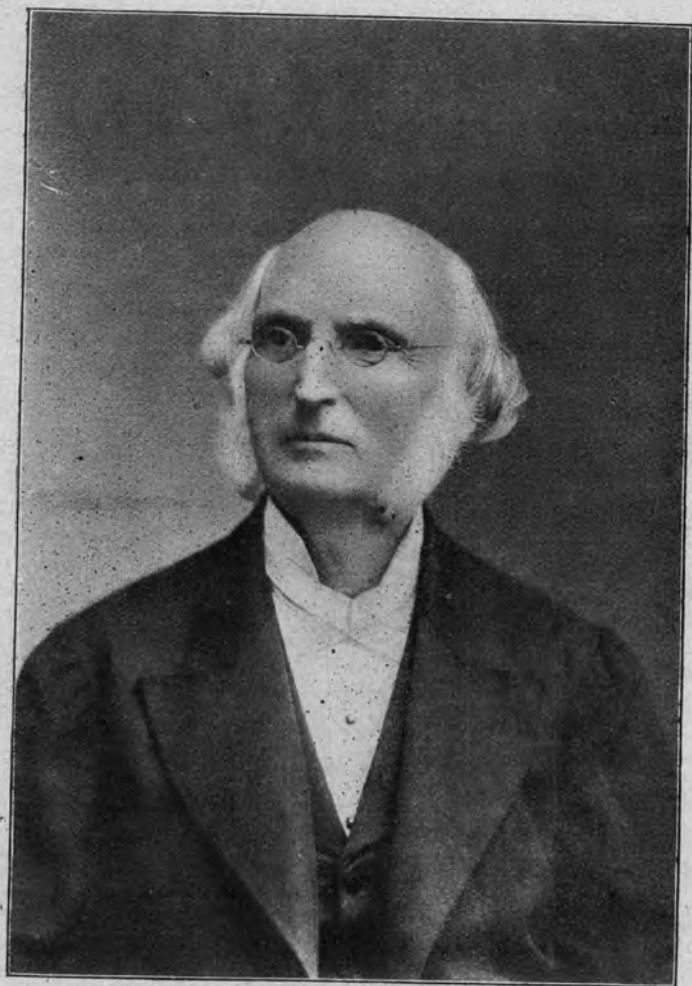
"Het werk in Saga (district) is het verloopen jaar voorspoedig geweest. De Zending weidt geld en aandacht aan het vraagstuk van geschikte gebouwen voor de gemeenten. Er is nimmer een tijd van grootere verwachting geweest. Het evangelie, gelijk zuurdeesem, werkt zachtken, maar in eene mate, welke zelfs zij, die er zich te midden van bevinden, niet beseffen.

Een zeer bemoedigend verslag komt van Kagoshima. De verhouding van het volk tegenover het Christendom is veel gunstiger dan te voren. Vooral het Zondagsschool werk bloeit aldaar. Een uithangbord geplaatst aan het hek van den Zendeling bracht hem in een korten tijd eene Bijbel-klas van zestien leden."

"Het werk in Sturges Seminary was zeer bemoedigend, vooral de toenemende godsdienstige belangstelling. De onderwijzers worden vriendelijk ontvangen in de huizen van de scholieren, en door het bezoeken van ouders en voogden van de meisjes, heeft men getracht in nauwere betrekking met hen te komen."

In Steele Academy zijn vele verbeteringen aangebracht op velerlei gebied. Het verkrijgen van eene vergunning van het Gouvernement heeft dadelijk goeden invloed gehad, zoowel op het getal als op het soort van studenten.

Het bijzondere werk van evangelisatie door de Synode verricht begon te Nagasaki in Maart. Gedurende bijna een week was er elken avond prediking, en het gehoor was groot en aandachtig. Meer dan veertig personen gaven hunne begeerte te kennen om verder te worden onderwezen, en uit dit getal zijn er reeds enkelen gedoopt, terwijl nog anderen op de proef worden gehouden. De prediking gedurende deze vergaderingen was door en door evangelisch en werd aantrekkelijk voorgesteld. Een zendeling maakte de opmerking: "Deze vergaderingen hebben mij meer bemoedigd, dan iets anders, dat in de laatste jaren is voorgevallen. Luisterende naar al het gesprek omtrent moeite tusschen de kerk en de zendingen, dan word ik soms wel eens mismoedig, en denk, wat moet er toch van komen? Doch met leeraars in de kerk zoo bekwaam, zoo ernstig en zoo evangelisch als deze mannen, gevoel ik dat toch de kerk veilig is."

REV. SAMUEL R. BROWN, D. D.

Noord Japan.

Georganiseerd in 1859.

ALGEMEENE TOESTANDEN.—Gelijk kon worden verwacht, is de natie van Japan zich meer dan ooit bewust geworden van haar kracht en van de plaats, die zij voor zich zelve gewonnen heeft in de rij der natien. De vrees, die er hier en daar bestond, dat onder den prikkel van dit zelf-bewustzijn het volk zijn evenwicht zou verliezen en zich zou werpen in gevaarlijke ondernemingen, is gebleken zonder grond te zijn geweest. Deze prikkel, gepaard met den ont-nuchterenden invloed van den oorlog, en het practisch bewijs van de kracht van den godsdienst over menschen in zulke tijden van be-proeving, hebben ook op de godsdienstige gedachten van de Japan-neezen hunnen invloed uitgeoefend. Indien wij de uitspraken van vele voorname mannen nagaan, dan vinden wij, dat hunne gedachten hoe langer hoe meer zich tot godsdienstige en zedelijke onderwerpen wenden. Zij belijden geloof in een goddelijke macht, en beweren de noodzakelijkheid van den eenen of anderen godsdienst voor de verbetering en zedelijke verheffing der natie. Dit ontwakend geloof **Christelijk** te noemen zou niet recht zijn. Toch is er een openhartig-heid jegens het evangelie, en eene gewilligheid om er naar te luisteren, grooter dan ooit te voren. Zelfs Buddhistische schrijvers toonen eene toenemende waardeering van christelijke gedachten, zoo wel als bekendheid met den Bijbel en met christelijke lectuur in het algemeen.

Een voornaam staatsman zeide niet lang geleden in eene publieke toespraak: "Het meest wetenschappelijk en heerschend element in Japan is tamelijk bereid om de boodschap van het Christendom te ontvangen met een onbevooroordeeld gemoed, en om die te onder-zoeken in eene critische en onpartijdige houding." Zulk een houding en zulk een neiging van gedachten kunnen eindelijk niet anders uit-loopen dan ten voordeele van het werk, waarin wij bezig zijn. Wij zouden slechts gedeeltelijk de waarheid zeggen, indien wij deze algemeene openhartigheid toeschreven aan den prikkel van het zelf-bewustzijn der natie. Daarachter liggen de vele jaren van zelf-

ZENDING IN NOORD JAPAN.

opofferenden arbeid en gedurige gebeden van de zendelingen, die naar dit land zijn gekomen, en van de Kerk tehuis, die hen uitzond.

De houding der dagelijksche pers, over het geheel, is niet ongunstig jegens de Kerk en wat zij vertegenwoordigt. Sommige van de leidende dagbladen geven openlijk hunne goedkeuring aan het Christendom, en vooral aan de Christelijke zedeleeër. Niet lang geleden verscheen er in een der voornaamste dagbladen een artikel van den redacteur, waarin voorgesteld werd de mislukking van de godsdiensten van Japan in het reinigen van de zeden van het volk. Het besluit van den redacteur was dat de hoop op eene zedelijke

REV. EN MRS. E. S. BOOTH

reiniging, en de geestelijke vernieuwing van Japan lag in het Christendom. Binnen de Japanneesche Kerk is er een gestadige vooruitgang in geestelijken groei, zoowel als in het bewustzijn van verantwoordelijkheid. Er worden diepere fondamenten gelegd, en de geloovigen leeren gaande weg hunne heilige voorrechten en verplichtingen te beseffen. Gedeeltelijk ten minste, als een gevolg hiervan, bemerken wij twee algemeene strekkingen; de eene tot vereeniging van verschillende Kerkgenootschappen, de andere tot onafhankelijkheid. Gedurende dit verlopen jaar werd de vereeniging van al de Methodistische lichamen, vertegenwoordigd in Japan, tot stand gebracht. Er zijn teekenen, dat dit slechts het begin is van meer algemeene bewegingen langs denzelfden lijn. De begeerte naar onafhankelijkheid is prijzenswaardig en elk rechtgeaard zending moet ernstig verlangen en bidden om hare volle en spoedige verwezenlijking.

In de algemeene toestanden zijn er ook hinderpalen op den weg van vooruitgang van het Koninkrijk des Heeren. Een van de gevaarlijkste en treurigste teekenen is de zeer in 't oog loopende onzedelijkheid van sommige publieke mannen, en vooral van de studenten-klasse. Onder laatstgenoemden is dit zoo erg geworden, dat de Minister van Onderwijs dienaangaande een "Bevel" heeft doen uitgaan. Het ongenoegzame van de huiselijke opvoeding, de teugel-

ZENDING IN NOORD JAPAN.

loosheid van een groot gedeelte der studenten, maar bovenal, het gemis van de leiding van godsdienstige beginselen, vast gelegd en diep geworteld, zijn oorzaken voor dezen droevigen toestand.

De handelsgeest, en de geest van materialisme winnen ook veld, en leggen een sterke hand op het leven der natie. Dit alles is niet zonder uitwerking op het leven van de Kerk.

EVANGELISATIE.

HET BEGIN.—De volgende gemeenten werden van hun begin af aan door onze Zending ondersteund, doch zijn thans alle zelfonderhoudend: "Kaigan" in Yokohama, "Kojimachi" en "Shitaya" in Tokyo, "Ueda" en "Kasuga" in de provincie Shinshu, "Nagoya" en "Seto" in de provincie Owari.

REV. J. H. BALLAGH, D. D.

Tot aan het midden van het jaar 1906 hadden wij ook werk in de provincie Awa aan de overzijde van de Baai van Tokyo, doch daar wij noch mannen noch middelen genoeg hadden om het werk naar behooren te verrichten, en daar de Episcopaausche Zending in hetzelfde veld werkzaam was, zoodat de geloovigen niet geheel zonder onderricht en leiding behoeften te zijn, hebben wij dit veld laten varen.

Het volgende kan dienen als een voorbeeld van de wijze, waarop gewoonlijk het werk eerst tot stand kwam en dan zich ontwikkelde:

Spoedig na de organisatie van de moederkerk, (den 10den Maart, 1872, te Yokohama), was Mr. Ballagh naar de overzij van de Baai van Tokyo gegaan en had de eerste prediking gedaan buiten de grenzen van het toegelaten terrein. (Daarbuiten had men een paspoort noodig om te reizen.) Doch de eerste werkelijke reize van onze Zending werd ondernomen door Rev. en Mrs. Miller in Augustus, 1876. Zij hadden gehoord, dat er in het dorp Ueda, in de provincie

ZENDING IN NOORD JAPAN.

Shinshiu, een groep van ernstige onderzoekers was, buiten verband met eenig zendingswerk, en die verlangden, dat een zending zou komen om hen te onderwijzen. Gevolgelijk togen onze zendingen daar heen, vergezeld van Mr. Maki, (later leeraar onzer kerk), en een bediende. Bij hunne aankomst werden zij met de grootste geestdrift ontvangen. Zij bleven daar tien dagen en hielden twee vergaderingen elken dag. Op den laatsten Zondag werden zestien gedoopt, en deze met nog zestien andere, gedoopt door Rev. Ballagh in October, werden tot eene gemeente georganiseerd. Deze gemeente, af en toe zelf-onderhoudend, bleef in verband met onze Zending tot den tijd, dat zij door de Japanneesche Board van binnenlandsche zending werd overgenomen. (Zij is thans geheel zelf-onderhoudend.) Op verschillende plaatsen werd werk door de Zending begonnen, waarvan een gedeelte nog in verband met de Zending is, een ander zelf-onderhoudend, en nog een ander gedeelte overgedragen aan (de Board van binnenlandsche zending of aan) andere Vereenigingen, die beter dan wij voor het werk zorg kunnen dragen. De Zending heeft thans drie velden voor evangelistisch werk, n.l. het Mishima veld, het Shinshu veld en het Morioka-Aomori veld. In het laatstgenoemde alleen hebben wij een huisgezin van buitenlandsche zendingen, terwijl Miss Leila Winn woonachtig is in het Mishima veld in het dorp genaamd Mishima.

Elf Japanneesche leeraars en evangelisten zijn thans op verschillende plaatsen in deze drie velden gevestigd, waarover behalve Miss Winn drie zendingen het algemeen overzicht hebben, n.l. Rev. J. H. Ballagh, D. D., Rev. E. R. Miller en Rev. D. C. Ruigh. Sommige van deze plaatsen zijn met onze Zending verbonden geweest bijna sedert het begin van ons evangelistisch werk, terwijl andere later zijn ontstaan, en enkele er van nog maar kort geleden begonnen. Het tegenwoordige werk is de eindelijke vrucht van het zaaien van het zaad des Evangelies door onze vroegste zendingen Dr. Ballagh en Dr. Verbeck, en door Japanneesche mannen, zooals Dr. Ibuka, thans president van de Meiji Gaku-in, en Revs. Okuno en Ogawa, thans de oudste leeraars in de Kerk van Christus in Japan.

Twee jaren geleden gevoelde de Zending, dat zij niet al het evangelistisch werk kon uitvoeren, zooals dat behoorde te worden gedaan, en werd daarom bij de Board aangedrongen, dat het noordelijk veld (Morioka-Aomori) aan de Duitsch-Gereformeerde Zending zou worden overgedragen, hopende, dat die Zending een genoegzaam aantal mannen en genoegzaam geld voor het veld zou hebben om het vrucht te doen dragen tot de glorie van God en het heil van de Kerk. De Board echter was niet gewillig dit te doen, en

KAIGAN KERK, YOKOHAMA

ZENDING IN NOORD JAPAN.

daar Mr. en Mrs. Ruigh van de Zending in Amoy, China, naar onze Zending waren overgedragen, waren wij in staat hen te plaatsen in Morioka, dat bijna een jaar zonder zendeling was geweest. Nu verlangen wij naar iemand, die naar Aomori kan gaan en daar het werk met kracht en met geestdrift wil opvatten.

Bij een overzicht van het evangelistisch werk van onze Zending zien wij duidelijk twee dingen, n.l. ten eerste, dat in het begin onze Zending eene plaats innam, voordeelijker dan die van eenige andere Zending. De Japanneezen beschouwden ons als baanbrekers in het werk, gelijk wij ook waren, en aan alle zijden, waar wij ook onze handen uitstrekten, waren er gelegenheden om te arbeiden. Doch, ten tweede moet worden gezegd, dat veel van het werk door onze zendelingen en helpers begonnen van lieverlede moest worden opgegeven, of aan anderen overgedragen, die er beter voor konden zorgen dan wij, van wege gebrek aan de benoodigde mannen en het benoodigd geld. Het gevolg is, dat wij thans niet meer de plaats innemen van vroeger. Natuurlijk weten wij allen, dat onze Kerk in Amerika niet zoo sterk in getal is, als andere Kerken, en daarom kan ook niet onze Zending in Japan in getallen of in middelen zoo sterk zijn als wel andere. En toch is het ongetwijfeld waar, dat onze Kerk niet heeft gedaan in Japan, wat mocht worden verwacht met het oog op de plaats, die zij in vroegere dagen innam. En dat niet alleen, maar de somme gelds, die thans aan de Noord-Japan Zending wordt besteed is jaarlijks zeven duizend dollars minder, dan zij was tien jaren geleden. Zonder thans op de redenen in te gaan, het is de naakte en zuivere waarheid, dat onze Zending noch de mannen noch het geld heeft, welke zij had tien jaren geleden, en als een droevig gevolg zijn wij thans niet in staat om het werk te doen, dat voorhanden ligt; wij zijn niet langer in staat de velden te bewerken, die wij jaren lang hebben gehad, en zijn gedwongen het werk op sommige plaatsen geheel te laten varen, en op andere plaatsen het over te dragen aan anderen, die er beter voor kunnen zorgen.

MEDEWERKEN MET DE JAPANNEESCHE KERK.—In het begin was de uitvoering van het werk natuurlijk geheel onder het opzicht van de Zending. De jonge mannen (Japanneezen) werden uitgezonden door, of tezamen met de zendelingen. Nadat echter de Japanneesche Kerken tot een Kerkelijk lichaam waren georganiseerd, begonnen de Japanneezen natuurlijk deel te nemen in de leiding der zaken. In 1878 werd er eene evangelistische commissie benoemd, van zendelingen en Japanneezen in gelijke getallen, en voor het werk van deze commissie bracht de Zending drie yen bijeen voor

ZENDING IN NOORD JAPAN.

elke yen gegeven door de Japanneesche Christenen. In 1879 werd deze commissie georganiseerd in een "Board" van Binnenlandsche Zending van de Kerk en werkte op deze wijze voor enkele jaren. Doch de werking van deze Board gaf niet geheele voldoening, en na verscheidene pogingen tot verandering ging zij te niet. Eenigen tijd later werd er een geheel onafhankelijke Board opgericht, die geen gelden van de Zending ontving, en voor de uitvoering der werkzaamheden waarvan de Japanneesche Kerk geheel en al verantwoordelijk was. Deze Board is sedert dien tijd blijven bestaan, en werkt thans in verschillende gedeelten van het Rijk. In Formosa wordt een zeer voorspoedig werk door haar verricht, zoodat men daar reeds drie zelf-onderhoudende kerken heeft, die nu tot een Classis zijn georganiseerd. De Board heeft ook werk in Korea, Manchuria en Tientsin (China) onder de Japanneesche bevolking in die plaatsen. Verleden jaar (1907) besteedde de Board bijna twaalf duizend yen (\$6000) aan het werk. Met zulk een sterke Japanneesche Kerk, koesterende zulk een onafhankelijken geest, is het eene natuurlijke en heilzame begeerte van de Japanneezen om het opzicht te hebben over al het evangelistisch werk, dat gedaan wordt binnen de grenzen van de Kerk, d. w. z. het werk, dat eindelijk een gedeelte van de georganiseerde Kerk zal uitmaken. De voorname vraag voor de Zending is: wat is de beste wijze, waarop werk, thans geheel onder haar beheer, kan worden verricht, zoodat de vruchten zooveel mogelijk, ten voordeele van den groei der Kerk zullen uitloopen, en hoe het zoo te behartigen, dat aan de Japanneesche werkers geen aanstoot zal worden gegeven. Deze vraag is reeds jaren voor de Zending en de Kerk geweest, maar tot nog toe heeft men geen voldoende oplossing gevonden, daar er van beide zijden misverstand bestond. Het schijnt, dat wij thans nader aan de oplossing zijn dan ooit te voren, en gedurende het komende jaar zal het naar alle waarschijnlijkheid worden bewezen of wij met de Japanneesche Kerk kunnen medewerken op de wijze, die zij verlangen. Daar wij allen arbeiden met hetzelfde doel, namelijk, de vestiging van een geheel en al zelf-onderhoudende en zelf-uitbreidende Kerk, zoo hopen wij, dat ons genade moge gegeven worden om tot een bevredigende en voorspoedige oplossing van het vraagstuk te komen.

EVANGELISTISCH WERK VAN VROUWEN.

Schoon de Gereformeerde Kerk in Amerika het voorrecht had de eerste vrouwen zendeling naar Japan te zenden om voor de vrouwen van dit land te arbeiden, zoo hebben wij toch niet dit goede begin

ZENDING IN NOORD JAPAN.

opgevolgd op een wijze waardig de overleveringen onzer Kerk. Door geheel de geschiedenis van de Zending van Noord Japan is dat gedeelte van het werk, bekend als Vrouwen Evangelistisch werk, misschien het zwakste gedeelte geweest. Op geen enkelen tijd heeft de Zending een genoegzaam getal vrouwen-arbeiders gehad, die al hun tijd en krachten aan het werk konden besteden. Evenwel, de Zending heeft gedaan, wat zij kon met de krachten en middelen, die voorhanden waren. Al de vrouwen der Zending, hetzij tot het school-personeel behorende, of meer bepaald tot het evangelistisch werk, zoowel als de gehuwde zendingsvrouwen, hebben ten allen tijde zooveel mogelijk gearbeid voor de vrouwen en kinderen. Deze pogingen zijn door God erkend en gezegend, en de blijvende teekenen van dit werk worden gevonden, overal waar zij hebben gearbeid.

Miss M. L. WINN

Miss J. MOULTON

Twintig, én zelfs vijftien, jaren geleden was het niet zoo gemakkelijk als thans om vergaderingen te houden voor kinderen en voor vrouwen. Sneeuwballen en steenen werden dikwijls naar de zendelingen en de helpers geworpen. Zij werden uitgejouwd, bespogen en met allerlei ruwe namen nageroepen. Te Aomori stonden zij bekend als het "amen volk," en te Morioka werden zij "lever-trekkers" genoemd. Dit alles is nu voorbij. Tegenwoordig zeggen de school-onderwijzers aan de kinderen, dat alle buitenlanders met eerbied moeten worden behandeld, en dat de Keizer vrijheid van godsdienst heeft verleend. Vele jaren geleden, toen een onzer vrouwen-zendelingen te Yokosuka woonde, moest een vrouw van een zee-officier, die nabij de kerk woonde, een omweg maken van anderhalf mijl langs heggen en bijwegen om niet haren man te ontmoeten, die haar verboden had naar de kerk te gaan.

Miss Deyo en Miss Brokaw (thans Mrs. W. Y. Jones) werkten gedurende vijf jaren in Ueda, een groot dorp in de provincie Shinshu, en van daar werkten zij naar buiten in verscheidene van de omlig-

ZENDING IN NOORD JAPAN.

gende vlekken. In een brief onlangs ontvangen van een der vrouwen van de Canada Methodistische Zending, thans in Ueda gevestigd, maakt zij gewag van het getrouw zaaien van het zaad door Miss Deyo en Miss Brokaw verricht, waarvan thans zij en hare mede-arbeidsters een oogst van zielen inzamelen als vrucht-gevolg van dat werk. Deze getuigenis kon gegeven worden in menige andere plaats, die wij moesten opgeven, omdat wij geen middelen hadden om het werk voort te zetten. "Een ander is het, die zaait, en een ander, die maait."

Aomori mag zich beroemen op een van de grootste Zondagscholen in de Kerk van Christus in Japan. Dit is grootelijks de vrucht van het werk van Miss Winn, Miss H. Wyckoff (thans Mrs. J. B. Hail) en Mrs. Harris. Morioka is ook een goed veld voor Zondagsschool werk, en de bloeiende toestand van dat werk aldaar is grootelijks toe te schrijven aan den langdurigen en getrouwen arbeid van Mrs. Miller, Miss Winn en Miss Deyo.

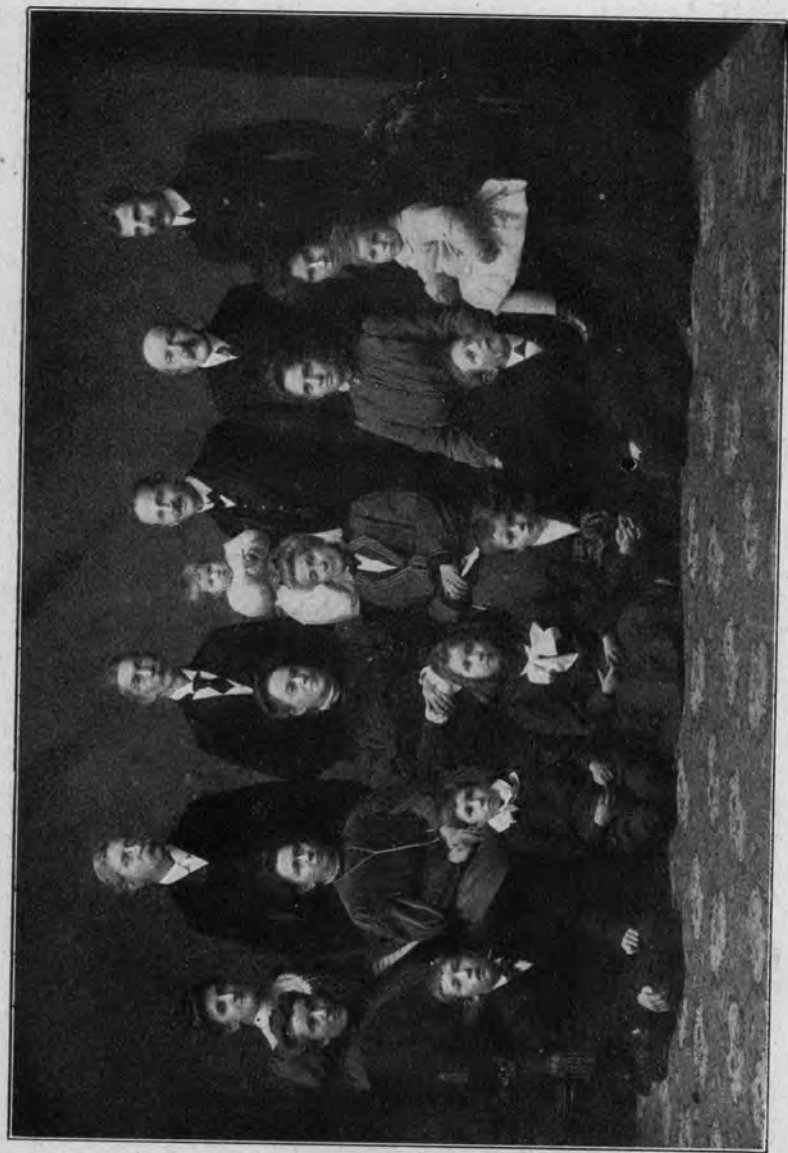
Mrs. Scudder en hare moeder, Mrs. Schenck, arbeidden gedurende een tal van jaren in Nagano. Als vrucht van dit werk werden verscheidene Zondagsscholen geopend. Toen zij met verlof naar Amerika terug keerden waren er tien Zondagsscholen aldaar in werking, maar van wege hun vertrek moesten sommige gesloten worden.

Mrs. Wyckoff heeft voor vele jaren eene bloeiende Zondagsschool gehad in haar huis voor arme kinderen in de buurt van de Meiji Gaku-in (de jongensschool te Tokyo). Natuurlijk kunnen de resultaten van zulk een werk niet in den vorm van statistiek worden gegeven, doch wie zou durven zeggen, dat het geen rijpe vruchten zal dragen in het leven van hen, die dit onderwijs hebben ontvangen, en van tijd tot tijd, onder den invloed van een Christelijk huisgezin zijn gekomen?

Mrs. Wyckoff heeft ook voor jaren geholpen in de Dai Machi Kerk aan het "Christian Endeavor" werk van de meisjes, en in dat van een Zondagsschool voor arme kinderen gehouden in de kerk.

De vrouwen-zendingen van "Ferris Seminary" (de meisjes-school te Yokohama) hebben ook altoos hun aandeel van dit werk gedaan, en hebben veel succes gehad in het vergaderen van straat-kinderen van verschillende buurten in Zondagsscholen tot het geven van godsdienstig onderwijs. Ook hebben zij van tijd tot tijd gewillige handen geleend aan het werk in de kerken van de stad Yokohama.

Ofschoon het werk onzer Zending onder vrouwen en kinderen verricht is onder omstandigheden, die het bijna onmogelijk maakten om het altoos op eene gepaste en voldoende manier voort te zetten, zoo is toch het verkregen succes niet onbeduidend geweest.

DE NOORD JAPAN ZENDING—JANUARI, 1907

ZENDING IN NOORD JAPAN.

TEGENWOORDIGE TOESTAND.

DE WENKENDE HAND.—Daar is een roepstem, bewust of onbewust, van de Japanneezen tot het werk, dat wij voor hen trachten te doen in het Evangelistisch veld. In vele plaatsen waar voor den oorlog de deur gesloten, indien niet gegrendeld was, wordt thans een open deur en een wenkende hand gevonden. Schoon het niet kan gezegd, dat tegenstand, of zelfs vervolging, ongekend is, daar is het in 't verborgen en niet in 't openbaar, waar die nog wordt gevonden. Wij hebben meer gelegenheden, dan wij ons kunnen ten nutte maken, en inplaats van, gelijk vroeger, schuins te worden aangezien, krijgen wij thans eene ontvangst, die ons doet gevoelen, dat wij hartelijk welkom zijn.

Een krachtige roepstem, schoon onbewust, doet zich hooren in de bezorgdheid van ernstig denkende mannen en vrouwen van wege het gebrek aan verheffende invloeden op het jongere geslacht. Zij beseffen, dat deze toestand betreurenswaardig is, en zien verlangend uit naar een geneesmiddel. "Marteling van het Hart" en "Kwelling van den Geest" behooren tot de onderwerpen, die door beroemde mannen worden besproken. Vele zelfmoorden kunnen worden afgeleid van een algemeene zedelijke wanhoop. Neem bijv. de volgende afscheidswoord van een moedeloosen student, een jongen man, die onder den vermaarden Dr. Inoue wijsbegeerte had gestudeerd, en met onderscheiding was gepromoveerd: "De wereld is vol van ongerechtigheid. Menschen zijn slaven van wellust. Waar kan hope worden gevonden? Waar moet vrede worden gezocht? Allen zijn in duisternis gestort en weten niet wat zal komen. Waartoe zou een mensch zich martelen met pijnlijke gedachten zonder einde? Is het niet zaligst het menschelijk leven te eindigen en ontvangen te worden in den boezem der reine natuur en voor altijd het stoffelijk bestaan te eindigen? Vervuld met deze gedachten, ga ik over in den rook van Aso's Krater." De "Japan Mail" sprekende over de epidemie van zelfmoord zegt: "Deze wreede gevallen leveren sprekend getuigenis van de behoefte in Japan aan een of ander bevredigend godsdienstig geloof."

WIJ TRACHTEN DE ROEPSTEM TE BEANTWOORDEN.

Mr. en Mrs. Miller, Mr. Ballagh, Mr. Scudder, Mr. en Mrs. Ruigh en Miss Winn, tezamen met zeventien Japanneesche arbeiders in ons Evangelistisch werk, hebben langs verschillende wijzen en middelen getracht het volk in ons veld met de boodschap van hoop te bereiken.

ZENDING IN NOORD JAPAN.

In kerken en kapellen, in private woningen en bij den weg, door gezellige bijeenkomsten en door muziek, door traktaten en briefwisseling, door Zondagsscholen en buurt-vergaderingen, in hospitalen en onder melaatschen, hebben wij Jezus verkondigd als het Licht des Levens, en als de Hoop voor den hopeloze. Wanneer wij gedachtig zijn daarenboven aan het feit, dat het Evangelie is gepredikt in tempels, in publieke schoolgebouwen, en voor vereenigingen van jonge mannen, en dat een voordracht met een tooverlantaarn over het Leven van Christus is gehouden in een Buddhisten tempel voor een gehoor van vier honderd menschen,—schoon wel iets aan de nieuwsgierigheid moet worden toegeschreven, en schoon de zichtbare gevolgen weinig mogen zijn, danken wij God echter, dat hij ons een aandeel geeft in het beantwoorden aan de roepstem, die gehoord wordt in ons eigen veld.

EEN WOORD VAN WAARDEERING.—Van een onzer arbeiders in het noordelijk veld komt een woord van dankbetuiging voor “de veertien jaren van lankmoedigen arbeid besteed door Rev. E. R. Miller aan deze trage menschen in zulk eene ongeriefelijke streek als Morioka.” Een ander arbeider betuigt, dat toen hij eenige doopskandidaten onderzocht, hij hen bevond goed gegrond te zijn in de Schriften. Dit voorzeker is ook de vrucht van dezen zelfden lankmoedigen arbeid van Mr. en Mrs. Miller.

SOMMIGE HINDERPALEN.—Men moet zich niet voorstellen, dat alles bemoedigend is. God, in Zijn wijze voorzienigheid, geeft ons niet altoos effen zee-en en gunstige winden om bij te zeilen. Minachting van den Sabbat op vele plaatsen is bedroevend, en gaat vergezeld met geestelijken achteruitgang. Als een gevolg zijn niet weinige van de oudere leden koud en onverschillig. Zij hebben hunne winkels open op Zondag en komen maar zelden of nooit op naar de openbare diensten en nooit naar het biduur. Hun voorbeeld heeft natuurlijk een bederfelijken invloed op de gemeente niet alleen, maar ook wordt daardoor de zaak van Christus gelasterd onder het volk. Het zwervend karakter van vele van de gemeenten is ook ontmoedigend. Soms schijnt eene gemeente op het punt te staan van zeer bloeiend te worden, en spoedig zich zelve te kunnen onderhouden, en dan misschien eenige maanden later verliest zij drie vierde van hare kracht, door dat zoo velen vertrekken. De Nagano gemeente, bijv. verloor op deze wijze verleden jaar vijftien mannen en vijf vrouwen. Vier van hen echter laten hun licht schijnen in

ZENDING IN NOORD JAPAN.

China en Korea. En nog eenige anderen van hen zetten zich neder in een klein dorp ongeveer tien mijlen van Nagano verwijderd, alwaar zij thans wekelijksche bijeenkomsten houden en een Zondagsschool met meer dan zestig scholieren hebben in die te voren verwaarloosde plaats. Wat daarom een verlies is voor de kerk te Nagano, kan waar-schijnlijk eene winst zijn voor het Koninkrijk.

SOMMIGE BEHOEFTE.—Ons veld is niet genoegzaam be-mand om behoorlijk werk te verrichten. Andere "Boards" hebben twee of drie maal zooveel Japanneische arbeiders op belangrijke plaatsen, als wij hebben. Ook hebben zij verscheidene zendelingen dicht bij elkander geplaatst. Gedurende het verlopen jaar werd het veld van Shinshu slechts eenmaal bezocht, door Mr. Miller, daar Mr. Scudder, van wege de ziekte en het daarop volgende overlijden van Mrs. Scudder, niet in staat was verre zendingsreizen te maken. Mr. Scudder is thans geheel van het veld onttrokken, daar hij, wegens huiselijke omstandigheden, zich genoodzaakt gevoelde eene roeping aan te nemen naar de Hawaii Eilanden, om daar onder de Japan-neezen te arbeiden. Wij danken God van harte, dat aan de Zending de volle som gelds is toegezegd, die zij hadden aangevraagd. Dit doet ons wederom het hoofd opheffen met moed, en met achting voor ons zelve. Onze behoeften zijn echter niet beperkt door onze aan-vragen. Wij zien daarom uit met biddende belangstelling naar de "Forward Movement," en hopen ernstiglijk, dat deze "Beweging" onze Board in staat moge stellen ons de noodige hulp te zenden, zoodat het graan, hetwelk reeds zoo lang wit op onze velden heeft gestaan, niet ongeogst moge blijven.

VROUWEN WERK.—De Zending heeft thans maar een, n.l. Miss Leila Winn, die het evangelistisch werk onder de vrouwen vertegenwoordigt. Zij is nu gevestigd te Mishima, en rapporteert, dat er gedurende het verlopen jaar vrij wat vooruitgang is geweest. Het is vooral bemoedigend, dat het volk zelve de handen aan het werk wil slaan. Zij hebben het land gekocht waarop het kerkgebouw staat, en verheugen er zich in, dat het hun eigendom is. Ook is het gebouw, hetwelk in een vervallen toestand was, fraai hersteld zonder eenige hulp van de Zending. Nu spaart het volk hun geld op om eene nieuwe kerk te bouwen. De Zondagsschool van de kerk is in een zeer bloeienden toestand, zoodat zij zelfs te groot is geworden voor hare tegenwoordige huisvesting. Miss Winn heeft bovendien zes Zondagsscholen voor kinderen in verschillende buurten. Zij zegt, dat deze beter bezocht worden dan eenige Zondagsschool, die

ZENDING IN NOORD JAPAN.

zij ooit te voren in Japan heeft gehad. Uit hare avondklas van jonge mannen zijn vier gedoopt en tot de gemeente als leden toegegaan.

Behalve dit werk in Mishima bezoekt Miss Winn ook dikwijls Gotemba, Kashiwakubo en Koyama. In al deze plaatsen zijn bemoedigende teekenen van leven. Te Kashiwakubo zijn dertien personen in de gemeente opgenomen. Dit veld is zeer bemoedigend en verdient betere verzorging dan het thans ontvangt.

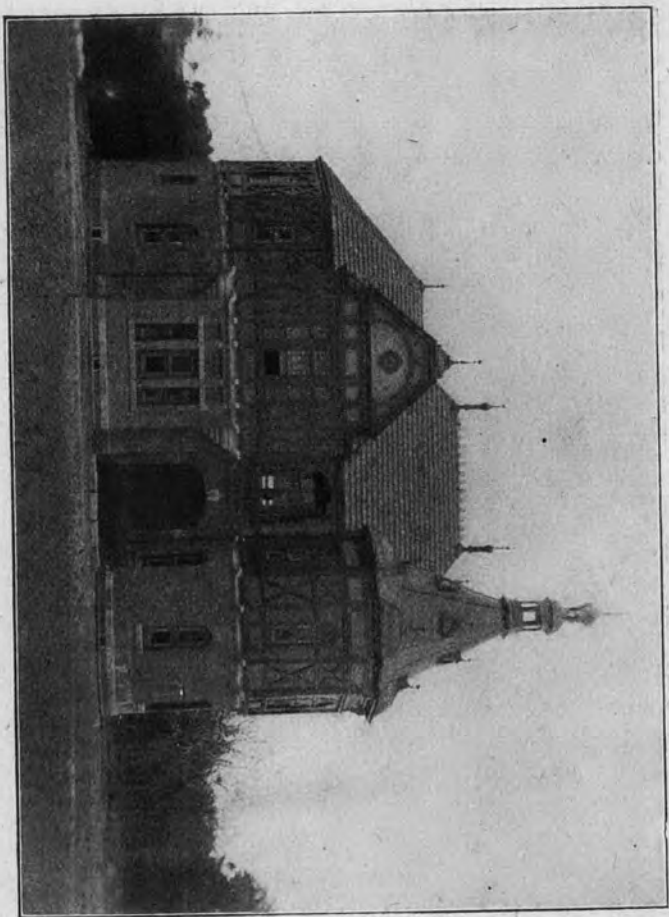
In het noordelijk veld tracht Mrs. Ruigh voor de belangen van dit werk te zorgen, in zoo verre als hare huiselijke en andere plichten het toelaten. Zij wordt hierin bijgestaan door Miss Sato, een zeer bekwame en ijverige bijbelvrouw. Deze pogingen zijn noodzakelijk bepaald bij Morioka en omgeving. Aomori en Ichinoseki, schoon veel-belovende velden, zijn geheel verwaarloosd. Dit is niet zooals het behoort te zijn.

ZONDAGSSCHOOL WERK.—Al de omstandigheden in aanmerking nemende, zijn de Zondagsscholen, zonder uitzondering, in een zeer bloeienden toestand. In het oog der Japanneezen zijn deze scholen gedurende de laatste jaren zeer in belangrijkheid toegenomen. Men zegt, dat een ding van geene waarde nimmer wordt nagebootst. Indien dat waar is, dan wordt de Zondagsschool in dit land zeker voor eene belangrijke inrichting gehouden, want zij wordt door de Buddhisten nagebootst in al de groote en in vele van de kleinere steden. Volgens zeggen wordt in deze Buddhistische Zondagsscholen de muziek van onze gezangen gebruikt—misschien wel de gezangen zelve. Een onzer Zendelingen zegt, dat een Buddhisten priester zijn twee kleine zonen en een dienstknecht naar hunne Zondagsschool stuurt, en dat hij op zekeren tijd zelf kwam en haar vertelde, dat hij al de lectuur, die de kinderen naar huis brachten, las en die zeer goed bevond te zijn.

“Laat de kinderkens tot mij komen, en verhindert ze niet, want derzulken is het Koninkrijk Gods.”

ONDERWIJS.

MEIJI GAKU-IN.—Deze school is verbonden met de zending van de Noord-Presbyteriaansche en van onze kerk. In 1886 werd ook de reeds bestaande theologische school van deze twee “Boards” er mede verbonden en ontving de school den naam van Meiji-Gaku-in. (De naam bedoelt: “School van de verlichte Jaartelling.”) In het jaar 1888 verhuisde de school naar hare tegenwoordige standplaats,

THEOLOGISCH DEPARTEMENT EN BIBLIOTHEEK, MEIJI GAKU-IN, TOKYO

ZENDING IN NOORD JAPAN.

toen buiten, thans binnen Tokyo, de hoofdstad van Japan, waarin zich meer studenten bevinden, dan in eenige andere stad der wereld. De eerste president van Meiji Gaku-in was J. C. Hepburn, M. D., L.L.D., de baanbreker van de Presbyteriaansche zending in Japan. Hij werd in 1891 opgevolgd door den tegenwoordigen president, Rev. K. Ibuka, D.D.

De eerste klas gradueerde in 1881 en bestond uit twee leden. Een er van, Mr. A. Hattori, gaf voor eenige jaren onderwijs in de school, was later voor eenigen tijd leeraar in Tokyo, en is thans directeur van een groot handelshuis in Seattle, Wash. De andere, Mr. S. Ishimoto, was gedurende veertien jaren een hoogst gewaardeerd onderwijzer in de school, en een prins onder de Engelsch-Japanneesche tolken. Hij stierf in 1895 te Princeton, N. J., waar hij was heen gegaan om een tweejarigen cursus in de theologische school te doorloopen.

MR. EN MRS. W. E. HOFFSOMMER

Het geheele getal van studenten gegradueerd van de school is meer dan 350, terwijl zeker wel meer dan vijf maal dat getal een of meer jaren in de school zijn geweest. Toen in 1890 de anti-buitenlandsche beweging in Japan ontstond, verminderde het getal studenten zoodanig, dat men op de gedachte kwam, dat er in Japan te veel geld en tijd aan onderwijs, en niet genoeg aan evangelistisch werk werd gewijd. Zelfs was er sprake van Meiji Gaku-in als een zendingsschool op te geven, doch zoover kwam het gelukkig niet. Wel werd echter het hogere departement gesloten, en dit was ook een fout, daar de school gevolgelijk is verzwakt in vergelijking met andere soortgelijke zendingsscholen, waar men het hogere departement behield niettegenstaande het zeer kleine getal van studenten. Wij hebben nu gedurende reeds verscheidene jaren getracht dit hogere departement wederom op te bouwen, doch het was zeer

ZENDING IN NOORD JAPAN.

moeielijk weder van gronds af te beginnen, en wij zijn nog niet wederom tot op de hoogte van vijftien jaren geleden gekomen.

In 1899 kwam de Instructie van regeerings wege verbiedende alle godsdienstig onderwijs en godsdienstige vergaderingen in scholen door het Gouvernement erkend. Meiji Gaku-in gaf dadelijk hare betrekking tot het Gouvernement op, verkiezende liever de voorrechten daaraan verbonden, n.l., uitstel van den krijgsdienst, en toegang tot de hogere scholen en universiteiten, te verliezen, dan haar standpunt als een Christenschol prijs te geven. Het oogenblikkelijk gevolg was, dat het getal studenten zeer verminderde, doch na volhardende pogingen door Christen onderwijzers, werden wederom de voorrechten van vroeger geschonken, op voorwaarde, dat de private scholen een door het Gouvernement vereischte graad van onderwijs en inrichting moesten bereiken, als wanneer hun ook vergund werd naar verlangen godsdienstig onderwijs te geven en godsdienstige vergaderingen in de school te houden. Sedert dien tijd is Meiji Gaku-in sterk aangegroeid, schoon het hogere departement nog wat langzaam gaat. Het geheele getal studenten is thans (1907) meer dan vier honderd.

THEOLOGISCH DEPARTEMENT.—Het begin van dit onderwijs lag in een school, onderwezen door Dr. S. R. Brown van onze zending te Yokohama in 1870. In het jaar 1877 werd de Vereenigde Theologische School georganiseerd door de Noord Presbyteriaansche, de Schotsch Presbyteriaansche en onze Zending. Gelijk te voren vermeld, werd deze school in 1886 met de toen georganiseerde Meiji Gaku-in verbonden, en als zoodanig heeft zij tot nu toe bestaan.

Met dit departement zijn als professoren van onze zending werkzaam geweest, Rev. J. L. Amerman, D. D. van het begin af aan tot zijn terugkeer naar Amerika, Rev. Jacob Poppen, Ph. D., voor een korten tijd (1896-97), en Rev. A. Oltmans, D. D. (1904-07.) Ook hebben Rev. G. F. Verbeck, D. D., en Rev. E. R. Miller, af en toe onderwijs gegeven. Van af 1901 tot het voorjaar van 1907 onderwees ook Rev. S. P. Fulton, D. D., in de theologische school, als vertegenwoordiger van de Zuid-Presbyteriaansche Zending. In den herfst van dit jaar (1907) heeft echter die Zending haar eigen school opgericht in een ander gedeelte van Japan. De Schotsch-Presbyteriaansche Zending werd van af 1877 tot 1883 in de theologische school vertegenwoordigd door Rev. S. G. McLaren. Na dien tijd werd voor eenige jaren de school door die Zending ondersteund met eene jaarlijksche

ZENDING IN NOORD JAPAN.

toelage van geld, doch later onttrokken zij zich geheel aan het werk in Japan.

Het geheele getal studenten gegradueerd van het theologisch departement is 160, waarvan thans ongeveer 100 in de "Kerk van Christus in Japan" als leeraars en evangelisten werkzaam zijn, en 12 als zoodanig in andere kerkgenootschappen. Twintig er van zijn onderwijzers in zendings of gouvernements scholen, en de overigen, die nog in leven zijn, hebben verschillende andere betrekkingen.

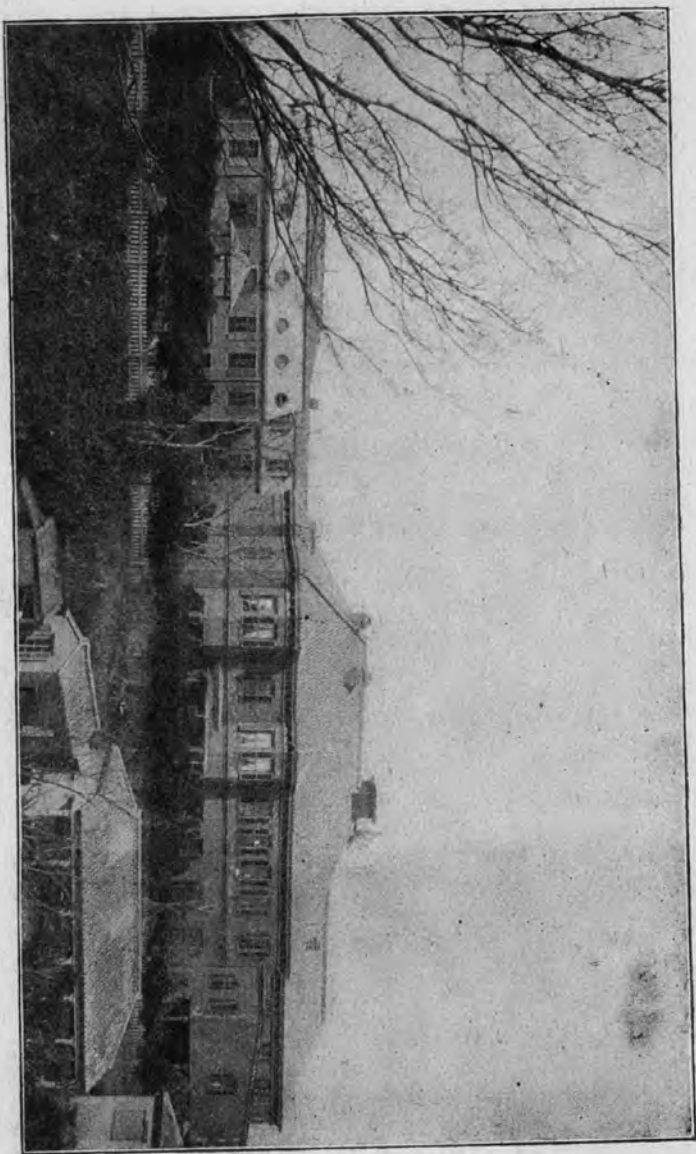
Sedert 1889 heeft de school twee departementen gehad, of twee cursussen; de eene voor jonge mannen, die eene voorbereidende opleiding, zooals die van Meiji Gaku-in, hadden genoten en van de Engelsche taal tot op zekere hoogte gebruik konden maken, en de andere voor jonge mannen die zonder zulk eene voorbereiding waren. De vakken voor beide departementen zijn echter dezelfde.

FERRIS SEMINARIE.

Ofschoon er voor jongens en jonge mannen scholen en onderwijzers waren in den tijd, toen de zendelingen eerst in Japan aankwamen, zoo werd toch het onderwijs van de meisjes bijna geheel verwaarloosd. Zelfs nadat het Departement van Onderwijs was ingesteld, en een systeem van publieke scholen was aangenomen door geheel het land heen, duurde het toch nog verscheidene jaren eer er meisjes in de publieke scholen waren, behalve in de allerlaagste klassen. De Gereformeerde Kerk van Amerika, voornaam in "eerste dingen," heeft de eer de eerste vrouw te hebben uitgezonden voor het werk van onderwijs en evangelisatie onder de meisjes en vrouwen van Japan. Het kan met alle recht gezegd, dat Miss Mary E. Kidder (thans Mrs. E. R. Miller) de baanbreekster is in dit werk, en ook dat zij het fundament van Ferris Seminarie heeft gelegd.

Deze, de oudste onzer wetenschappelijke inrichtingen, werd gesticht in 1870, toen Miss Kidder haar eerste klas van zes meisjes opende te Nogeyama, nabij Yokohama. In twee jaren groeide deze klas tot twee-en-twintig aan. In 1874 werd de grond van de tegenwoordige Inrichting gekocht van het Gouvernement, en de eerste gebouwen opgericht. Het geld benoodigd voor het aankopen van den grond werd grootelijks bijeen gebracht door de Zondagschool kinderen van onze Kerk in Amerika. De Inrichting werd genaamd "Ferris Seminarie," ter eere van Kanselier Ferris en zijn zoon Dr. John M. Ferris.

De school werd geopend in Juni, 1875, met een dozijn scholieren. Na het huwelijk van Miss Kidder met Rev. E. R. Miller in 1879, en

HET FERRIS SEMINARIE, YOKOHAMA.

ZENDING IN NOORD JAPAN.

hunne terugkeer naar Amerika, werd de school bestuurd door Miss Whitbeck en Miss H. I. Winn. In 1881 kwamen Mr. en Mrs. Booth van Nagasaki en namen het bestuur van de school in handen. In 1883 werd de school vergroot. Het vrouwen-onderwijs begon meer veld te winnen, en aan alle zijden werden nieuwe scholen opgericht. Hierdoor aangemoedigd kwam Mr. Booth, met zijn gezin, naar Amerika, om gelden te verzamelen tot het vergrooten van de Inrichting. Zijne pogingen werden bekroond, en meer grond werd aangekocht. Men trachtte Christen onderwijzers te verkrijgen, doch hierin ondervond men allerlei moeite.

De derde periode van de school begon, toen Mr. Booth in 1887 terugkwam met geld voor de vergroting van de school. Er waren zoo veel meisjes, dat men voor veertig van hen een tijdelijk gebouw in Japanneesche stijl moest oprichten. In den zomer van 1888 was het nieuwe gebouw gereed, en de openingsdag was een dag van groote vreugde voor allen die belang stelden in de school. Beide leerlingen en onderwijzers, erkenden met dankbaarheid de liefde en de belangstelling, waardoor wij onze nieuwe "Van Schaick Hall" verkregen.

In 1897 kwam er eene verandering in de school. Er was een soort van re-actie uitgebroken tegen meisjes-scholen, en gevolgelyk werd het Academisch departement vervangen door een Bijbelsch departement, hetwelk sedert dien tijd is blijven bestaan. Zij, die aanvrage doen voor dit departement, zijn meestal van de leerlingen, die onderhouden worden. Het wordt verwacht, dat allen na gegradueerd te zijn twee jaren lang voor de Zending zullen arbeiden, waar zij ook door de Zending mogen worden gezonden. Het doel van de school is geweest de opleiding van Christen-arbeidsters, en de geestelijke en zedelijke ontwikkeling van de meisjes in Japan. Vele ontmoedigingen hebben wij moeten ervaren, en onze harten zijn dikwijls gegriefd door degenen, die niet onze verwachtingen vervulden; doch daarentegen, het getal dergenen die dit wel, en zelfs meer, hebben gedaan, en het Evangelie hebben gebracht naar huisgezinnen ver verwijderd van godsdienstige voorrechten, en die thans nuttige en gelukkige levens leiden, is veel grooter dan het getal van eerstgenoemden.

De leerlingen van Ferris Seminarie zijn vereerd geworden met belangrijke posities. Velen hunner zijn onderwijzeressen in andere scholen en geven voldoening in hun werk. Anderen hebben als evangelisten gearbeid, en nog veel meer hebben Christen huisgezinnen geplant. De gegradueerden zijn altoos gereed en gewillig om op alle mogelijke wijze hunne liefde en trouw aan hun "Alma Mater"

ZENDING IN NOORD JAPAN.

te betoonen. Velen hunner hebben reeds hunne dochters ons toegezonden om eene opleiding te ontvangen.

In 1904 werd het weer noodzakelijk de school te vergrooten. Door de hulp van de Board, de inwoners van Yokohama, en de bedrijvigheid der leerlingen, kwam dit gelukkig tot stand. Door de leerlingen en de Japanneesche onderwijzers werd duizend yen (\$500) bijeengebracht. Deze poging, en het welslagen er van, als een bewijs van vooruitgang der school, wordt door allen zeer op prijs gesteld, en terwijl wij zeggen: "Ziet wat God heeft gewrocht!" zoo bidden wij voortaan om meer genade, opdat de invloed van ons leven in Christus meer en meer moge dienen tot verhooging van het geestelijk leven van de dochters van het Land van de Opgaande Zon.

Het volgende, overgenomen uit het jongste zendingsverslag uit Japan, geldt voor beide onze Zuid- en Noord-Japan velden:

"1. **God is bijzonder nabij Japan gekomen gedurende het verloop jaar.** Het zeer groot getal van bekeerlingen gerapporteerd van over geheel het land wijst dit aan. De meer of min algemeene ontwakning van een geest des gebeds, op sommige plaatsen zeer ingrijpend, is ook een bewijs. En het gebruik van verschillende middelen ons toegezonden, waardoor het Koninkrijk Gods voor de oogen van geheel de natie is gesteld, getuigt ook luide van de genade des Heeren. Het hart van de natie is geopend, is meer ontvangbaar gemaakt voor de Waarheid, en begint de uitnoodigingen des Evangelies te beantwoorden. Dit alles wijst ook aan, dat de Heere ongetwijfeld nabij is met zijne genade en kracht, en werkende is onder het volk. In een zeer werkelijken zin kan gezegd, dat het thans de welangename tijd, de dag der zaligheid is in Japan.

2. **De Kerk beweegt zich voorwaarts.** De Christenen ontwaken tot een nieuw besef van hunne kracht en hunne verantwoordelijkheid. Het Christendom is niet langer iets uitheemsch, of eene beweging, die afhangt van een invloed van het buitenland. Het is iets aangeborens geworden in het bewustzijn van de Kerk, en in de erkenning van de buitenwereld. De Christenen vermeerderen hunne giften, en een groot aantal van gemeenten spoeden zich met rassche schreden tot zelf-onderhoud. Kerkgebouwen worden zeer verbeterd in aanzien en in gepastheid, en de Kerk wordt een nieuwe kracht in de maatschappij. De nieuwe geest van evangelisatie, die de leiders in de Kerk dit verloop jaar heeft beziel, groeit en breidt zich uit

ZENDING IN NOORD JAPAN.

en verspreidt leven en werkzaamheid door geheel het lichaam. Dit is het middel, waardoor onder de leiding en den toenemenden zegen van Gods Geest, dit land eindelijk voor Christus zal worden gewonnen. Wij verblijden ons in dezen groei en in zijne toenemende kracht, en het behoort ons gedurig streven, en onze blijdschap te zijn, hiervoor, en in harmonie hiermede te arbeiden zoolang als, in de voorzienigheid Gods, onze hulp noodig moge zijn."

Daar al de lezers zeker belangstellen in het bewaren van de goede verstandhouding, die er altoos heeft bestaan tusschen ons land en Japan, en daar ook het succes van 't buitenlandsch zendingswerk in Japan niet weinig afhangt van deze verstandhouding, zoo melden wij hier nog, dat onlangs in Japan door de Amerikaansche zendingen de volgende Resoluties werden gepasseerd met betrekking tot de anti-Japanneesche bewegingen, die in sommige streken van ons land, en vooral te San Francisco, zijn ontstaan:

"Hoewel wij, als zendingen, niets hebben uit te staan met vraagstukken van nationale huishoudkunde of internationale politiek, zoo stellen wij toch, als boodschappers van Gods algemeen Vaderschap en van de algemeene broederschap der menschen, bijzonder belang in zaken betreffende de onderlinge goede verstandhouding van natien, en, als Amerikaansche burgers, thans woonachtig in Japan, gevoelen wij ons gedrongen al het mogelijk te doen om het misverstand en het wantrouwen, dat dreigt de langbestaande vriendschap tusschen deze natie en de onze te verstoren, uit den weg te ruimen. Daarom, begeeren wij, de ondergeteekenden, getuigenis te geven van de gematigdheid, het besef van internationaal recht, en de afwezigheid van strijdlustige bedoelingen, die het Japanneesche volk, over het geheel, kenmerken, alsook van hun vertrouwen in de alom bekende rechtvaardigheid en billijkheid van de Vereenigde Staten. Bovendien begeeren wij melding te maken van onze diepe waardeering van de vriendelijke behandeling, die wij ondervinden, zoowel van de Regeering als van het volk; van ons geloof, dat het 'strijdlustig standpunt,' aan de Japanneezeez toegeschreven, niet het gevoelen van de natie uitdrukt; en, van onze vurige hoop, dat plaatselijke en tijdelijke misverstanden niet zullen worden toegelaten om ook maar in het minst de natuurlijke en geschiedkundige vriendschap van de twee aangrenzende natien aan weerszijden van de Stillen Oceaan te benadeelen.

In het volle vertrouwen op de wijsheid en de gerechtigheid van de Japanneesche en Amerikaansche Regeeringen om de oorzaken tot wrijving tusschen de burgers van de beide landen in behandeling te nemen, bidden wij ernstiglijk, dat hunne pogingen tot het

ZENDING IN NOORD JAPAN.

bewaren van vrede en goede verstandhouding door alle vaderlands-lievende burgers ondersteund, en met succes mogen worden be-kroond."

Onder deze Resoluties staat een lange lijst van namen van Amerikaansche zendelingen, en bij hen sluiten ook wij ons volgaarne aan, hopen de dat dit ook het gevoel van elken lezer van dit boekje moge uitdrukken.

JAMES CANTINE

J. G. LANSING
STICHTERS VAN DE ARABISCHE ZENDING

S. M. ZWEMER

Arabie

Georganiseerd in 1889.

De Arabische Zending werd georganiseerd den 1sten Augustus, 1889, en hare eerste zendeling, Rev. James Cantine, vertrok den 16den October van datzelfde jaar naar het veld. Om de stappen te bespeuren, die leidden tot de organisatie van deze eerste Amerikaanse Zending naar Arabie, moeten wij een jaar terug gaan.

In het Theologisch Seminarie van onze Kerk te New Brunswick, New Jersey, was de zendingsgeest bijzonder levendig gedurende het jaar 1888. Die geest werd aangewakkerd door leden van de Faculteit, die een warm hart voor de zaak hadden, door de pas ingestelde voorlezingen over het zendingswerk, door de zendelingen gegradueerd van het Seminarie, en door sommige van de studenten, die het zendingswerk op den voorgrond stelden. Onder deze waren James Cantine en Philip T. Phelps van de hoogste klas, en Samuel M. Zwemer van de tweede klas, die allen persoonlijk hadden besloten in het buitenland te arbeiden, indien het Gods wil zou wezen, en die gewoon waren saam te komen om te bidden en te spreken in betrekking tot de keuze van een arbeidsveld. De eerste bijeenkomst van dit drietal werd gehouden den 31sten October, 1888, en het onderwerp behandeld, "waarin bestaat eene roeping naar het buitenlandsch zendingsveld?" Daarna kwam men bijna elke week bijeen, en langzamerhand begon het idee te rijpen om zich saam te verbinden tot het beginnen van werk in een nieuw zendingsveld. Tibet en Afrikas binnenland werden genoemd, doch de gedachten waren gewoonlijk meer vereenigd omtrent het een of ander land waar de Arabische taal werd gesproken, vooral Nubia, of de hoogere streken van den Nijl. De bibliotheek van het Seminarie werd doorzocht om informatie te bekomen in betrekking tot deze velden, doch zonder vaste gevolgen. Aan het einde van November besloot men om te raadplegen met Rev. J. G. Lansing, D.D., hunnen professor in het Hebreeuwsch en Arabisch, die ook zelf van zendeling-ouders was, en vol van ijver voor het zendingswerk. Deze juichte het plan hartelijk toe, en sloot zich van dien tijd af bij hunne plannen aan.

ZENDING IN ARABIE.

In 't algemeen gevoelden deze studenten, dat zij geroepen werden om pionier-werk te doen. Deze overtuiging bleef vast, hoewel tenminste aan twee hunner vleierende aanbiedingen werden gedaan om in andere velden te gaan arbeiden. In hunne kleine bijeenkomsten in een der kamers van Hertzog Hall, werd meer gebeden dan gesproken, en dikwijls verbleven zij tot middernacht. Onder de studenten van het Seminarie stonden zij bekend als "het wiel," een raam, dien zij, half in scherts, zich zelve hadden gegeven, aanduidende vooruitgang en vereeniging. Na eenigen tijd kwam men tot het eenparig besluit, dat God hen riep tot een nieuw werk in een of ander gedeelte van de Mohammedaansche wereld, in of nabij Arabie.

Tegenover deze Goddelijke roeping scheen een groot menschelijk bezwaar te staan, namelijk, het feit dat de Kerk, waartoe zij behoorden, en waaraan zij trouw waren verschuldigd, geen zendingswerk had onder de Mohammedanen. De Zendings-Board van die Kerk was reeds met een schuld van \$35,000 beladen, en daarom was het niet waarschijnlijk, dat zij benevens hun ander zendingswerk nog dezen nieuwen arbeid zouden ondernemen. Doch niettegenstaande deze hinderpalen besloot "het wiel," den 11den Februari, om bij de Board aanzoek te doen, en op den 23sten Mei werd het volgende plan ontworpen, hetwelk zes dagen later aan de Board van Buitenlandsche Zending werd voorgelegd:

1. De groote behoefte aan, en aanmoediging tot zulk een werk in de tegenwoordigen tijd.
2. Het niet-bestaan van zulk zendingswerk onder toezicht van onze Board van Buitenlandsche Zending.
3. Het feit, dat tot nog toe weinig is gedaan in de richting hierboven aangetoond.
4. De onbekwaamheid van onze Board om in haren tegenwoordigen toestand zulk werk te beginnen.

Daarom, opdat het verlangde doel moge worden bereikt, bieden wij eerbiediglijk aan de Board, en, met hare goedkeuring, aan de geheele Kerk, de volgende voorstellen:

1. Zoo spoedig mogelijk dit werk aan te vangen.
2. Het arbeidsveld te zijn Arabie, de bovenstreken van den Nijl, of eenig ander veld, (in overeenkomst met de stelling van de inleiding), dat, na genoegzame overweging, het meest verkieselijk zal worden geacht.
3. De onkosten der genoemde zending te bestrijden door (a) jaarlijksche inschrijvingen van sommen van vijf tot twee-honderd dollars—de intekenaars van gelijke sommen een syndicaat uit te

ZENDING IN ARABIE.

maken onder zulke regelingen, als meest wenschelijk zal schijnen,—
(b) syndicaten van zoodanige personen, kerken of vereenigingen, die
het onderhoud van een eigen zendeling op zich nemen, of geven tot
zulke doeleinden, als door de Zending worden vereischt.

4. Deze syndicaten te vormen, en de inschrijvingen te belooven.
voor een tijdperk van vijf jaren.

5. Aan het einde van dit tijdperk van vijf jaren de Zending te
doen overgaan onder het toezicht van onze Board, op gelijke wijze
als ons ander zendingswerk. In geval de Board bij dien tijd nog niet
bij machte zou zijn, dan de syndicaten op nieuw te vormen en de
inschrijvingen wederom op te nemen.

6. Middelerwijl de Zending te stellen onder het bestuur van de
Board, gelijk ons ander zendingswerk al het geld der Zending door
hare handen gaande.

7. De ondergeteekenden verzoeken de goedkeuring van de Board
over deze onderneming in het algemeen, en in 't bijzonder over de
zaak van het verkrijgen van inschrijvingen.

(Was geteekend)

J. G. LANSING,
JAS. CANTINE,
PH. T. PHELPS,
S. M. ZWEMER.

Dit plan werd den 3den Juni voor het eerst aan de Board voor-
gelegd, en werd door haar provisioneel aangenomen en verwezen
naar de Algemeene Synode. Op den 11den Juni, na een langdurige
en warme bespreking, werd het plan door de Synode terug verwezen
naar de Board, met verzoek "de zaak nauwkeurig te onderzoeken en,
zoo de Board daartoe den weg open vinde, zij gemachtigd worde de
voorgestelde Zending te stichten." De Board vergaderde den 26sten
Juni, en nam het volgende besluit:

"Besloten, dat, hoewel de Board groot belang stelt in het voor-
stel om zendingswerk te beginnen onder Arabisch sprekende vol-
keren, het werk dat de Board reeds aan de hand heeft, zoo groot
is, en zoo bestending aangroeit, en de financieele toestand der Board
van zulk een aard is, (de schuld bedroeg toen \$35,000), dat de Board
zich gedrongen gevoeld te weigeren eenige verantwoordelijkheid in
deze zaak op zich te nemen.

Indien echter gedurende de eerstvolgende vier maanden de
belangstelling in Buitenlandsche Zending zoodanig in de kerken
mocht toenemen dat de schuld, thans op de Board rustende, bijna
uitgedelgd zou worden, de Board tot het aanvangen van dit gewicht-
volle werk zich genegen zou gevoelen."

ZENDING IN ARABIE.

Middelerwijl was het plan over en weer in de kerkbladen besproken, en ofschoon er vele warme vrienden van de zaak waren, die met woord en daad ernstig er voor pleitten, zoo was toch in 't algemeen het gevoelen geheel tegen het ontwerp, en er werd veel koud water op geworpen.

De gevoelens van hen, die het meeste belang hadden bij het besluit werden uitgedrukt door Professor Lansing, die, van hantwege schreef als volgt:

"Schrijver dezes, en de personen hierin genoemd, zijn zeer dankbaar voor de hartelijke ontvangst en aanbeveling van de voorgestelde Zending, door de Algemeene Synode gegeven. En, aan den anderen kant hebben zij geen woord van klacht te uiten omtrent de handeling van de Board, maar zijn dankbaar voor de nauwkeurige overweging door de Board aan de zaak gegeven, en sympathiseeren op het diepst met de Board in de smart, die zij en allen moeten gevoelen van wege de ongunstige actie, die werd genomen. Doch dit heft niet de verantwoordelijkheid op. Eene verantwoordelijkheid door God opgelegd wordt niet opgeheven door het erkennen van menschelijke bezwaren. . . . Als God roept, moeten wij gehoorzamen, niet tegenstreven. En, als God roept tot een bijzonder werk, dan moet Hij ook den een of anderen weg hebben, waarlangs dat bijzonder werk kan worden verricht." Na veel biddens en denkens werd een plan beraamd voor de uitvoering van het werk. De leuze der nieuwe Zending stond bovenaan: "Och, dat Ismael mocht leven voor Uw aangezicht." En na de inleiding, gelijk aan die van het eerste ontwerp, staan de volgende regelingen:

1. Deze zendings-beweging zal bekend staan onder den naam van **De Arabische Zending**.
2. Het arbeidsveld, voor zooverre dat thans kan worden bepaald, zal zijn Arabie en de aangrenzende kust van Afrika.
3. Verkozen door, en saamverbonden met, de ondergeteekenden, zal zijn een raadgevende commissie, bestaande uit vier intekenaars, om te helpen in het bevorderen van de belangen van deze Zending.
4. Aangezien deze zending, in haar personeel en werk, uit noodzaak niet tot eenig Kerkgenootschap als zoodanig behoort, zoo worden bijdragen verzocht van een ieder, wien deze zaak moge ter oore komen, onverschillig tot welk kerkgenootschap hij moge behooren.
5. De som benoodigd om het werk van deze Zending te verrichten zal zijn datgene, wat noodig is voor de uitrusting en bezoldiging van de personen die, goedgekeurd zijnde, aangenomen zijn om het werk van deze Zending te verrichten. Geen schuld zal worden gemaakt, en geen salaris zal worden betaald dan aan zendelingen.

ZENDING IN ARABIE.

6. Het wordt begeerd, dat het bedrag ingeteekend geen inbreuk zal maken op de gewone kerkelijke bijdragen van de intekenaars voor Buitenlandsche Zending.

7. Van de ondergeteekenden zal eerstgenoemde Penningmeester zijn, en hier te lande het algemeen opzicht hebben over de Zending, en als zoodanig zal hij een jaarlijksch verslag leveren; terwijl de zendelingen op het veld het algemeen overzicht zullen hebben over de belangen aldaar.

8. Het wordt hierbij verstaan, dat dit ontwerp, met goedkeuring van de intekenaars, gewijzigd kan worden naar dat noodig of wenschelijk moge zijn. . . .

Met het publiceeren van het ontwerp had men wel den beslissenden stap gedaan, doch niet zonder het verlies van een naam van de lijst der onderteekenaars. Bijdragen begonnen in te komen, de adviseerende commissie werd aangesteld, en de Zending werd ge-incorporeerd onder de wetten van den Staat van New Jersey. Onder meer andere teekenen van belangstelling ontving de Zending een nalatenschap van bijna vijf duizend dollars van Catherine Crane Halstead—de grootste gift, en de eenigste nalatenschap, die de Zending ontving gedurende de eerste tien jaren van haar bestaan. Deze onverwachte, en van God gezonden gift, was bemoedigend, en stelde de Zending in staat dadelijk het werk aan te vangen.

Op den 1sten October werd James Cantine geordend, door de Classis Kingston, in de "Fair Street" Gereformeerde Kerk. Den 16den October vertrok hij naar Syrie, kortelijks vertoevende te Edinburgh, Schotland, om met de Vrije Kerk van Schotland te raadplegen in betrekking tot medewerking met hunne Zending in Aden. Het voorstel werd hartelijk begroet, doch het werd niet uitgevoerd, omdat na raadpleging met de zendelingen te Sheikh Othman men van weerszijden tot de overtuiging kwam, dat er misschien meer zou worden uitgevoerd indien de Zendingen afzonderlijk werkten.

De tweede, van die uitgingen naar het zendingsveld, was Rev. S. M. Zwemer, die geordend werd te Orange City door de Classis Iowa, en vertrok den 28sten Juni, 1890.

De twee baanbrekers verlieten Syrie op het eind van November, en gingen naar Cairo om Professor Lansing te ontmoeten, die in Egypte was voor zijne gezondheid. Den 18den December vertrok Cantine direct naar Aden, terwijl Zwemer volgde in een Egyptisch kustschip, omdat hij wenschte Jiddah en Hodeidah aan te doen, en Generaal Haig te ontmoeten, die toen ter tijde te Suakin het opzicht had over het werk van weezen te redden, die van wege den oorlog van hunne ouders waren beroofd. Zijne reis werd gemaakt in gezelschap

DE ARABISCHE ZENDING

ZENDING IN ARABIE.

schap van den bejaarden Bisschop French, hoewel geen van beiden van den ander had gehoord totdat zij in den trein naar Suez met elkander bekend werden. Toen vernamen zij voor het eerst, dat zij beide naar dezelfde plaats reisden, en met hetzelfde doel, om aan de Arabieren Christus te verkondigen.

Het allereerste werk van de twee Amerikaansche zendelingen was om van uit Aden de plaatsen te bezoeken, die door Generaal Haig waren aanbevolen voor zendingswerk. De eene, 'Rev. Cantine, reisde noordwaarts naar het land van den Sultan van Lahej, terwijl de andere langs de zuidkust voer, met Kamil, den Syrischen bekeerling. Deze ernstige, jeugdige discipel was in Syrië met Cantine bekend geworden, en gaf spoedig zijne begeerte te kennen om zich bij het werk voor Arabie aan te sluiten. Hij had de Schriften lief, en deinsde nimmer terug voor hinderpalen in den weg van geloof en dienen. Zijne levensgeschiedenis, beschreven door Dr. H. H. Jessup, toont aan, wat hij afstond voor Christus; alleen de dag der dagen zal bewijzen, hoeveel hij gedaan heeft voor Arabie.

• Op den 26sten Mei ging Cantine op reis naar Muscat en de Perzische Baai, met dien verstande, dat zijn medewerker ondertusschen zou trachten Sana te bereiken, en de gelegenheden voor werk in Yemen op te nemen. Het bericht van den dood van Bisschop French had reeds Aden bereikt. Cantine vertoefde twee weken te Muscat, waarna hij andere plaatsen, aan de Baai gelegen, bezocht, en eindelijk ging hij tot aan Busrah en Bagdad. De belangrijkheid van Busrah als een zendings-centrum viel dadelijk in het oog. In bevolking, genaakbaarheid en belangrijke ligging had het veel voor bij andere plaatsen in oostelijk Arabie. Hier scheen de plaats te zijn om de wig in te slaan.

Een reis van twintig dagen naar Sana en de dorpen van Yemen aan den weg naar Hodeidah had ondertusschen het gewicht van Sana als een middelpunt voor zendingswerk aangetoond. Evenwel, na bespreking der zaak met Mr. Cantine werden de argumenten ten voordeele van Yemen ter zijde gezet, en het werd onderling goedgekeurd om Busrah het hoofdkwartier der Zending te maken. Daarna begonnen de zendelingen met het werk, waartoe zij zich hadden overgegeven, en waarvoor God hun eene opening had gegeven onder de Arabieren. Zijnde reeds eenigszins gehard door hunne ondervindingen, sedert zij te Aden waren aangekomen, zochten zij de steden rondom te bezoeken, en op hunne reizen langs de kust en in het binnenland, bespeurden zij al ras gelegenheden langs den Euphraat, den Tigris en de Perzische Baai. In Busrah trachtten zij de armen en zieken bij te staan met behulp van Dr. M. Eustace, die te dien

ZENDING IN ARABIE.

tijde geneesheer was voor de Europeesche inwoners van Busrah. Na het vertrek van dezen man werd er een verzoek naar het volk in ons land gezonden om een zendeling-geneesheer, en van dien tijd af werd dit werk bijna onafgebroken voortgezet. Gedurende enkele jaren daarna had men vele teleurstellingen in het werk. Twee geneesheeren, die waren gekomen om het medisch werk in de Zending te verrichten, werden genoodzaakt terug te keeren, en de getrouwe helper, Kamil, terecht genoemd **Abd El Messiah** (dienstknecht van Christus), werd opgeroepen om zijn loon te ontvangen. Zijn ziekte was zoo plotseling, en de omstandigheden van zijn dood waren zoo argwaan-wekkend, dat wij wel moeten gelooven, dat hij door vergift een martelaarsdood heeft ondergaan. Hij was in dien tijd de bekwaamste man in de Zending om met de Mohammedanen te redeneeren, en zeer minzaam van karakter. Yakoob, een andere bekeerling uit Islam, die in dienst van de Zending was, en wiens vrouw te Busrah den doop had ontvangen, werd gearresteerd en verhinderd naar ons veld terug te keeren. De Zending had een tijdperk van openbaren tegenstand van de zijde der Turksche plaatselijke regeering te doorworstelen. Colporteurs werden gearresteerd, de Bijbel-winkel werd gesloten en verzegeld, boeken werden verbeurd verklaard, en een wacht werd geplaatst aan de deur van het huis door de zendingen bewoond. Een verzoekschrift werd gericht aan de Opper-regeering om de Zending te verbannen. Doch de mannen in het veld zagen deze teleurstellingen onverschrokken onder de oogen, en hielden vol in het gebed en in den arbeid. Eene aanvraag werd gedaan om meer mannen, gepaard met het verzoek dat, indien de gelden daartoe niet toereikend waren, dan de salarissen van de zendingen zouden worden verminderd, "vertrouwende, dat de beste wijze om de bijdragen te vermeerderen is het werk uit te breiden, in de verwachting dat God voor de toekomst zorg zal dragen." In December, 1892, arriveerde Rev. Peter J. Zwemer om zich bij de Zending aan te sluiten. Een contract werd gesloten voor het bewonen van een nieuw zendingshuis in eene geschikte plaats. Ook werd regeling gemaakt om al het werk van het Britsch en Buitenlandsch Bijbelgenootschap in de streken van de Zending over te nemen. Nog werden plannen beraamd, en aanvankelijk uitgevoerd, om andere posten langs de kust van de Perzische Baai te openen.

Na vele beproevingen en moeielijkheden in het bestuur van de Zending in Amerika, werden in Juni, 1894, regelingen gemaakt waarbij zij werd overgedragen aan het bestuur en toezicht van de Board van Buitenlandsche Zending van de Gereformeerde Kerk. Al de

ZENDING IN ARABIE.

leden van het bestuur worden gekozen uit de leden van de Board van Buitenlandsche Zending, waardoor het werk in handen van mannen van ervaring komt, en minder kostbaar is dan te voren. De bijzondere corporatie als zoodanig bleef echter bestaan. De Zending blijft nog altoos zonder schuld. De bestaande syndicaten blijven, en andere worden gevormd. Het wordt nog begeerd, dat de ingeschreven bijdragen geen inbreuk zullen maken op de gewone bijdragen van zulke personen aan buitenlandsche zending. En alle intekenaars en vrienden moeten niet vergeten dat slechts zulke sommen naar het Arabisch zendingsveld gaan, als bepaald daarvoor afgezonderd worden, want hare Penningmeester werkt geheel afzonderlijk van den Penningmeester van de algemeene Board van Buitenlandsche Zending. De verandering in het bestuur der Zending werd door bijna al de intekenaars en zendelingen hartelijk aangenomen, en thans twijfelt niemand aan de wijsheid en voordeeligheid er van.

Wij zullen nu veel van de bijzonderheden van het getrouwelijk verrichte werk moeten overslaan, en ons bepalen bij den toestand van het werk, zooals zich dat thans voordoet.

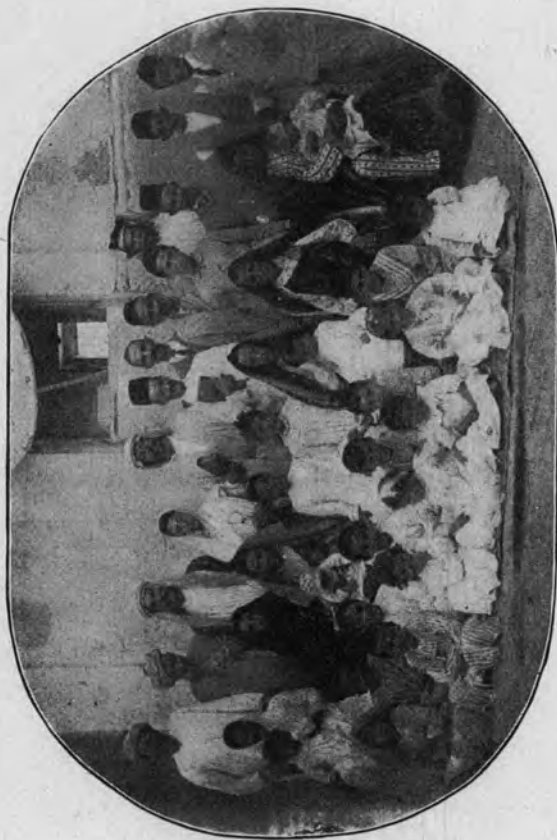
"Het doel der Zending, in overeenstemming met het origineele plan, is de evangelisatie van Arabie. Onze pogingen moeten aangewend onder en voor de Mohammedanen, insluitende de bevolking van slaven. Onze voornaamste middelen zijn, prediking, Bijbel-uitdeeling, zendingsreizen, medisch werk, en school-onderwijs. Ons doel is om van de kust af het binnenland van Arabie te bezetten."

Voornoemde woorden zijn eene aanhaling uit de herziene "Regelen van de Zending op het Veld," en luiden bijna woordelijk gelijk het origineele plan van de Zending, geschreven omtrent zeventien jaren geleden. Wijl plaats gevende voor ontwikkeling en voor nieuwe afdeelingen van werk, zoo houden toch de zendelingen zich nog steeds aan de eerste beginselen, en zetten den arbeid voort in denzelfden geest, als die van de eerste stichters.

Gaande van punt tot punt, laat ons zien, wat er wordt verricht, en hoe de zendelingen beleven, hetgeen zij belijden.

DE EVANGELISATIE VAN ARABIE.—Om aan de kust te beginnen en zodoende Arabie te evangeliseeren, is altoos het doel van deze Zending geweest. En dit bedoelt niets minder dan geheel Arabie voor Christus. Het bedoelt ook, dat de plannen voor dit werk met wijsheid zullen worden ontworpen, in geloof zullen worden uitgevoerd, en dat men nimmer zal terug gaan, zoo lang als God niet de arbeiders verlaat.

Al het werk langs de kust wordt bestuurd van uit drie zendings-

INBOORLING_GEMEENTE TE BAHREIN.

ZENDING IN ARABIE.

posten die centraal zijn gelegen, en buiten-posten langs deze lijn worden zoo spoedig mogelijk bezet. Uit Muscat in het zuiden is reeds een buitenpost geopend eenigszins verwijderd van de kust; uit Bahrein had men reeds een buitenpost geopend, doch die werd gesloten door den tegenstand van het volk, geheel zonder toedoen van degenen, die daar werkten, doch een andere plaats aan de kust wordt verwacht spoedig te zullen worden geopend; en uit Busrah in het noorden zijn twee buitenposten reeds sedert eenigen tijd geopend in de rivier-streek, waar van jaar tot jaar de poorten wijder worden opengedaan naar het land van de Nejd. De kust als eene basis voor het werk is reeds bijna, zoo niet geheel, vastgesteld, en schoon nog veel moet gedaan worden om deze basis te versterken, zoo zien toch reeds de arbeiders uit naar gelegenheden om verder af te gaan, en om meer volkomenlijk het doel van de Zending te bereiken.

DIRECTE POGINGEN VOOR MOHAMMEDANEN.—Dit, het tweede artikel van hunne regelen, werd voor de zendelingen grootelijks beslist toen zij in een veld traden, waar de bevolking meest al Mohammedaansch is. Zij verwaarloozen niet anderen, die tot hen komen, en hunne getuigenis aan de Joden te Busrah, en aan de Hindus te Muscat, is helder en geregeld. Ofschoon somtijds wel de verleiding komt om zich bij Joden, Christenen en Hindus te bepalen, zoo houden zij toch, al is het ook met opoffering van persoonlijke genegenheid, hun origineel doel voor oogen. Dit blijkt uit de statistiek van het jaar 1906. Van de bijbels werden 92½ per cent verkocht aan Mohammedanen. In het hospitaal te Busrah waren 73 per cent van de patienten van deze zelfde klasse, als ook de helft van de kinderen in de school te Muscat, niettegenstaande den diepen afkeer van de Mohammedanen om hunne kinderen onder den invloed van de zendelingen te doen zijn. Uit Muscat wordt ook gemeld, dat er dikwijls meer Mohammedanen dan anderen tot den predikdienst op Zondag komen. Dagelijksch verkeer, vrienden, en bezoeken afleggen, zijn bijna uitsluitend onder de Mohammedanen. Voor hen arbeiden en bidden onze zendelingen, en onder hen hopen zij, op Gods eigen tijd, een oogst in te zamelen.

PREDIKING.—Sprekende over middelen, dan komen wij allereerst tot prediking. Het eerste werk verricht door onze zendelingen in het veld was prediken voor de Europeanen in de zendingsposten. Dit weiden van de kudde, die alreeds in naam tot Christus behoort, een werk hetwelk thans door de Kerk wordt aanbevolen, is altoos

ZENDING IN ARABIE.

door deze Zending behartigd. De Schriften zijn verkocht aan zogenoemde Christen volkeren, die hebben verklaard, dat zij nimmer te voren het woord Gods in handen hadden gehad, en enkelen onder hen schijnen tot de zaligmakende kennis van de Waarheid te zijn gebracht. Behalve des zomers, wanneer de buitenlanders hier en daar verspreid zijn, wordt door het geheele jaar geregeld dienst in het Engelsch gehouden in al onze zendingsposten. De bijdragen en giften ontvangen voor dit werk getuigen, dat deze pogingen wel terdege worden gewaardeerd.

Prediking in het Arabisch, d.i., voor inboorlingen, verschilt noodwendig veel van prediking onder menschen, die geen Mohammedanen zijn. Wat in andere Zendingen bekend staat onder den naam van **straat-prediking** vindt hier geen plaats. Wat er misschien het naast bij komt is, wanneer men soms in het reizen eene lange publieke discussie houdt met den oppersten "Mullah," als wanneer de zendeling, in het bijzijn van eene schare volks, den weg des levens verklaart. Gelegenheden voor dit soort van werk doen zich altoos voor. In hunne woningen, op een bezoek, in den Bijbel-winkel, in den koffie-winkel, en in de poorten van de stad, verhalen de zendelingen aan een, of twee, of meer, in eenvoudige woorden, de geschiedenis des Evangelies, en zoeken hen te winnen voor Christus. Doch waar men nog het duidelijkst kan spreken is in de hospitalen en "dispensaries." Rapporten van het medisch werk spreken hiervan als het voornaamste doel, en de statistiek van duizenden van mannen en vrouwen, die daar de blijde boodschap hooren, is bemoedigend. Uit Bahrein rapporteert men, dat meer dan zeven duizend mannen en drie duizend vrouwen aldaar deze diensten hebben bijgewoond in een enkel jaar. Lezen, spreken en bidden met de patienten in de kamers van het hospitaal worden getrouw verricht, beide te Busrah en te Bahrein. Dit werk is niet zonder vrucht geweest, en moet wel in 't vervolg meerdere vrucht afwerpen, naar gelang dat de arbeid al beter wordt gedaan, en het vertrouwen van het volk al meer wordt gewonnen door degenen, die het Evangelie aan hen prediken. Geregelde Zondagsdiensten in de Arabische taal worden gehouden in al onze zendingsposten, en de opkomst bij deze diensten is zeer bemoedigend, terwijl dikwijls bezoekers van buiten af komen om naar het Woord te luisteren.

Te Bahrein, hoewel nog niet in naam georganiseerd, zijn toch de Christenen begonnen gesamenlijk te werken, en brengen zij de helft van het salaris bijeen van een inboorling arbeider, die afgezonderd is voor meer bijzonder gemeentelijk werk. Ook worden Zon-

ZENDING IN ARABIE.

dagsscholen gehouden voor oud en jong, en de wekelijksche biduren worden getrouw bijgewoond.

BIJBEL VERSPREIDING.—Wanneer wij spreken van **Bijbel-werk**, dan noemen wij iets, hetwelk van het begin af aan veel tijd en krachten van de zendingen heeft ge-eischt. Nog maar pas waren zij te Busrah gevestigd, of zij waren met de Britsch en Buitenland-sche Bijbel Vereeniging overeen gekomen om al haar werk in hun noordelijk veld te verrichten, en later vereenigden zij zich met de Amerikaansche Bijbel Vereeniging in het werk te Bahrein en Muscat. Te zien dat Gods Woord in steeds uitgebreider kringen in het land van Arabie werd verspreid, dat deze en gene kwam om verklaringen van het Woord te ontvangen, en dat de Bijbel het woord des levens voor vele zielen is geworden, dit alles strekt de zendingen tot de grootste blijdschap. Het getal van drie of vier honderd copie-en verkocht als opgegeven in het eerste rapport, is steeds aangegroeid, totdat het verleden jaar (1906) bijna 5,000 bedroeg. Schoon meest aan Mohammedanen, zoo werden er toch ook 370 copie-en aan Joden, Christenen en Hindus verkocht. Drie nieuwe Bijbel-winkels zijn geopend, makende het getal thans **acht**. Alle pogingen worden aangewend om deze winkels zooveel mogelijk aantrekkelijk te maken. Goedgekeurde niet-godsdiensstige boeken worden er op nagehouden om de aandacht van mogelijke koopers te trekken. Arabische nieuws-bladen en tijdschriften worden met hetzelfde doel aangeboden, en men doet al het mogelijke om deze winkels plaatsen voor de prediking des Woords te maken, zoowel als voor het verkoopen van de Schriften. Het is opmerkenswaardig, dat bijna drie-vierde van de boeken verkocht worden in afgelegen plaatsen, buiten onze hoofd-zendingsposten. In 1906 reisden tien colporteurs 6,800 mijlen, bezoekende sommige tot op dien tijd hun onbekende plaatsen, en vonden algemeen een gulle ontvangst. In dezen zijn hunne ondervindingen zeer verschillend van wat zij waren eenige jaren geleden. Hun doel wordt thans beter verstaan, de invloed van het medisch werk in het verdrijven van vooroordeel wordt meer wijd en zijd gevoeld, en daar schijnt eene algemeene waardeering, indien niet aanneming, te komen van de christelijke waarheden. De gelegenheden voor onze colporteurs zijn vele en kostbaar, en van jaar tot jaar worden mannen opgeleid, die kunnen onderwijzen en redeneeren en respect afdwingen door hunne kennis van het Mohammedanisme en van de christelijke leer.

MEDISCH WERK.—Elke schrijver over zendingswerk onder de Mohammedanen pleit voor vermeerdering van medische zendingen.

ZENDING IN ARABIE.

Dat de Arabische Zending hunne waarde verstaat, blijkt uit het feit, dat acht van hare achttien zendelingen geneesheeren of opgeleide zieken-oppasters zijn. Begonnen door een onzer eerste zendelingen, schoon zelf geen geneesheer zijnde, is het werk genoegzaam bewezen van waarde te zijn, zoodat thans bekwame doctors, beide mannen en vrouwen, als eene noodzakelijkheid worden beschouwd in al onze zendingsposten. Er was een tijd, wanneer eenige oude kamer beneden in een huis goed genoeg geacht werd voor een "dispensary," terwijl men thans tracht om al de woonhuizen zoo koel en aangenaam te maken als het hospitaal gebouw te Bahrein. In de steeds aangroeiende behoefte aan kostbare medische uitrusting is op wonderbare wijze voorzien door vrienden, die voor dat doel zijn verwekt.

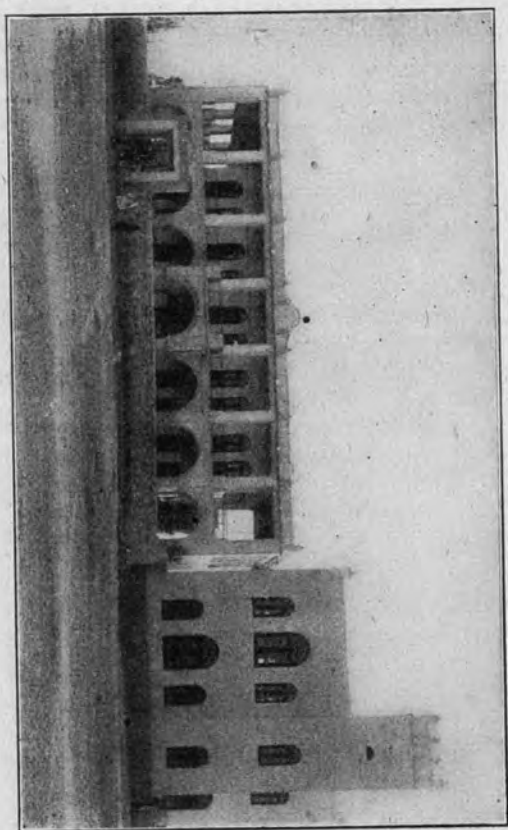

DR. EN MRS. C. S. G. MYLREA

Bij het overzien van het rapport worden wij bepaald bij de verrassende toename in het getal van operaties en van binnen-patienten. Want onder de zoodanigen is het, mogelijk gemaakt slechts door hospitalen, dat de gelegenheden zich opdoen om de praktijk en de theorie, de leer en de vrucht, van, het Christendom zoo voor te stellen, dat het den diepsten indruk maakt op het hart van den Mohammedaan. Dat de zendelingen te Busrah en Bahrein van deze gelegenheden gebruik maken, blijkt uit hetgeen zij verhalen van het zeer belovend werk verricht in de zieken-kamers. Ook patienten van een betere, of liever gezegd, maatschappelijk hogere klas, worden naar onze hospitalen getrokken; en ook komen mannen en vrouwen van grootere afstanden om van pijn en ongemak verlost te worden. Gedurende het jaar werden meer dan 22,000 patienten behandeld, en allen in den naam des Heeren. Wie kan hiervan de waarde berekenen, zoowel tegenwoordige als toekomstige, voor den groei van het Koninkrijk van Christus?

Werk van dezen aard is nu ook begonnen in den zendingspost van Muscat. Mrs. Cantine heeft een dagelijksche "dispensary" voor

HOSPITAAL, SCHOOL EN KAPEL, BAHREIN

ZENDING IN ARABIE.

vrouwen en kinderen, en de groei in belangstelling en in getallen is zeer bemoedigend. In gevallen, waar de ondervinding van de zendeling ontoreikend is, wordt vriendelijk hulp verleend door den Engelschen geneesheer te Muscat gevestigd. De waarde van dit werk is niet alleen in het werk als zoodanig, maar ook in de voorbereiding voor medisch werk van een hooger grad.

ZENDINGSREIZEN.—Men begon al spoedig uit te vinden, dat gecentraliseerd en krachtig doorgedreven werk in een nieuw Moham-medaansch veld, zekerlijk bitteren tegenstand zou verwekken, en daarom werd het beter geacht in het eerst de krachten wat te verspreiden, totdat men de vriendschap en het respect van sommigen zou hebben gewonnen, en de boodschap des Evangelies tijd zou hebben gehad om hier en daar in de harten van personen te zinken. De eerste pogingen gedaan, waren omtrent zooveel buiten de zendingsposten als daar binnen. Thans is de toestand in de centrale plaatsen grootelijks veranderd, en verbeterd, zoodat deze plaatsen meer en meer het grootste deel van den tijd en de krachten van de zendelingen eischen. Evenwel zien allen ten volle de noodzakelijkheid in om de koorden te verlengen, en naar het binnenland zich uit te strekken, gelijk ook blijkt uit de Regelen der Zending, waarin het van elk een gevraagd wordt, dat hij ieder jaar ten minste zes weken doorbrengt in zendingsreizen. Uitgestrekte reizen worden elk jaar gemaakt van uit al onze zendingsposten, en vooral van uit Busrah, waar men thans bevoorrecht is met twee geordende zendelingen. Aan een van dezen wordt het werk van de buitenposten opgedragen, en die is nu in staat om verschillende plaatsen te bezoeken, die vroeger onbezocht bleven. Van uit Bahrein wordt zooveel mogelijk de gansche kust langs het vasteland door zendelingen en helpers bezocht, en er bestaat goed vooruitzicht om spoedig een zendingspost te vestigen aan de oude Zeerooverskust. En te Muscat wordt dit veld voor zendingsreizen van jaar tot jaar grooter. Ook hebben de helpers veel van dit soort van werk kunnen doen zonder het gezelschap van de zendelingen, hoewel laatstgenoemden in geen deele uit het veld zijn gebleven. En van Muscat is het ook een van de zendingsvrouwen gelukt enkele succesvolle reizen te maken naar dorpen op eenigen afstand in het binnenland gelegen, en overal waar zij kwam was overvloedige gelegenheid om de kranken bij te staan, en het Woord Gods tot de vrouwen te brengen.

Wanneer wij in aanmerking nemen het kleine getal van zendelingen tot dus verre, die niet met de taal bezig waren, en hoe noodzakelijk het is persoonlijk toezicht te houden over al hetgeen toe-

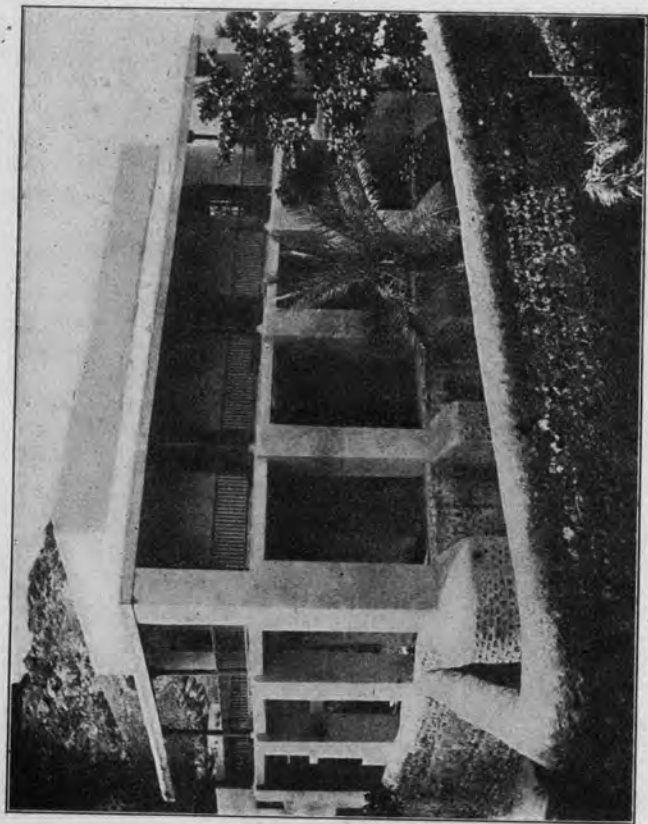
ZENDING IN ARABIE.

gaat in de zendingsposten, in een land, waar alles op politiek, maatschappelijk en zedelijk gebied zoo weinig vastigheid bezit, komen wij tot de overtuiging, dat in de verspreiding van de blijde boodschap in het binnenland er zeer goede arbeid is verricht, en de vruchten zijn zoo bemoedigend, dat al de zendelingen verlangend uitzien naar den tijd wanneer ook zij vrij zullen zijn om aan dit werk deel te nemen.

SCHOOL ONDERWIJS.—Dit departement van het werk werd niet genoemd in de eerste **Regelen** van de Zending. De reden hiervan is, dat ten tijde dat de eerste baanbrekers zich beijverden om in een vijandig land vestiging te verkrijgen, andere middelen dan onderwijs meer belovend, en meer onontbeerlijk werden geacht. De waarde van onderwijs werd echter ten allen tijde door de zendelingen gevoeld, en van tijd tot tijd vergaderden zij kleine klassen, vooral van jonge mannen, die begeerte hadden om de Engelsche taal te leeren. Doch eerst kort geleden is het onderwijs als een werkelijk bestanddeel van de Zending erkend.

School-onderwijs is noodzakelijk en heeft zijn eigen bijzondere beloften. Is men eenmaal geslaagd in het geven van bepaalde indrukken aan het jongere geslacht, in betrekking tot het Christendom, dan zijn er vele moeilijkheden voor de toekomst uit den weg geruimd. Doch het is thans een tijd van spanning en beproeving, en allen zijn van oordeel, dat geen enkele afdeling van het werk zoo veel zorg en kweeking, en zoo veel tijd en inspanning vereischt, als de scholen. De moeilijkheden zijn niet overal dezelfde. Te Busrah, waar de behoefte door allen wordt erkend, en waar de gelegenheden zeer schoon zijn, wordt elke stap zooveel mogelijk verhinderd door eene tegenstrevige Regeering. In andere zendingsposten is er groote onverschilligheid aan de zijde van bijna allen omtrent de waarde van eene opvoeding boven de kennis slechts van den Koran. En daar is altoos de spreekwoordelijke afkeer van den Mohammedaan om zijne kinderen onder onze leiding te plaatsen. In weerwil van deze moeilijkheden blijven de scholen toch bestaan in al onze drie zendingsposten. Langzamerhand doet men ondervinding op, verkrijgt men beter uitrusting, beter onderwijzers, meer leerlingen, en onze verwachting van eindelijk succes wordt steeds grooter. In 1906 had men 112 jongens en 65 meisjes op de naamlijsten van de scholen.

ZENDINGS-EIGENDOMMEN.—Gelijk in Amerika de voorspoed van eene zaak gewoonlijk kan worden afgemeten bij de gebouwen, bewoond door hare werklieden, zoo wordt eene Zending somtijds beoordeeld naar gelang van de maatregelen, die genomen worden

ZENDINGSHUIS TE MUSCAT

ZENDING IN ARABIE.

voor de gezondheid en de krachten van hare zendelingen, zoodat zij op het voordeeligst die krachten kunnen gebruiken. In dezen is men ook zichtbaar vooruit gegaan. Vooral is dit waar te Bahrein, waar men nu een goed gebouw heeft voor school en kapel, het hospitaal werd vergroot, en een ruim en geschikt zendingshuis werd opgericht. Te Muscat zijn ook verbeteringen gemaakt aan het zendingshuis en de omgeving, en in het landelijk dorp van Nachl heeft men een eigendom aangekocht. Ook wordt te Muscat een gebouw opgericht, dat bestemd is als een gedenkteeken aan Rev. Peter J. Zwemer. De fondsen voor dit gebouw werden door de Zwemer familie bijeen gebracht. In Busrah is men nog onder de kostbare en kwellende noodzakelijkheid van te wonen en te arbeiden in gehuurde huizen. De Board van Toezicht heeft een verzoek goedgekeurd om zoo spoedig mogelijk gelden te verzamelen voor het aankopen van een eigendom te Busrah, opdat ook daar het werk meer economisch en voordeeliger kan worden verricht.

VROUWEN-WERK VOOR VROUWEN.—Deze afdeling van 't werk heeft reeds voor ettelijke jaren bestaan, en neemt meer en meer in omvang en belangrijkheid toe. De zendelingen, die eerst in het veld waren, kunnen zich den tijd herinneren toen de dag nog zeer ver af scheen waarop men vrouwen arbeiders in dit gedeelte

MISS M. WILTERDINK

MRS. S. M. ZWEMER

van Arabie zou hebben, en toen zelfs de mogelijkheid van vrouwen-arbeid in dit klimaat, zoowel in Amerika als op het veld, in twijfel werd getrokken. Thans tellen de vrouwen de helft van het geheele Zendings-personeel, en wie zou zeggen, dat hun werk minder belangrijk was, dan dat der mannen, die zou overhaastig spreken. Wat hierboven geschreven is, moet toegepast op vrouwen, zoowel als op mannen. In vele zaken is het onmogelijk het werk te scheiden, doch in het medisch werk voor vrouwen in onze drie zendingsposten,

ZENDING IN ARABIE.

in huisbezoek, in de meisjes-scholen, de vrouwen-biduren, en de Zondagsschool-klassen, zien allen een profetie van een reiner huiselijk leven, een meer ontvangbaar komend geslacht, en den dageraad van een heerlijker dag voor beide de mannen en de vrouwen van Arabie.

Wij kunnen niet nalaten aan het einde van deze beschrijving over onze Zending in Arabie, ten minste korte melding te maken van de edele mannen en vrouwen, die als slachtoffers der liefde voor Christus en zijne zaak in Arabie zijn gevallen.

De eerste van dezen was Peter J. Zwemer, die den 19den October, 1892, scheep ging naar Arabie, om daar zijn levenswerk te verrichten. En dat heeft hij dan ook ten einde toe volbracht, ofschoon de taak niet zoo lang duurde, als hij zich had voorgesteld. In Mei van het jaar 1898 moest hij van wege zijnen zeer zwakken toestand Arabie verlaten. Hij kwam nog levend in Amerika aan, doch ontsliep in het Presbyteriaansch Hospitaal te New York, op den 18den October van 1898, juist zes jaren, nadat hij naar Arabie was vertrokken.

Rev. George E. Stone ging in Augustus van het jaar 1898 scheep naar Arabie. Reeds in Juni van het volgende jaar overleed hij aan eene beroerte, veroorzaakt door de hitte, te Birka, eenige mijlen oost van Muscat. Kort, zeer kort, was zijn arbeid in Arabie, maar daarom toch zeker niet te vergeefs.

Rev. Harry J. Wiersum vertrok als zendeling naar Arabie in September van het jaar 1899, en vertoefde het eerste jaar in Muscat en Bahrein. Oogenshijnlijk in het bezit van de beste gezondheid werd hij plotseling aangevallen door de gevreesde kinderpokken. Op den 3den Augustus, 1901, ontsliep hij zacht en kalm in den Heere. Ook maar een korte oefentijd, doch heerlijk graan voor den akker van Gods Koninkrijk in Arabie.

Het volgende slachtoffer was Mrs. Marion Wells Thoms, M. D., die in December van het jaar 1898 met haren man, Dr. Thoms, in Arabie aanlandde. Zij arbeidde met veel vrucht, totdat zij met verlof naar Amerika gingen. Voor de tweede maal in Arabie gekomen zijnde, werd zij door zenuw-zinkingskoortsen aangevallen, en op den 23sten April, 1905, ging zij vol geloof, en met gebed voor Arabie, naar het Vaderhuis.

Mrs. Jessie Vail Bennett kwam in November van het jaar 1904 te Bahrein aan. Dadelijk legde zij zich ijverig toe op de studie van de taal, en begon zoo spoedig mogelijk met de vrouwen te arbeiden. Als of zij wist, dat er haast bij was! Slechts tot op den 21sten Januari, 1906, mocht zij in de Zending verblijven, toen zij, door zenuw-zinkingskoortsen aangetast, tot den hooger en dienst werd opgeroepen.

ZENDING IN ARABIE.

Is het niet passelijk van bovengenoemden te zeggen: "Deze allen zijn in het geloof gestorven, de beloften niet verkregen hebbende, maar hebben ze van verre gezien, en geloofd, en omhelsd"?

Hiermede besluiten wij de mededeeling van hetgeen onze zendeling-mannen en vrouwen gedaan hebben, en doende zijn, in het veld van Arabie. Wat Gods Geest heeft gedaan, en doende is, in de harten van de Arabieren, dat weet Hij alleen. Het is niet de gewoonte geweest van de Zending de namen van bekeerlingen en onderzoekers bekend te maken, schoon zij altoos genoemd worden op de jaarlijksche vergaderingen van de zendingen. Sommigen staan vast in het geloof, het kruis verdragende, en den smaad ver-

REV. G. J. PENNINGS

achtende. Anderen zijn er, die de eerste stappen nemen in de genade en de kennis des Heeren. Sommigen zijn terug geweken, en weer anderen hebben hunne plaatsen ingenomen. De kleine schare van gedoopte Christenen vergaderd te Bahrein schijnt geen groote oogst te zijn in onze oogen, doch wij hebben de verzekering, dat in al onze buitenposten er velen zijn, die den Christus aanbidden, schoon zij Hem nog niet voor de menschen belijden. Mannen en vrouwen hebben hun leven gegeven in Arabie om aldaar aan hunne medemenschen de blijde boodschap te brengen, en wij zijn verzekerd, dat dit eene roepstem zal wezen voor anderen om de plaatsen van deze in te nemen, zoodat niet slechts de Zending haar doel moge bereiken, maar dat ook Christus Zijn doel moge bereiken in het verkrijgen van gansch Arabie als Zijn eigendom.

SLOTWOORD.

Hiermede besluiten wij onze beschrijving van het werk onze Zending in Azie. Veel komt er voor in de berichten, dat onze harten tot innige dankbaarheid aan God moet stemmen. Hij heeft ons de keur der zendingsvelden gegeven, en heeft het werk, hoe gering ook, vergeleken bij dat van veel grootere zuster-kerken, ruimschoots gezegend. Opmerkelijk is het vooral, dat wij op verscheidene velden de eersten, of onder de eersten, mochten zijn om de boodschap des vredes aan het volk te brengen. Dit was het geval in Zuid en Noord Japan, en is betrekkelijk waar in China en in Arabie. Overal werd ons ruime gelegenheid gegeven om te arbeiden, daar de velden ons aangewezen altoos veel grooter waren, dan wij naar behooren konden bezetten. De beperking is nimmer geweest op de velden "wit om te oogsten," maar in het getal van mannen en vrouwen die uitgezonden werden, zoowel als in geldelijke middelen, voor het werk afgezonderd. Wat echter geldt voor het werk in 't algemeen, en voor vele gemeenten in het bijzonder, geldt niet voor alle gemeenten, en ook zeker niet voor elk persoon in de gemeenten. Sommige hebben "naar vermogen, ja zelfs boven vermogen," hunne liefde-gaven voor dit werk des Heeren afgezonderd. En vooral gedurende de laatste jaren en maanden heeft het zendingswerk eene zeer warme plaats verkregen in het hart van verscheidene onzer gemeenten, en van een groot getal personen. Dit blijkt ook uit het feit, dat niettegenstaande de bijna overal gevoelde schaarschheid aan geld, toch de bijdragen voor het buitenlandsch zendingswerk gedurende de acht verstreken maanden van het fiskale jaar merklijk hooger zijn, dan die van de gelijke maanden van het vorige jaar. En wij zijn er van overtuigd, dat het andere gemeentelijke werk, door deze offervaardigheid voor buitenlandsche zending, niet zal lijden, maar, integendeel, zal worden bevorderd. En dit zal altoos zoo blijven, wanneer men niet het een bij het ander voortrekt, maar den geest der offervaardigheid voor geheel het werk des Heeren een steeds vrijeren en ruimeren werkkring wordt gegeven.

Vooral pleiten wij voor het gedurig gebed der gemeenten voor onze zendelingen op de verschillende velden. Het is lang onze diepste overtuiging geweest, dat het verband zeer nauw is tusschen eene biddende zendingsgemeente hier te lande en den voorspoed van het zendingswerk in de buitenlanden. Beide in 't gezicht van wat de Heere reeds door onze zendelingen heeft verricht, en van wat er nog te verrichten staat, worden wij aangespoord en aangemoedigd tot verdubbelden ijver in het gebed, zoowel als in het naarstig gebruik van alle rechtmatige pogingen tot uitbreiding van Gods Koninkrijk bij ons hier te lande en tot aan de uiterste einden der aarde.

ALGEMEENE STATISTIEK, 1906-1907

	China	Indie	Noord Japan	Zuid Japan	Arabie	Totaal
Zendings-posten bezet.....	4	8	5	3	3	23
Buitenposten en predikplaatsen.....	50	172	15	22	4	263
Mannen-zendingen, geordend.....	5	9	6	3	5	28
Mannen-zendingen, ongeordend.....	1	2	1	1	5	10
Vrouwen-zendingen gehuwd.....	5	11	6	4	6	32
Vrouwen-zendingen, ongehuwd.....	10	9	4	4	3	31
Inboorling-leeraars, geordend.....	13	14	6	4	37
Inboorling-helpers, mannen.....	75	276	4	6	18	379
Inboorling-helpers, vrouwen.....	14	111	7	2	3	137
Gemeenten.....	14	18	1	4	37
Avondmaalsgangers.....	1,636	2,792	234	381	5,043
Op Belijdenis aangenomen (in 1906).....	127	146	60	37	370
Kostscholen, jongens.....	2	4	1	1	8
Scholieren.....	166	235	288	98	787
Kostscholen, meisjes.....	5	3	1	1	10
Scholieren.....	262	195	230	77	764
Theologische scholen.....	1	1	1	3
Studenten.....	17	26	20	63
Zondagsscholen.....	180	37	21	7	245
Scholieren.....	6,151	1,767	1,067	145	9,130
Dagscholen.....	24	162	5	191
Scholieren.....	583	7,429	177	8,189
Hospitelen en "dispensaries".....	2	2	3	7
Patiënten behandeld.....	9,505	57,267	22,413	89,185
Bijdragen van Inboorlingen (in goud)...	\$5,439	\$2,124	\$349	\$839	\$126	\$8,877

N. B. In Noord-Japan gaat de statistiek betrekkelijk gemeenten avondmaalsgangers, en belijdenis aangenomen, en bijdragen, alleen over predikplaatsen, daar de georganiseerde gemeenten, behalve een, alle direct aan de Kerk van Christus in Japan verslag indiensen en niet aan de Zending.

VERGELIJKENDE STATISTIEK, 1858-1907

	1858	1868	1878	1888	1898	1907
Zendingsposten.....	6	10	11	11	23	23
Buitenposten en Predikplaatsen.....	2	18	49	123	241	263
Mannen-zendingen.....	8	14	16	28	36	38
Vrouwen-zendingen, gehuwd.....	6	12	14	21	31	32
Vrouwen-zendingen, ongehuwd.....	1	7	9	20	31
Inboorling-leeraars, geordend.....	4	6	26	30	37
Inboorling-helpers, mannen.....	22	76	86	173	211	379
Inboorling-helpers, vrouwen.....	2	10	47	41	137
Gemeenten.....	7	13	31	47	47	37
Avondmaalsgangers.....	297	816	1,563	4,559	5,564	5,043
Kostscholen, Jongens.....	2	1	7	10	8
Scholieren.....	55	40	308	517	787
Kostscholen, meisjes.....	1	3	5	10	10
Scholieren.....	46	97	300	456	764
Theologische studenten.....	7	19	32	61	63
Dagscholen.....	6	17	44	106	201	91
Scholieren.....	87	413	1,341	2,612	6,059	8,189
Hospitelen en "dispensaries".....	1	4	7
Patiënten behandeld.....	15,507	9,673	118,046	89,185
Bijdragen van Inboorlingen (in goud)...	\$1,134	\$1,500	\$8,325	10,758	\$8,877

HOOFD-PUNTEN VAN HET WERK.

Het getal onzer zendelingen is 110, het grootste in onze geschiedenis. Van dit getal behooren 27 tot de Amoy Zending, China; 32 tot de Arcot Zending, Indie; 18 tot de Noord, en 13 tot de Zuid Japan Zending; en 20 tot de Arabische Zending. Van de 42 mannen zijn 32 geordend en 10 ongeordend. Van de 68 vrouwen zijn 34 gehuwd en 34 ongehuwd. Onze zendelingen en inboorling-predikers bezetten 286 posten en buitenposten (een aanwinst van 17); van de inboorlingen bezig in het werk der Zending zijn 416 mannen (een aanwinst van 26), waarvan 37 geordende leeraars zijn, en 137 vrouwen. In de 37 gemeenten werden 370 op belijdenis aangenomen gedurende het jaar 1906. Het geheele getal van avondmaalsgangers was 5,043, en hunne bijdragen waren \$8,817 in Amerikaansch geld. De 245 Zondagsscholen hadden 9,130 scholieren. In de 21 kostscholen waren 1,614 scholieren, insluitende 63 in theologische scholen en klassen.

In de 191 dagscholen waren 8,189 scholieren, insluitende 1,400 in "Voorhees College" te Vellore, Indie, en de voorbereidende scholen er aan verbonden. In de 7 hospitalen werden, gedurende het jaar 1906, 89,185 patienten behandeld.

In de Arabische Zending werden 4,692 exemplaren van den Bijbel, of gedeelten des Bijbels, in 14 verschillende talen verkocht door de zendelingen en colporteurs.

De geheele som ontvangen door de Board gedurende het jaar (1 Mei, 1906, tot 1 Mei, 1907) voor al het buitenlandsch zendingswerk bedroeg \$179,232.60.

ZENDELINGEN VAN DE BOARD.

AMOY ZENDING.

Eenigst adres—Amoy, China.	Uitgegaan.
Mrs. J. V. N. Talmage, Amoy.....	1865
Mrs. Helen C. Kip, Chiang-chiu.....	1865
Miss Mary E. Talmage, Amoy.....	1874
Miss Catherine M. Talmage, Amoy.....	1874
Rev. Phillip W. Pitcher, Amoy.....	1885
Mrs. Annie F. Pitcher, Amoy.....	1885
Rev. John A. Otte, M.D., Amoy.....	1887
Mrs. Frances C. Otte, 475 East Fulton St., Grand Rapids, Mich.....	1887
Miss Nellie Zwemer, Tong-an.....	1891
Miss Elizabeth M. Cappon, Holland, Mich.....	1891
Miss Margaret C. Morrison, 25 East 22d St., N. Y.....	1892
Miss Lily N. Duryee, 25 East 22d St., N. Y.....	1894
C. Otto Stumpf, M.D., Queens, L. I., N. Y.....	1899
Mrs. Eleanor Stumpf, Queens, L. I., N. Y.....	1899

Rev. A. Livingston Warnshuis, Sio-khe.....	1900
Mrs. Anna D. Warnshuis, Sio-khe.....	1900
Rev. Harry P. Boot, Holland, Mich., 147 E. 9th St.....	1903
Mrs. Nettie K. Boot, Holland, Mich., 147 E. 9th St.....	1903
Rev. Frank Eckerson, Tong-an.....	1903
Miss Alice Duryee, 25 East 22d St., N. Y.....	1903
Miss Elisabeth H. Blauvelt, M.D., Sio-khe.....	1905
Miss Gertrude Wonnink, Tong-an.....	1906
Rev. Henry J. Voskuil, Amoy.....	1907
Rev. Henry P. De Pree, Amoy.....	1907
Mrs. Kate E. De Pree, Amoy.....	1907
Miss Katherine R. Green, Amoy.....	1907
Miss Anna H. Meengs, (aangesteld).....	1908

ARCOT ZENDING.

Algemeen adres—Madras Presidency, India.

Rev. Jared W. Scudder, M.D., D.D., Palmaner.....	1855
Mrs. Julia C. Scudder, Palmaner.....	1855
Rev. Jacob Chamberlain, M.D., D.D., Coonoor.....	1859
Mrs. Charlotte B. Chamberlain, Coonoor.....	1859
Mrs. Sophia W. Scudder, 25 East 22d St., N. Y.....	1861
Rev. J. H. Wyckoff, D.D., Vellore.....	1874
Mrs. Gertrude Chandler Wyckoff, Vellore.....	1892
Miss Julia C. Scudder, Palmaner.....	1879
Rev. Ezekiel C. Scudder, Tindivanam.....	1882
Mrs. Mable J. Scudder, Tindivanam.....	1889
Miss M. K. Scudder.....	1884
Rev. Lewis R. Scudder, M. D., Ranipettai.....	1888
Mrs. Ethel T. Scudder, Ranipettai.....	1888
Rev. Lewis B. Chamberlain, Madanapalle.....	1891
Mrs. Julia Anable Chamberlain, Madanapalle.....	1897
Rev. James A. Beattie, Chittoor.....	1893
Mrs. Margaret Dall Beattie, Chittoor.....	1893
Miss Louisa H. Hart, M.D., Vellore.....	1895
Rev. Henry J. Scudder, Madanapalle (1890-1894).....	1897
Mrs. Margaret B. Scudder, Madanapalle.....	1897
William H. Farrar, 25 East 22d St., N. Y.....	1897
Mrs. Elizabeth W. Farrar, 25 East 22d St., N. Y.....	1897
Rev. Walter T. Scudder, Arni.....	1899
Mrs. Ellen B. Scudder, M.D., Arni.....	1899
Miss Ida S. Scudder, M.D., 25 East 22d St., N. Y.....	1899
Miss Annie E. Hancock, 25 East 22d St., N. Y.....	1899
Miss Alice B. Van Doren, Ranipettai.....	1903
Miss Lillian M. Hart, 25 East 22d St., N. Y.....	1904
Arthur C. Cole, Vellore.....	1905
Mrs. Anna M. Cole, Vellore.....	1905
Miss Henrietta Wynkoop Drury, Madanapalle.....	1906
Rev. Henry Honegger.....	1907

NOORD JAPAN ZENDING.

Algemeen adres—Japan.

Rev. James H. Ballagh, Yokohama.....	1861
Mrs. Margaret K. Ballagh, Yokohama.....	1861
Rev. E. Rothesay Miller, Kojimachi, Tokyo.....	1875

Mrs. Mary E. Miller, Kojimachi, Tokyo.....	1869
Rev. Eugene S. Booth, 178 Bluff, Yokohama.....	1879
Mrs. Emily S. Booth, 178 Bluff, Yokohama.....	1879
Prof. Martin N. Wyckoff, D. Sc., 25 East 22d St., N. Y.....	1881
Mrs. Anna C. Wyckoff, 25 East 22d St., N. Y.....	1881
Miss M. Leila Winn, Mishima.....	1882
Rev. Albert Oltmans, D.D., Holland, Mich.....	1886
Mrs. Alice V. Oltmans, Holland, Mich.....	1886
Miss Anna deF. Thompson, 178 Bluff, Yokohama.....	1886
Miss Julia Moulton, 178 Bluff, Yokohama.....	1889
Rev. D. C. Ruigh, Morioka, Iwate Ken.....	1901
Mrs. Christine C. Ruigh, Morioka, Iwate Ken.....	1904
Miss Jennie M. Kuyper, 178 Bluff, Yokohama.....	1905
Mr. Walter E. Hoffsommer, Meiji Gakuin, Tokyo.....	1907
Mrs. Grace P. Hoffsommer, Meiji Gakuin, Tokyo.....	1907

ZUID JAPAN ZENDING.

Algemeen adres—Japan.

Rev. Albertus Pieters, Nagasaki.....	1891
Mrs. Emma T. Pieters, Nagasaki.....	1891
Miss Sara M. Couch, Nagasaki.....	1892
Rev. Harmon V. S. Peeke, Saga (1887-1892).....	1893
Mrs. Vesta O. Peeke, Saga.....	1893
Miss Harriet M. Lansing, Kagoshima.....	1893
Rev. Garret Hondelink, Kagoshima.....	1903
Mrs. Grace W. Hondelink, Kagoshima.....	1903
Miss Grace Thomasma, Kagoshima.....	1904
Miss Jennie A. Pieters, Nagasaki.....	1904
Mr. Anthony Walvoord, Nagasaki.....	1905
Mrs. Edith Walvoord, Nagasaki.....	1905
Rev. Willis G. Hoekje, Saga.....	1907

ARABISCHE ZENDING.

Algemeen adres—Via Bombay.

Uitgegaan.

Rev. James Cantine, Muscat, Arabia.....	1889
Mrs. Elizabeth G. Cantine, Muscat, Arabia.....	1902
Rev. Samuel M. Zwemer, D.D., F.R.G.S., 25 East 22d St., N. Y.....	1890
Mrs. Amy W. Zwemer, 25 East 22d St., N. Y.....	1896
Rev. H. R. L. Worrall, M.D., Busrah, Persian Gulf.....	1894
Mrs. Emma H. Worrall, M.D., Busrah, Persian Gulf.....	1901
Rev. Fred J. Barny, Busrah, Persian Gulf.....	1897
Mrs. Margaret R. Barny, Busrah, Persian Gulf.....	1898
Sharon J. Thoms, M.D., Bahrein, Persian Gulf.....	1898
Mrs. May De Pree Thoms, Bahrein, Persian Gulf.....	1906
Rev. James E. Moerdyk, Zeeland, Mich.....	1900
Rev. John Van Ess, Busrah, Persian Gulf.....	1902
Miss Jennie A. Scardefield, Busrah, Persian Gulf.....	1902
Miss Fanny Lutton, Bahrein, Persian Gulf.....	1904
Arthur K. Bennett, M.D., Busrah, Persian Gulf.....	1904
Mrs. Martha C. Vogel, Bahrein, Persian Gulf.....	1905
C. Stanley G. Mylrea, M.D., Bahrein, Persian Gulf.....	1906
Mrs. Bessie London Mylrea, Bahrein, Persian Gulf.....	1906
Mr. Dirk Dykstra, Busrah, Persian Gulf.....	1906
Miss Minnie Wilterdink, Bahrein, Persian Gulf.....	1907
Rev. G. J. Pennings, aangesteld.....	1908

